Európai Bizottság

FLASH EUROBAROMETER 585

Ifjúság és demokrácia

EUROBAROMETER **JELENTÉS**

2026. június

ON-LINE EUROBAROMETER

Eurobarométer gyorsfelmérés Ifjúság és demokrácia

Az Oktatásügyi, Ifjúságpolitikai, Sportügyi és Kulturális Főigazgatóság (DG EAC) kérésére a Demoscopy által végzett felmérés

Az Európai Bizottság Kommunikációs Főigazgatósága által koordinált felmérés (DG COMM „Nyilvános vélemény és polgári szerepvállalás” egység)

Ez a dokumentum nem képviseli az Európai Bizottság álláspontját. A benne foglalt értelmezések és vélemények kizárólag a szerzők értelmezései és véleményei.

A projekt címe	sz. Eurobarométer gyorsfelmérés: „Ifjúság és demokrácia” – 2026. évi jelentés
	EN
Katalógusszám	NC-01-26-226-EN-N
ISBN	978-92-68-44145-9
	doi: 10.2766/5739162

© Európai Unió, 2026

https://europa.eu/eurobarometer

A dokumentumot Pierre Dieumegard készítette az Europokune- Europe Together és az Europe Democracy Esperanto számára.

Ennek az "ideiglenes" dokumentumnak az a célja, hogy az Európai Unióban minél többen ismerhessék meg az Európai Unió által készített (és az adójukból finanszírozott) dokumentumokat.

Fordítás hiányában a polgárokat kizárják a vitából.

Ez az „Eurobarométer” dokumentum csak angol nyelven, pdf-fájlban létezett. A kezdeti fájlból létrehoztunk egy odt-fájlt, amelyet a Libre Office szoftver készített a gépi fordításhoz más nyelvekre. Az eredmények már valamennyi hivatalos nyelven elérhetők.

Kívánatos, hogy az uniós közigazgatás átvegye a fontos dokumentumok fordítását. A „fontos dokumentumok” nemcsak törvények és rendeletek, hanem a megalapozott döntések közös meghozatalához szükséges fontos információk is.

Közös jövőnk közös megvitatása és a megbízható fordítások lehetővé tétele érdekében az eszperantó nemzetközi nyelv nagyon hasznos lenne egyszerűsége, rendszeressége és pontossága miatt.

Vegye fel velünk a kapcsolatot:

Kontaktu nin-Ek ! Eŭropo kune !

https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE

Tartalomjegyzék

Bevezetés....4
1. Legfontosabb megállapítások....6
2. Az európai fiatalok világról és jövőről alkotott képe....8
2.1 A nemzeti és uniós politikai döntéshozók hosszú távú gondolkodása és a generációk közötti méltányosság....8
2.2 A társadalmi kihívások megismerése....13
2.3 Az EU-val kapcsolatos érzések és elvárások a mindennapi életben....19
3. A fiatalok részvétele a civil életben....24
3.1 Az ifjúságpolitikával kapcsolatos elvárások....24
3.2 Részvétel a társadalmi változást célzó fellépésekben....31
3.3 Az EU-val való együttműködés módjainak ismerete....37
3.4 Források az EU-ról való folyamatos tájékoztatáshoz....40
4. Részvétel más uniós országokban működő szervezetekben és tevékenységekben....42
4.1 Szervezetekben való részvétel....42
4.2 Tevékenységek egy másik EU-országban....46
4.3 Tudatosság a más uniós országokban való tartózkodás uniós finanszírozású lehetőségeiről....53
5. Digitális oktatás....56
5.1 Bizalom az AI-eszközök használatának képességében....56
5.2. A mesterséges intelligencia használatának megtanulása....58
6. Műszaki adatok....62
7. Qu estionnaire....64
Megjegyzések....75

Bevezetés

A 2019–2027-es időszakra szóló uniós ifjúsági stratégia végső végrehajtási szakaszával és a 2027 utáni időszakra vonatkozó uniós ifjúsági stratégia előkészítésével összefüggésben az Európai Bizottság elindította az ifjúságról és a demokráciáról szóló 2026. évi Eurobarométer gyorsfelmérést, amely a 15–30 éves fiatalokat célozza meg. Az ifjúságról és a demokráciáról szóló korábbi Eurobarométer gyorsfelmérés (FL545), amelyet 2024 áprilisában, közvetlenül a 2024-es európai választások előtt végeztek, azt mutatta, hogy az európai fiatalok továbbra is elkötelezettek a demokratikus élet iránt.[1] A felmérés azonban rávilágított a tagállamok és a szociodemográfiai csoportok közötti különbségekre is a tudatosság és a részvétel tekintetében. Azóta a digitális átalakulás, a mesterséges intelligencia növekvő szerepe és a dezinformációval kapcsolatos aggodalmak továbbra is átformálják azt a környezetet, amelyben a fiatalok tájékozódnak, részt vesznek a társadalomban és interakcióba lépnek a demokratikus intézményekkel.

A 2026. évi Eurobarométer gyorsfelmérés megbízható, összehasonlítható és naprakész bizonyítékokkal szolgál arról, hogy a fiatalok hogyan vélekednek a generációk közötti méltányosságról, a polgári részvételről és a fiatalok szerepvállalásának uniós támogatásáról. A tanulmány a polgári, politikai és társadalmi tevékenységekben való részvétel jelenlegi szintjét és csatornáit méri, beleértve a szervezetekben, társadalmi tevékenységekben és tevékenységekben való részvételt egy másik uniós országban. Értékeli továbbá, hogy a fiatalok mennyire ismerik és használják az uniós szintű szerepvállalási mechanizmusokat, az intézményi részvételi eszközöket, az információs csatornákat és az uniós finanszírozású ifjúsági programokat. Emellett a felmérés azt is feltárja, hogy a fiatalok hogyan értékelik a különböző részvételi csatornákat, például a szavazást, a közösségi médiában való részvételt, a nyilvános konzultációkat és az ifjúsági szervezeteket, miközben megvizsgálja az állampolgári ismeretek oktatásának, a digitális jártasságnak és a képzésnek a demokratikus bizalom és szerepvállalás megerősítésében betöltött szerepét.

A korábbi Eurobarométer felmérések trendkérdéseit új kérdésekkel ötvözve a felmérés betekintést nyújt abba is, hogy a fiatalok hogyan vélekednek az esélyegyenlőségről és a generációk közötti méltányosságról, valamint az Európai Unióval szembeni elvárásaikba olyan területeken, mint a demokrácia, az emberi jogok, a befogadás, az éghajlat, a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió. Az eredmények támogatni fogják a következő uniós ifjúsági stratégia előkészítését azáltal, hogy segítik az Európai Bizottságot annak meghatározásában, hogy a fiatalok milyen mértékben érzik úgy, hogy meghallgatják őket, fel vannak hatalmazva és megfelelően felkészültek a demokratikus életben való részvételre, és mely területeket kell prioritásként kezelni a jövőbeli ifjúságpolitikai intézkedések során.

Az Európai Bizottság Oktatásügyi, Ifjúságpolitikai, Sportügyi és Kulturális Főigazgatósága (DG EAC) nevében a Demoscopy 15 és 30 év közötti fiatalokat kérdezett meg mind a 27 uniós tagállamban.

2026. június 19. és július 1. között 26 806 interjúra került sor a CAWI (Computer Assisted Web Interviewing) adatgyűjtési mód alkalmazásával, minden nagyobb országban körülbelül 1 000, minden kisebb országban (LU, CY, MT) pedig 500 interjút készítettek.

1 Európai Bizottság, 545. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés – Ifjúság és demokrácia, 2024. április.

Megjegyzések

- A felmérési adatok súlyozottak
- A felmérési eredményekre mintavételi tűréshatárok vonatkoznak, ami azt jelenti, hogy az országok vagy csoportok között nem minden látszólagos különbség lehet statisztikailag szignifikáns.
- Ha a válaszadók egynél több választ is kiválaszthatnak, a válaszszázalékok összege meghaladhatja a 100%-ot.
- Ebben a jelentésben az országokra hivatalos rövidítésük utal az alábbiak szerint

BE	Belgium	FR	Franciaország	NL	Hollandia
BG	Bulgária	HR	Horvátország	AT	Ausztria
CZ	Csehország	IT	Olaszország	PL	Lengyelország
DK	Dánia	CY	Ciprus képviselője	PT	Portugália
DE	Németország	LV	Lettország	RO	Románia
EE	Észtország	LT	Litvánia	SI	Szlovénia
IE	Írország	LU	Luxemburg	SK	Szlovákia
EL	Görögország	HU	Magyarország	FI	Finnország
ES	Spanyolország	MT	Málta	SE	Svédország

Ciprus az EU 27 tagállamának egyike. Gyakorlati okokból interjúkra került sor az országnak a Ciprusi Köztársaság kormánya által ellenőrzött részén.

1. Legfontosabb megállapítások

A fiatalok először azt kérik, hogy az ifjúságpolitika foglalkozzon az előttük álló valódi problémákkal

- Az európai fiatalok 40%-a úgy véli, hogy a fiatalok előtt álló valós problémák kezelésére irányuló célok a legfontosabbak az ifjúságpolitikai eredmények eléréséhez, mielőtt biztosítanák, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe (32%), pénzügyi támogatást nyújtanának az ifjúsági programokhoz és kezdeményezésekhez (32%), és biztosítanák, hogy a fiatalok ismerjék a szakpolitikákat és a lehetőségeket (29%).

Az európai fiatalok továbbra is tanulnak a társadalmi kihívásokról, elsősorban a médián keresztül, nem pedig az iskolában

- Az európai fiatalok 84%-a tanult valami újat az elmúlt évben az öt vizsgált téma legalább egyikéről: emberi jogok és társadalmi igazságosság (41%), egyenlőség, sokszínűség és megkülönböztetésmentesség (39%), média- és digitális jártasság (33%), környezeti fenntarthatóság (32%) és demokratikus folyamatok, politikai részvétel és intézmények (31%). A hagyományos és a digitális média a vezető csatorna (48%), jóval megelőzve az iskolát (36%). Máltán (98%), Luxemburgban (97%) és Észtországban (93%) a legmagasabb azoknak a fiataloknak az aránya, akik az elmúlt évben legalább egy témáról tanultak.

Az európai fiatalok háromnegyede érzi úgy, hogy az EU hatással van mindennapi életére, és a különböző témákban kevéssé eltérőek az elvárásaik

- 75%-uk érzi úgy, hogy az EU által hozott intézkedések hatással vannak mindennapi életükre, Máltán ez az arány 94%-ra emelkedett. Arra a kérdésre, hogy mit várnak az EU-tól a saját generációjuktól, a fiatalok leggyakrabban a béke megőrzését (33%), a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelmet (32%), valamint a fiatalok munkalehetőségeinek növelését (31%) említették.

Az európai fiatalok szkeptikusak a hosszú távú politikai gondolkodással és a generációk közötti méltányossággal kapcsolatban

- Csak 38%-uk gondolja úgy, hogy az uniós politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, és csak egyharmaduk gondolja úgy, hogy a mai fiataloknak ugyanolyan esélyeik vannak a sikerre, mint a 30 évvel ezelőtti fiataloknak, vagy 30 év múlva ugyanolyan esélyeik lesznek. Málta, Észtország, Luxemburg és Lettország következetesen azok az országok, ahol a válaszok a legpozitívabbak voltak.

A szavazást és a közösségi médiát tekintik a két leghatékonyabb módszernek arra, hogy hallassák a fiatalok hangját

- A szavazást az európai fiatalok 33%-a a meghallgatás egyik leghatékonyabb módjaként említi, közvetlenül a közösségi médiában való részvétel előtt (32%). A javasolt politikai kezdeményezésekről szóló nyilvános konzultációban való részvétel 29%-kal a harmadik.

Az európai fiatalok többsége tett lépéseket a társadalom megváltoztatására, főként az emberi jogok területén

- Az elmúlt évben 55%-uk vett részt legalább egy társadalmi változást célzó kezdeményezésben, ami hét százalékponttal több, mint 2024-ben (48%). A válaszadók aránya 26 % (Ciprus) és 72 % (Luxemburg) között mozog. Az emberi jogok a szerepvállalás vezető területe (36%), amely a 27 tagállam közül 23-ban az első helyen áll. Ezt a területet nemtől, fajtól és szexualitástól (33%), valamint egészségtől

és jóléttől (30 %) függetlenül egyenlő jogok követik.

Amikor EU-szerte megkérdezik a fiatalokat, hogy mennyire ismerik az EU-val való kapcsolattartás módjait, 36%-uk számol be arról, hogy tisztában van az európai választásokkal. A fiatalok többsége arra használja a közösségi médiát, hogy tájékozódjon az EU-ról.

- Az európai fiatalok 36%-a nyilatkozott úgy, hogy ismeri az európai választásokat, ami a felmérésben javasolt lehetőségek közül továbbra is az EU-val való kapcsolattartás legismertebb módja, megelőzve az uniós közösségimédia-csatornákat (27%). A fiatal válaszadók körében minden tagállamban a közösségi média a leggyakrabban használt információforrás az EU-ról (52%), jóval megelőzve a televíziót (38%) vagy az iskolát (23%).

Az elmúlt évben az európai fiatalok nagy többsége legalább egy szervezet tevékenységében részt vett, a többi szervezet számára pedig az időhiány jelenti a fő akadályt.

- Az európai fiatalok 75%-a vett részt legalább egy szervezet tevékenységében az elmúlt 12 hónapban, szemben a 2024-es 64%-kal, amely leggyakrabban sportklub (26%) vagy ifjúsági klub vagy ifjúsági szervezet (20%) volt. A 23% közül, akik egyikben sem vettek részt, az időhiány a domináns akadály (41%). A következő leggyakrabban említett ok az érdeklődés hiánya (20%) és az, hogy soha nem kérték fel vagy hívták meg (16%).

A 2024-esnél jóval több európai fiatal vett részt tevékenységekben egy másik uniós országban, de a pénzügyi korlátok még mindig sokakat visszatartanak, még akkor is, ha az uniós programok jól ismertek

- Az európai fiatalok 60%-a vett részt legalább egy tevékenységben egy másik uniós országban, szemben a 2024-es 43%-kal. Ez az arány a svédországi 47%-tól a máltai 88%-ig terjed. A leggyakrabban említett tevékenység a másik uniós országban folytatott tanulás, képzés vagy tanulószerződéses gyakorlati képzés (23%), megelőzve a másik uniós országban folytatott kulturális vagy sporttevékenységeket (21%), az önkéntes vagy hasonló tevékenységeket (18%), a másik uniós országban végzett munkát (16%), valamint a másik uniós országban folytatott politikai tevékenységeket (14%). Azok számára, akik nem vettek részt egy másik uniós országban végzett tevékenységben, a pénzügyi eszközök hiánya jelenti a fő akadályt (41%). A diákoknak szóló Erasmus+ továbbra is a legismertebb uniós lehetőség (41%), de a nagyfokú tudatosság nem mindig vezet tényleges mobilitáshoz: Mind Görögországban, mind Cipruson a legmagasabb a részvételi arány, és a legmagasabb a tájékozottsági arány.

Az európai fiatalok jobban bíznak abban, hogy képesek biztonságosan használni a mesterséges intelligenciát, mint abban, hogy elérjék a kívánt eredményeket. Megtanulják használni a mesterséges intelligenciát különféle eszközökön keresztül, az iskolákban és azon kívül

- 72%-uk magabiztosnak érzi magát abban, hogy képes-e biztonságosan használni az AI-eszközöket, de csak 56%-uk érzi magát magabiztosnak abban, hogy képes-e AI-eszközöket használni a keresett eredmények eléréséhez. A média (39%) és az önirányított olvasás, kutatás vagy gyakorlat (33%) a fiatalok vezető módja annak, hogy az iskolát megelőzően tanuljanak a mesterséges intelligenciáról (31%). A 15–18 éves korcsoportot tekintve azonban nő a mesterséges intelligencia iskolai használatát tanuló fiatalok aránya (40%). Máltán, Luxemburgban és Észtországban az arány minden tanulási csatornán átlag feletti.

2. Az európai fiatalok világról és jövőről alkotott képe

2.1 A nemzeti és uniós politikai döntéshozók hosszú távú gondolkodása és a generációk közötti méltányosság

Az európai fiataloknak csak egy kisebb része (harmadról 38%-ra) ért egyet azzal, hogy az uniós vagy nemzeti politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, vagy hogy a fiataloknak ugyanolyan esélyük van a sikerre az életben, mint a 30 évvel ezelőtti vagy 30 év múlvai azonos korúaknak.

Az európai fiatalok mindössze 38%-a érzi úgy, hogy az uniós politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, és 14%-uk „teljes mértékben egyetért” ezzel. Ezzel szemben 48%-uk úgy gondolja, hogy nem veszi figyelembe a hosszú távú következményeket, és minden ötödik (21%) azt mondta, hogy „egyáltalán nem ért egyet”. További 14%-uk nem nyilvánított véleményt az ügyben, és különösen nagy arányban nem válaszoltak az ilyen jellegű véleménykérdésekre; ez a tanulmányban a „nem tudom” válaszok legmagasabb aránya is. Az értékelés valamivel alacsonyabb a nemzeti politikai döntéshozók esetében: a 15–30 évesek mindössze 36%-a gondolja úgy, hogy saját országának politikai döntéshozói figyelembe veszik a hosszú távú következményeket, köztük 14%-uk, akik „teljes mértékben egyetértenek”. További 51 % gondolja úgy, hogy a nemzeti politikai döntéshozók nem így tesznek, beleértve egynegyedüket (25%), akik „teljes mértékben nem értenek egyet”. További 13%-uk nem nyilvánított véleményt.

A fiatalok nagyobb valószínűséggel nem értenek egyet, mint egyetértenek abban, hogy ugyanolyan esélyük van az életben való sikerre, mint a 30 évvel ezelőtti azonos korú fiataloknak. Egyharmaduk (33%) úgy érzi, hogy hazájában a mai fiataloknak ugyanolyan esélyük van a sikerre az életben, mint a 30 évvel ezelőtti azonos korúaknak. Tízből csak egy (13%) „teljes mértékben egyetért” ezzel az állítással. Ezzel szemben 54 % véli úgy, hogy ez nem így van, köztük 29 %, akik „teljes mértékben nem értenek egyet”. További 13%-uk nem nyilvánított véleményt. Úgy tűnik, hogy ez a bizonytalanság kiterjed az európai fiatalok jövő nemzedékekkel szembeni elvárásaira is: minden harmadik (33%) úgy véli, hogy hazájában a fiataloknak ugyanolyan esélyük lesz a sikerre 30 év múlva, mint a mai azonos korú fiataloknak. 53% nem ért egyet ezzel az állítással, köztük 25%, aki „teljes mértékben nem ért egyet”. Míg a nézeteltérések általános szintje hasonló nagyságrendű, a két állítás a nézeteltérés intenzitásában különbözik: 29% "egyáltalán nem ért egyet" az előző generációról szóló kijelentéssel, szemben a következő generációról szóló kijelentés 25% -ával.

Q18 Milyen mértékben ért Ön személyesen egyet vagy nem ért egyet az alábbi állítások mindegyikével ?

Alap: EU-27 (%)

A Máltán, Észtországban, Lettországban, Luxemburgban és Dániában élő fiatalok általában pozitívabban vélekednek a nemzedékek közötti méltányosságról szóló négy nyilatkozatról, mint a más uniós tagállamokban élő fiatalok

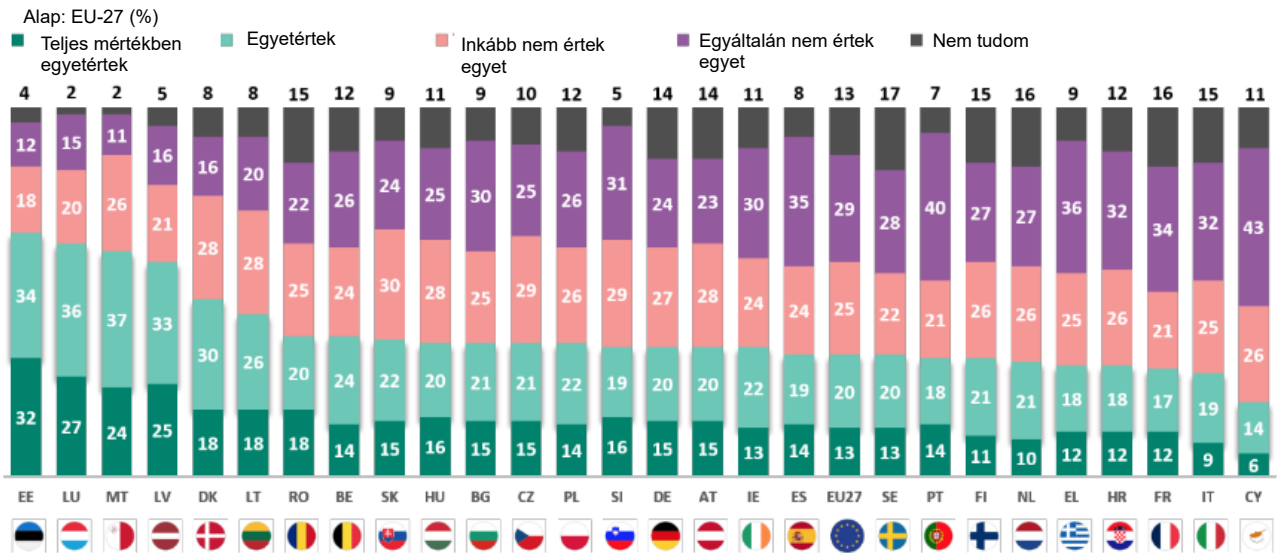
Észtország, Luxemburg, Málta, Lettország és Dánia az egyetlen olyan ország a 27 tagállam közül, ahol a megállapodás meghaladja a mind a négy nyilatkozattal kapcsolatos egyet nem értést. Máltán a javasolt állításokkal egyetértő válaszadók aránya 61 % és 87 % között mozog. Összehasonlításképpen a megfelelő tartományok Észtországban 66% és 75%, Luxemburgban 61% és 79%, Lettországban 58% és 66%, Dániában pedig 48% és 61% között vannak.

Szlovénia, Magyarország és Románia az egyetlen olyan tagállam, ahol a megállapodás felülmúlja a politikai döntéshozókkal kapcsolatos két állítással kapcsolatos nézeteltérést, de a nézeteltérés felülmúlja a fiatalok sikerének esélyeiről szóló két állítással kapcsolatos egyetértést. Szlovéniában a válaszadók 58%-a egyetért azzal, hogy az uniós politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, míg 35%-uk egyetért azzal, hogy a mai fiataloknak ugyanolyan esélyük van a sikerre, mint a 30 évvel ezelőtti fiataloknak. Ugyanez a megfordulás – bár kevésbé hangsúlyos – Magyarországon (48% és 36%) és Romániában (51% és 38%) is megfigyelhető. A többi tagállam közül 17-ben a nézeteltérés felülmúlja a mind a négy nyilatkozattal kapcsolatos megállapodást.

Konkrétan azt vizsgálva, hogy a mai fiataloknak ugyanolyan esélyük van-e a sikerre, mint a 30 évvel ezelőtti fiataloknak, a válaszadók többsége mindössze négy országban ért egyet ezzel a kijelentéssel: Észtország (66%), Luxemburg (63%), Málta (61%) és Lettország (58%). A dániai válaszadók továbbra is viszonylag pozitívak ezen a ponton, bár a 48 %-os többségi küszöbérték alatt vannak. Cipruson azonban a 15–30 évesek mindössze 20 %-a gondolja úgy, hogy ugyanolyan esélyekkel rendelkezik, mint a 30 évvel ezelőtti fiatalok, szemben a nem értő 69 %-kal, köztük 43 %-kal, akik „teljesen nem értenek egyet”. A legkevésbé pozitív válaszok Olaszországban (28 % „teljes egyetértés”), Franciaországban (29 %), Görögországban és Horvátországban (mindkét országban 30 %) érkeztek.

18. kérdés: Ön személyesen milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állítások mindegyikével?

(ORSZÁGUNKBAN) a fiataloknak ugyanolyan esélyük van arra, hogy sikeresek legyenek az életben, mint a 30 évvel ezelőtti azonos korú fiataloknak

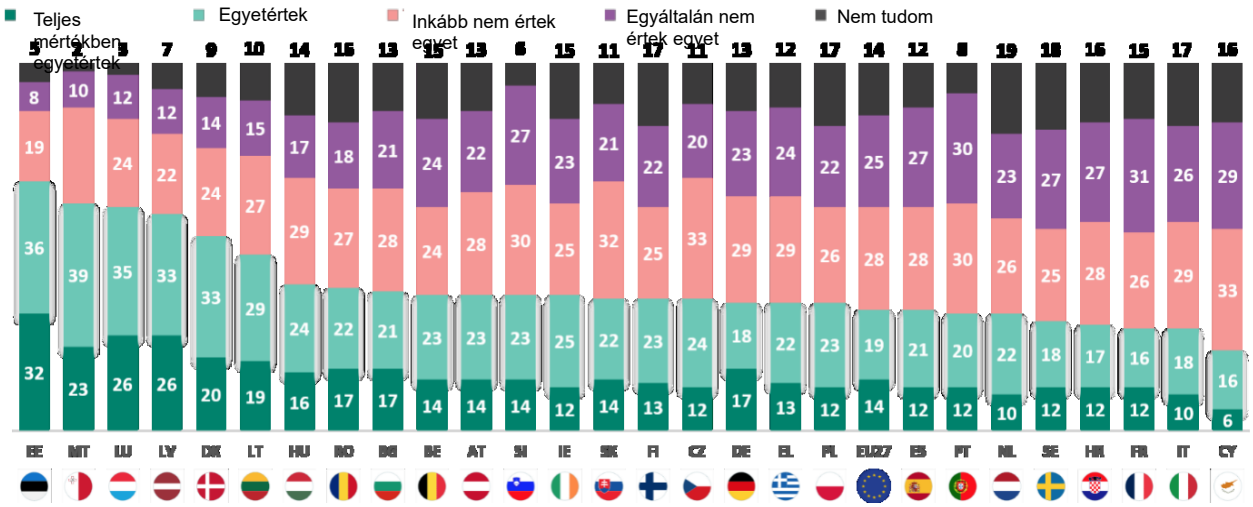

Ami az azzal kapcsolatos elvárásokat illeti, hogy a fiataloknak ugyanolyan esélyük lesz-e a sikerre 30 év múlva, mint ma, ugyanaz a négy ország érte el a legmagasabb szintű megállapodást: Észtország (68%), Málta (62%), Luxemburg (61%) és Lettország (59%). Őket Dánia követi (53%). A ciprusi válaszadók között a legalacsonyabb az egyetértés (22%).

18. kérdés: Ön személyesen milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal mindegyikével?

„(A mi országunkban) a fiataloknak 30 év múlva ugyanolyan esélyük lesz a sikerre, mint ma az azonos korú fiataloknak – Teljes mértékben egyetértek”

Alap: EU-27 (%)

A legkevésbé pozitív válaszok olaszországi és franciaországi fiataloktól származnak (mindkét fiatal 28%-a ért egyet), őket Horvátország (29%) és Svédország (30%) követi. Ami a jövő generációk esélyeit illeti, a „teljesen egyet nem értő” válaszadók aránya Franciaországban a legmagasabb (31%), megelőzve Portugáliát (30%) és Ciprust (29%).

A fiatalok többsége valamennyi szociodemográfiai kategóriában nem ért egyet a generációk közötti méltányosságra vonatkozóan javasolt négy állítással. Azok a fiatalok azonban, akik az elmúlt 12 hónapban részt vettek egy szervezet tevékenységeiben, a legoptimistábbak

Mind a négy javasolt állításban ugyanazok a szociodemográfiai profilok tűnnek a legoptimistábbnak: férfiak, önfoglalkoztatók, gyermekes háztartásban élő fiatalok és városlakók. A legfigyelemreméltóbb különbségek azok között mutatkoznak, akik az elmúlt 12 hónapban részt vettek egy szervezet tevékenységeiben, és azok között, akik nem. Mind a négy tétel esetében a szervezetekben részt vevők aránya 14–16 százalékponttal magasabb, mint azoké, akik nem értenek egyet. Konkrétan a szervezetekben részt vevők 40%-a gondolja úgy, hogy a nemzeti politikai döntéshozók figyelembe veszik a hosszú távú következményeket, szemben azok 24%-ával, akik nem. Ezenkívül mind a négy területen a szervezetek tevékenységeiben részt vevő fiatalok következetesen kétszer akkora valószínűséggel „teljes mértékben egyetértenek”, mint azok, akik nem (például 16 %, szemben a hosszú távú következményekkel kapcsolatos 8 %-kal, 15 %, szemben a 30 évvel ezelőttiekkel azonos esélyekkel kapcsolatos 8 %-kal, és 16 %, szemben a 30 év múlva azonos esélyekkel kapcsolatos 7 %-kal).

Kifejezetten azt az érzést vizsgálva, hogy ugyanolyan esélyei vannak az életben való sikerre, mint a fiataloknak 30 évvel ezelőtt, a férfiak 36% -a egyetért, szemben a nők 30% -ával. Ez a nemek közötti különbség a nézeteltérések intenzitásában is megmutatkozik (a nők 32%-a „teljes mértékben nem ért egyet”, szemben a férfiak 26%-ával).

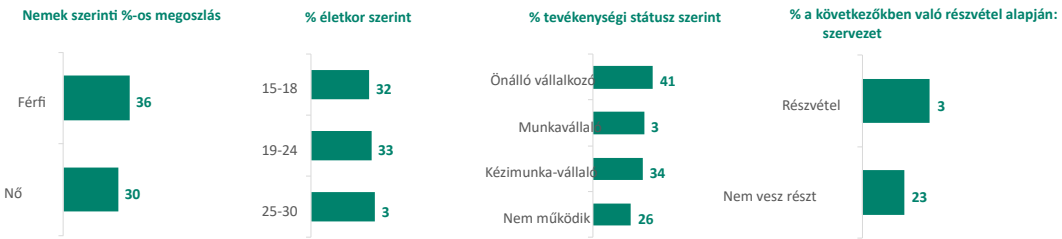
Míg a 15–18 évesek 32%-a és a 19–24 évesek 33%-a optimista, az egyetértés valamivel magasabb, mivel a fiatalok közelednek a harmincas éveikhez, és a 25–30 évesek 35%-a

gondolja úgy, hogy ugyanannyi esélyük van a sikerre, mint a 30 évvel ezelőtti fiataloknak. A nézeteltérések szintje korcsoportonként közel van (53% és 54% között), a fő változás a „nincs vélemény” arány csökkenése.

A megállapodás lakóhelyenként is eltérő: a városlakók a legoptimistábbak (36% „teljes egyetértés”), megelőzve a vidéki lakosokat (33%) és a városokban vagy elővárosokban élőket (31%); az iskolai végzettség kevéssé befolyásolja ezeket a nézeteket (32%–34% a szintek között, egyértelmű lineáris minta nélkül), bár a „nem tudom” arány magasabb az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók körében. Hasonlóképpen, az önfoglalkoztatók és a munkavállalók optimistábbak (41%, illetve 35%), mint a nem foglalkoztatottak (26%). A fizikai dolgozók aránya megfelel az átlagnak (34%), de bizonytalanabbak, a legmagasabb a „nem tudom” arány (18%). Végezetül a 15 év alatti gyermekek nélküli háztartásban élők lényegesen kevésbé optimisták, mint a gyermekes háztartások (29% „teljesen egyetért”, szemben a gyermekes háztartások 37–38%-ával).

18. kérdés: Ön **személyesen milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állítások mindegyikével?**

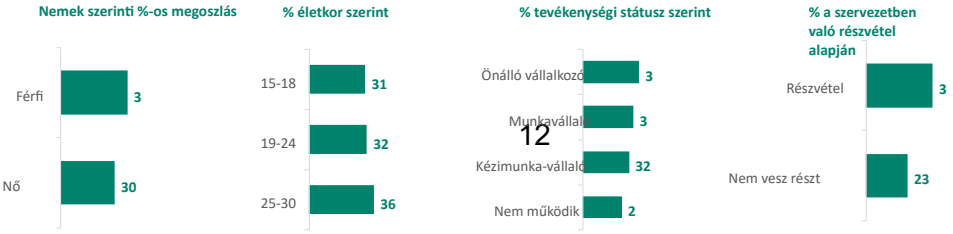
A (ORSZÁGUNK) ,-ban a fiataloknak ugyanolyan esélyük van a sikerre az életben, mint a 30 évvel ezelőtti azonos korú fiataloknak - Total agree

Azzal az érzéssel kapcsolatban, hogy a fiataloknak 30 év múlva ugyanolyan esélyeik lesznek a sikerre, mint a mai fiataloknak, ugyanaz a nemek közötti különbség jelenik meg: a férfiak 37%-kal optimisták, szemben a nők 30%-ával. Hasonlóképpen, a nők 27%-a „egyáltalán nem ért egyet”, szemben a férfiak 22%-ával. A korcsoportok közötti különbségekben is van egy bizonyos linearitás: minél közelebb kerülnek a válaszadók a harmincas éveikhez, annál optimistábbak a következő generációval kapcsolatban: A 15–18 évesek 31%-a gondolja úgy, hogy a fiatalok 30 év múlva ugyanolyan esélyekkel rendelkeznek majd, mint napjainkban, és ez az arány a 19–24 évesek körében 32%-ra, a 25–30 évesek körében pedig 36%-ra emelkedik. Azt is érdemes megjegyezni, hogy a politikai döntéshozókkal kapcsolatos két pontban a megállapodás korcsoportonként nem különbözik. Az iskolai végzettségnek csak korlátozott hatása van, és a városlakók továbbra is optimistábbak (35%), mint a városokban vagy elővárosokban élők (32%), a vidéki lakosok pedig megfelelnek az átlagnak (34%). Ugyanez a hierarchia áll fenn tevékenységi státusz szerint: az önfoglalkoztatók vezetnek (39%), megelőzve a munkavállalókat (35%) és a fizikai dolgozókat (32%), míg a nem foglalkoztatottak az utolsók (27%). A 15 év alatti gyermeket nevelő szülők esetében azonban a minta eltér attól az érzéstől, hogy ugyanolyan esélyekkel rendelkeznek, mint az előző generációk: itt továbbra is egy vagy két 15 év alatti gyermek szülei a legoptimistábbak (37%), de a három vagy több gyermek szülei visszaesnek 33%-ra, közel a gyermektelenekhez (31%).

Q18 Milyen mértékben ért Ön személyesen egyet vagy nem ért egyet az alábbi állítások mindegyikével?

(ORSZÁGUNKBAN) A , fiataloknak 30 év múlva ugyanolyan esélyük lesz a sikerre, mint ma az azonos korú fiataloknak.

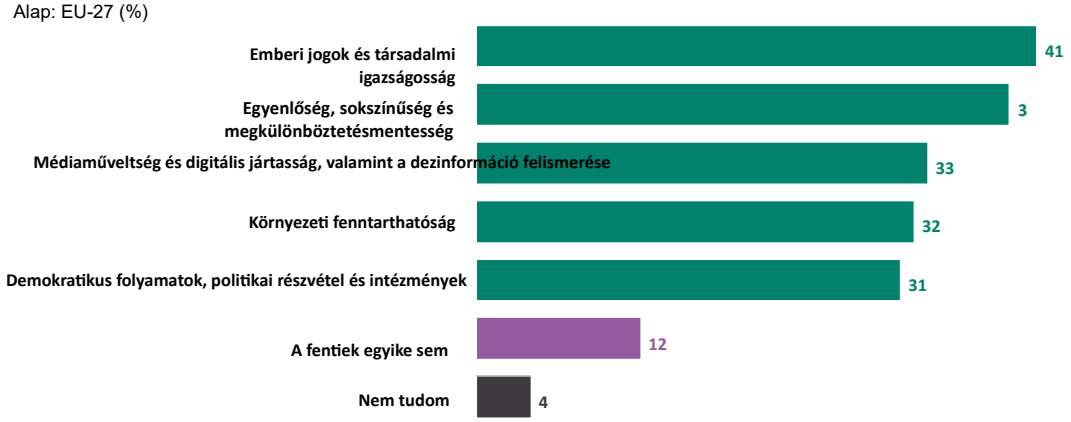
2.2 A társadalmi kihívások megismerése

Az európai fiatalok továbbra is tanulnak a társadalmi kihívásokról. Csak minden hatodik ember nem tanult semmi újat az elmúlt 12 hónapban a felmérésben említett témákról

A fiatalok túlnyomó többsége tanult valami újat a felsorolt témák legalább egyikéről, mindössze 12%-uk tanult semmit az elmúlt évben, 4%-uk pedig azt válaszolta, hogy "nem tudom". Egyetlen téma sem tűnik ki egyértelműen: az emberi jogok és a társadalmi igazságosság a leggyakrabban említett téma (41%), közvetlenül megelőzve az egyenlőséget, a sokszínűséget és a megkülönböztetésmentességet (39%). Ezt követi a médiaműveltség és a digitális jártasság, valamint a dezinformáció felismerése (33%), a környezet (32%) és a demokratikus folyamatok és a politikai intézményekben való részvétel (31%).

Q2 Az elmúlt 12 hónapban tanult valami újat a következő témákról?

Alap: EU-27 (%)

A nemzeti különbségek témánként nagyobb eltéréseket mutatnak, mint az adott ország általános szintje szerint

Ami a társadalmi kihívásokkal kapcsolatos újdonságok megismerését illeti, Máltán, Luxemburgban és Észtországban a válaszadók minden felsorolt téma tekintetében meghaladják az EU-27 átlagát. A legnagyobb arányt Máltán mérték, ahol 54 % számolt be arról, hogy valami újat tanult az emberi jogokról és 48 % a környezeti fenntarthatóságról, valamint Luxemburgban, ahol 53 % tanult az egyenlőségről/sokszínűségről és 52 % a médiaműveltségről. Észtország szorosan lemarad a médiaműveltség terén, 51 %-kal.

A válaszadók legnagyobb része, akik úgy vélik, hogy az öt téma egyikéről sem tanultak semmi újat, Cipruson van (27%, tíz ponttal több, mint a második legmagasabb ország, Bulgária, 17%). Cipruson a legalacsonyabb azoknak az aránya az EU-27-ben, akik többet tudtak meg a környezeti fenntarthatóságról (19 %). Ugyanakkor azok aránya, akik többet tudtak meg a demokratikus folyamatokról, összhangban van az uniós átlaggal (32 %). Érdemes megjegyezni azt is, hogy azok aránya, akik valami újat tanultak a demokratikus folyamatokról, Írországban a legalacsonyabb (22 %), ahol a válaszadók ennek ellenére minden más témában átlagon felüliek vagy átlagon felüliek.

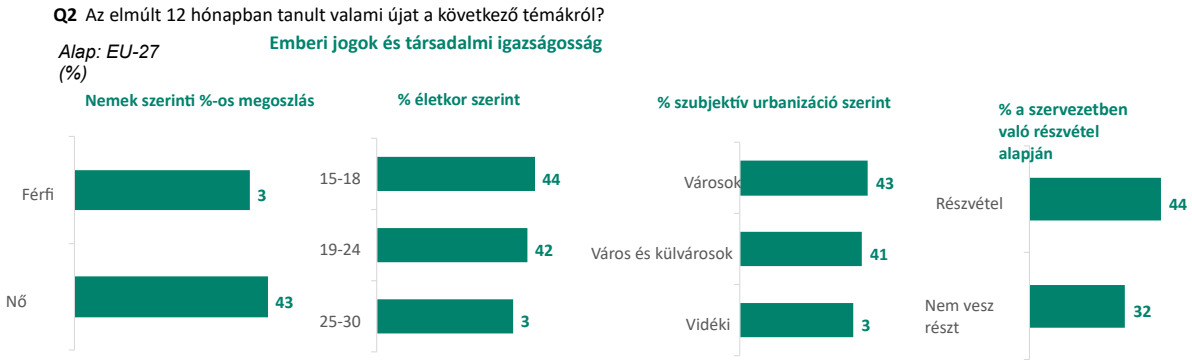
A társadalmi kihívások megismerése gyakoribb a szervezetek tevékenységeiben részt vevő fiatalok körében. Nemenként különbözik a témától függően, és az életkorral csökken

Úgy tűnik, hogy egy szervezet tevékenységeiben való részvétel együtt jár az emberi jogokkal és a társadalmi igazságossággal kapcsolatos ismeretek bővítésével. A részt vevők 44%-a tanult valamit erről a témáról az elmúlt évben, szemben azok 32%-ával, akik nem.

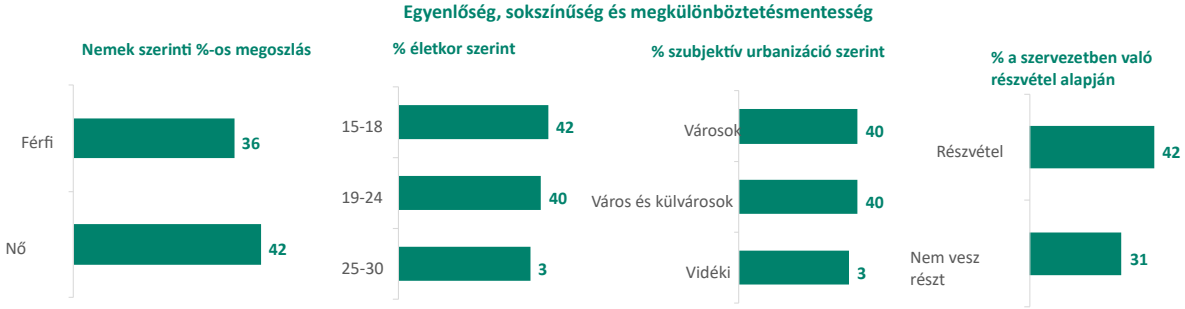
A nők határozottan nagyobb valószínűséggel (43%) mondják azt, hogy tanultak valamit erről a témáról, mint a férfiak (39%).

Az emberi jogokkal és a társadalmi igazságossággal kapcsolatos új ismeretek elsajátítása 25 éves kortól csökkenni látszik. A 15–18 évesek 44%-a tanult valamit erről a témáról, szemben a 19–24 évesek 42%-ával és a 25–30 évesek 38%-ával. Úgy tűnhet, hogy ez az iskola vagy a felsőoktatás elhagyásához kapcsolódik, de a tényleges iskolai végzettség kevéssé befolyásolja az eredményt. Hasonló szintek figyelhetők meg a csoportok között: az alacsonyabb iskolai végzettségű válaszadók 41%-a, a középfokú végzettséggel rendelkezők 42%-a és a felsőfokú végzettséggel rendelkezők 40%-a. Ebben a témában a városlakók egyértelműen kiemelkednek (43%), megelőzve a városokban vagy külvárosokban élőket (41%) és mindenekelőtt a vidéki lakosokat (38%). Végezetül a fizikai dolgozók jelentősen alacsonyabb pontszámmal (37 %) tűnnek ki, szemben a munkavállalók és a nem foglalkoztatottak 42 %-ával, valamint az önfoglalkoztatók 41 %-ával.

Ami az „egyenlőség, sokszínűség és megkülönböztetésmentesség” témakörét illeti, a nemek közötti szakadék tovább nő az emberi jogokhoz képest: A nők 42%-a tanult valami újat erről a témáról az év során, szemben a férfiak 36%-ával, ami 6 százalékpontos különbség (szemben az emberi jogokkal kapcsolatos 4 ponttal). A tanulás aránya ismét magasabb a 25 év alattiak körében (42 % a 15–18 évesek körében, 40 % a 19–24 évesek körében, szemben a 25–30 évesek 37 %-ával) és a városlakók körében (40 % a városokban és elővárosokban, szemben a vidéki lakosok 37 %-ával). De ismét egy olyan szervezetben való részvétel válik a legerősebb hajtóerővé: Azok 42%-a, akik részt vettek egy szervezet tevékenységében, valami újat tanult erről a témáról, szemben azok mindössze 31%-ával, akik nem, ami 11 pontos különbség. Ezzel szemben az iskolai végzettség továbbra is hátrányos megkülönböztetést jelent (39 % az alapfokúnál, az alapfokúnál vagy az alsó középfokúnál alacsonyabb szintű végzettséggel rendelkezők, 39 % a középfokú végzettséggel rendelkezők és 40 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében).

Q2 Az elmúlt 12 hónapban tanult valami újat a következő témákról?

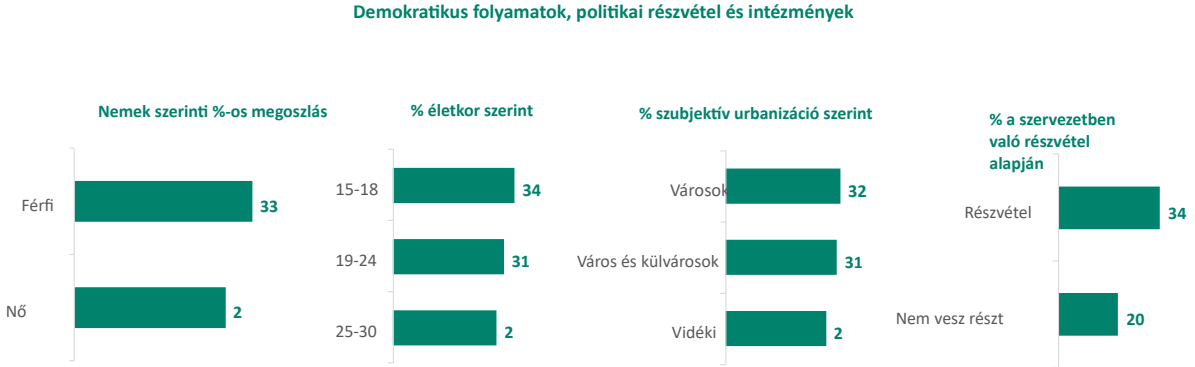

Ami a „demokratikus folyamatokról, a politikai részvételről és az intézményekről” való tanulást illeti, a nemek közötti szakadék megfordul: a férfiak arról számolnak be, hogy többet tanultak ebben a témában, mint a nők (33%, szemben a 28%-kal, ami 5 pontos különbség), így ez a tanulási téma. Az életkor is szerepet játszik, de itt 18 éves kortól csökken (a 15–18 évesek 34%-a tanult valami újat ebben a témában az év során, szemben a 19–24 évesek 31%-ával és a 25–30 évesek 29%-ával). Az iskolai végzettség egy másik tényező: 34 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében, míg 30 % a középfokú végzettséggel rendelkezők és 28 % az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők körében. A városlakók is kiemelkednek (32%, szemben a városokban vagy külvárosokban élők 31%-ával és a vidéki lakosok 28%-ával). Végezetül a szervezetek tevékenységeiben való részvétel jelenti a legnagyobb hiányosságot: A valamely szervezet tevékenységében részt vevő fiatalok 34%-a tanult valami újat erről a témáról, szemben azok 20%-ával, akik nem.

vizsgált témákról. Azoknak, akik tanultak valamit, alig több mint egyharmada tette ezt az iskolában vagy az egyetemen, a családdal és a barátokkal folytatott megbeszéléseken vagy önirányított kutatásokon keresztül.

A sajtó és a közösségi média a leggyakrabban használt csatornák a megkérdezett témák megismerésére. Azon európai fiatalok közel fele (48 %), akik az elmúlt évben valami újat tanultak a vizsgált társadalmi kihívások egyikéről, ezt a hagyományos médián (televízió, rádió, nyomtatott sajtó) vagy a digitális médián (közösségi média, podcastok, blogok) keresztül tette. Valamivel több mint egyharmaduk tanult ezekről a témákról az iskolában vagy az egyetemen (36%), valamint a barátokkal és a családdal folytatott megbeszéléseken (36%). 35% saját olvasást vagy kutatást végzett ezekről a témákról. A megkérdezett témák egyikéről csak minden ötödik fiatal tanult nyilvános rendezvényen vagy figyelemfelkeltő kampányon keresztül (21%). Végül csak 18%-uk tanult valami újat az ifjúsági klubokban, civil társadalmi szervezetekben

Q2 Az elmúlt 12 hónapban tanult valami újat a következő témákról?

A hagyományos és a digitális média a leggyakrabban jelentett tanulási forrás a vagy önkéntességben való részvétel során vizsgált témák egyikében. Mindazonáltal az

ifjúsági klubok és a civil társadalmi szervezetek gyakran oktatási környezetben vagy azok mellett dolgoznak, ami azt jelentheti, hogy e tanulás egy részét az „iskola vagy egyetem”, illetve a „családdal és barátokkal folytatott megbeszélések” alatt jelentették be. A szervezet tevékenységeiben való részvétel mind az öt témában az a bontás, amely a legnagyobb különbséget jelenti, megelőzve a nemet, az életkort, az iskolai végzettséget, az urbanizációt és a tevékenységi státuszt. A különbség 11 és 14 százalékpont között mozog.

kérdés: Hogyan **értesült ezekről a témákról?**

Alap: azok a válaszadók, akik az elmúlt 12 hónapban utoljára értesültek e témák egyikéről (22672) (%)

A 27 tagállamból 23-ban a média jelenti a fiatalok leggyakrabban jelentett tanulási forrását. Bulgáriában, Lengyelországban és Máltán a második helyen áll az önirányított olvasás vagy kutatás után. Görögországban a családdal és a barátokkal folytatott megbeszélések mögött áll

A hagyományos vagy digitális médiáról tizenegy tagállamban a válaszadók legalább fele számolt be: Románia (62%), Luxemburg (60%), Szlovénia (58%), Észtország (55%), Magyarország (54%), Olaszország (53%), Franciaország (52%), Csehország (52%), Litvánia (51%), Málta (50%) és Ciprus (50%). A társadalmi témák megismerésére médiát használó fiatalok aránya Romániában a legmagasabb: a válaszadók közel kétharmada (62%) tanult valamit a hagyományos vagy digitális médián keresztül megkérdezett témák legalább egyikéről, ami 14 ponttal meghaladja az EU-27 átlagát. Ez majdnem kétszer olyan magas, mint a román fiatalok második leggyakrabban használt csatornája, a családdal és barátokkal folytatott beszélgetések, amelyek a kérdésre válaszolók egyharmadát teszik ki (32%). A legalacsonyabb arány az iskolai vagy egyetemi csatornán szintén Romániában van (25%), 11 ponttal elmaradva az uniós átlagtól. Magyarország (26%), Litvánia (28%), Bulgária (28%) és Lengyelország (29%) más olyan tagállamok, ahol kevesebb fiatal említi, hogy tanult a vizsgált témákról egy iskolában vagy egyetemen. Összehasonlításképpen Észtországban (44%), Belgiumban (43%) és Franciaországban (42%) regisztrálták a legmagasabb arányt az iskolai vagy egyetemi csatornán. Azok az országok, ahol az ifjúsági klubot, a civil társadalmi szervezetet és az önkéntességi csatornát jelentősen az EU-27 átlaga felett használják, például Málta (38%), Észtország (37%), Luxemburg és Szlovénia (mindkettő 34%), a legtöbb más csatornán is általában átlag felettiek. Ez a négy ország az egyetlen olyan tagállam, ahol a válaszadók mind a hat csatornán az EU-27 átlaga felett vannak. Legnagyobb különbségük az ifjúsági klubokban és a civil társadalmi szervezetekben van, ahol 16–20 ponttal haladják meg az EU-27 átlagát. Ez arra utalhat, hogy az ifjúsági klubok vagy a civil társadalmi szervezetek nem helyettesítik, hanem kiegészítik a többi csatornát. Cipruson (13 %), Horvátországban és Csehországban (mindkét országban 14 %) és Magyarországon (15 %) kevesebb válaszadó számolt be arról, hogy ifjúsági klubokon vagy civil társadalmi szervezeteken keresztül tanult. Végezetül a média nem mindenhol a vezető csatorna: Bulgáriában (46%, szemben a média 44%-ával),

Lengyelországban (48%, szemben a 47%-kal) és Máltán (51%, szemben a média 50%-ával) az önirányított olvasás vagy kutatás az első; Görögországban a családdal és a barátokkal folytatott megbeszélések az elsők (49%, szemben a 43%-kal).

szerinti bontásban is: a nem foglalkoztatottak, akik még mindig diákok, vagy még nincsenek jelen a munkaerőpiacon, a legmagasabb felhasználási arányt (55%), a fizikai munkások jelentősen alacsonyabbak (39%), és az önfoglalkoztatók is az átlag alatt vannak (43%). Érdekes módon itt megfordul a szervezet

Q3 Honnan értesült ezekről a témákról ?

Alap: azok a válaszadók, akik az elmúlt 12 hónapban e témák közül legalább egyet megismertek (22672) (%)

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Hagyományos médián (pl. TV, rádió, újságok), digitális médián (pl. közösségi média, podcastok, blogok) keresztül	48	47	44	52	48	43	55	48	43	46	52	48	53	50	46	51	60	54	50	42	40	47	45	62	58	42	46	43
Iskolában vagy egyetemen (tanfolyamok, tanórán kívüli tevékenységek)	36	43	28	34	38	33	44	40	34	35	42	35	40	32	36	28	40	26	39	35	36	29	34	25	37	30	40	39
Beszélgetések a családdal vagy a barátokkal	36	31	34	31	39	35	41	36	49	36	37	36	36	45	37	31	42	34	47	37	37	37	36	32	42	31	34	35
Önirányított olvasás vagy kutatás révén	35	26	46	25	39	38	43	35	40	40	27	42	34	32	39	36	40	35	51	34	33	48	35	26	40	32	42	32
Nyilvános rendezvényeken vagy figyelemfelkeltő kampányokban	21	24	21	20	27	24	35	19	21	20	21	18	18	18	29	22	32	22	35	20	19	19	22	16	32	23	21	19
Ifjúsági klubokban, civil szervezetekben való részvétel, önkéntesség	18	24	17	14	28	16	37	17	17	18	18	14	20	13	29	19	34	15	38	22	17	18	17	16	34	16	16	20

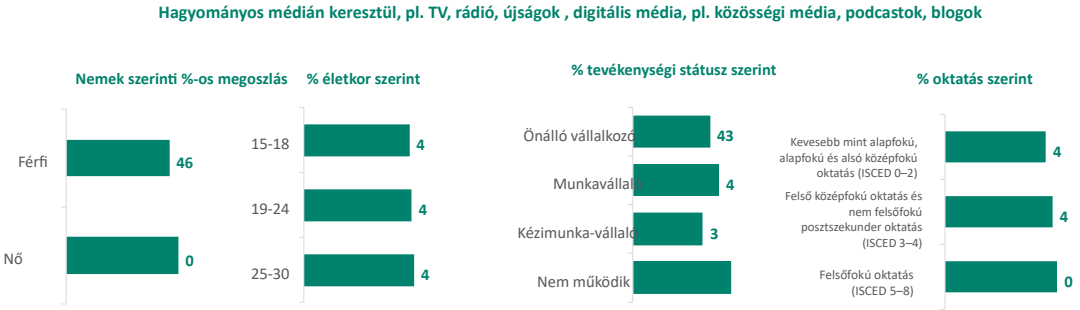
A média használata a társadalmi témák megismerésére minden korcsoportban következetes, de elterjedtebb a magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők és a nem foglalkoztatott fiatalok körében

A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel értesülnek a megkérdezett témákról a hagyományos vagy digitális médián keresztül: azok fele, akik a vizsgált társadalmi kérdések közül egyről vagy többről tanultak valamit, ezt a médián keresztül tette (50%), szemben a férfiak 46%-ával. Az életkor csak korlátozott szerepet játszik: Európában a médiahasználat meglehetősen egységesnek tűnik a 15–30 évesek körében (47 % a 15–18 évesek körében, 48 % a 19–24 évesek körében, 49 % a 25–30 évesek körében). Hasonlóképpen, a médiahasználatban sincs nyilvánvaló eltérés az urbanizáció mértékétől függően, mivel a válaszadók 48%-a a városokban, a városkörnyéki területeken és a vidéki területeken egyaránt használja a médiát. Az iskolai végzettség azonban erőteljesebb megkülönböztető tényező: a médiát az alacsonyabb iskolai végzettségűek 45%-a, a középfokú végzettséggel rendelkezők 48%-a és a felsőfokú végzettséggel rendelkezők 50%-a használja. Ez tükröződik a tevékenységi státusz

tevékenységében való részvétel ösztönző hatása: azok a fiatalok, akik részt vesznek egy szervezet tevékenységében, jobban kihasználják a kérdésben szereplő összes többi csatornát, mint azok, akik nem. A média esetében ennek az ellenkezője igaz: a szervezetekben részt nem vevők aránya 54 %, szemben a résztvevők 47 %-ával. Ez azt sugallja, hogy a média továbbra is jó eszköz a társadalmi kérdésekhez való hozzáféréshez és a társadalmi kérdéseknek való kitettséghez azon fiatalok számára, akik nem vesznek részt egy szervezet tevékenységében, míg azok a fiatalok, akik úgy tűnik, hogy szélesebb körben diverzifikálják információforrásaikat.

Q3 Hogyan értesült ezekről a témákról?

Bázis : azok a válaszadók, akik az elmúlt 12 hónapban legalább egy ilyen tónusról értesültek (22672) (%)

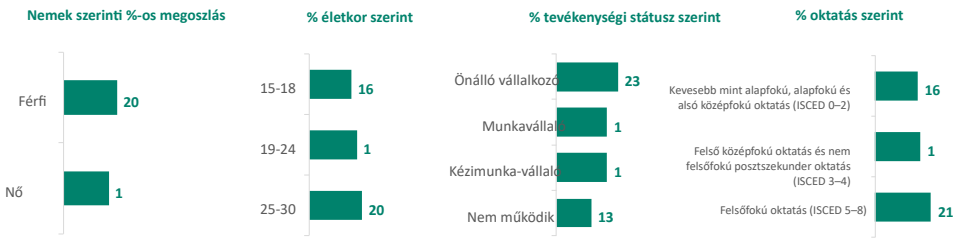

A megkérdezett témák megismerése ifjúsági klubokban, civil társadalmi szervezetekben való részvétel vagy önkéntesség révén gyakoribb a férfiak körében, és 2 . éves kora után egyre elterjedtebbé válik. A magasabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók is gyakrabban említik.

A férfiak valamivel nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy ifjúsági klubokon, civil társadalmi szervezeteken vagy önkéntességen keresztül tanultak a társadalmi kihívásokról, mint a nők: 20% tanult valamit ezen a csatornán keresztül a tesztelt társadalmi kérdésekről, szemben a nők 17%-ával. Az életkor előrehaladtával is megfigyelhető a fejlődés (16 % a 15–18 évesek, 18 % a 19–24 évesek, 20 % a 25–30 évesek körében), míg az iskolában vagy az egyetemen ezzel ellentétes tendencia figyelhető meg (49 % a 15–18 évesek, 37 % a 19–24 évesek és 27 % a 25–30 évesek körében). Úgy tűnik tehát, hogy az e csatornán keresztül történő tanulás az iskola elhagyása és a munka világába való belépés után épül fel. Ennek ellenére nem tűnik úgy, hogy elszakadna az iskolai struktúráktól, mivel a magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők azok is, akik továbbra is ezen a csatornán keresztül tanulnak a legtöbbet (21 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében, szemben a középfokú végzettséggel rendelkezők 17 %-ával és az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 16 %-ával). A városi válaszadók 21%-a hivatkozik egyesületekre, szemben a városkörnyéki vagy vidéki területek 16–17%-ával. Végezetül tevékenységi státusz szerint az önfoglalkoztatók vezetnek (23%), őket követik a munkavállalók és a fizikai dolgozók egyaránt 19%-kal, a nem foglalkoztatottak pedig jelentősen alacsonyabbak (13%).

Q3 Honnan értesült ezekről a témákról ?

Bázis : azok a válaszadók, akik az elmúlt 12 hónapban legalább egy ilyen tónusról értesültek (22672) (%)

2.3 Az EU-val kapcsolatos érzések és elvárások a mindennapi életben

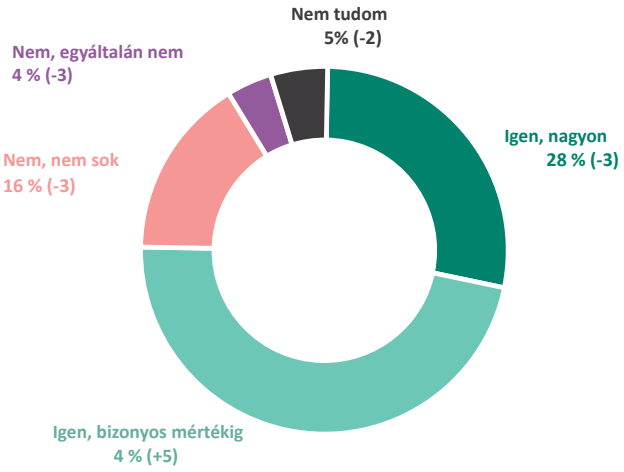
Az európai fiatalok háromnegyede érzi úgy, hogy az EU intézkedései hatással vannak mindennapi életére, és több mint negyedük érzi úgy, hogy ezek az intézkedések jelentős hatást gyakorolnak rájuk.

Európában a 15–30 évesek 75%-a érzi úgy, hogy az Európai Unió intézkedései hatással vannak mindennapi életére, ami nyolc százalékponttal magasabb, mint az előző felmérésben.[2] Több mint egynegyedük úgy érzi, hogy az Európai Uniónak erős hatása van (28% „igen, nagyon sok"). Ezzel szemben csak 20% gondolja úgy, hogy az EU által hozott intézkedések nincsenek hatással mindennapi életükre, vagy legfeljebb korlátozottak (16% „nem, nem sokat", és csak 4% „nem, egyáltalán nem"), míg 5% „nem tudom" választ ad.

Azok az országok, ahol a válaszadók a legnagyobb valószínűséggel azt állítják, hogy az EU által hozott intézkedések hatással vannak mindennapi életükre, a következők: Málta (94 % „összesen igen", ebből 30 % „igen, nagyon"), Luxemburg (91 %, ebből 36 % „nagyon sok"), Magyarország (85 %, ebből 35 % „igen, nagyon sok"), Lengyelország (84 %, ebből 39 % „igen, nagyon sok") és Észtország (84 %, ebből 32 % „nagyon sok"). Az „igen, nagyon" választ adók aránya a 27 tagú EU-ban Romániában a legmagasabb (44%). A román fiatalok 82%-a ezért úgy véli, hogy ami uniós szinten történik, az hatással van mindennapi életükre, és ezeknek az arányoknak több mint a fele ugyanolyan erős. Érdemes emlékeztetni arra is, hogy a román fiatalok szűk többsége (51%) gondolta úgy, hogy az uniós politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit.

Hollandiában a legmagasabb a „nem, nem sok" vagy a „nem, egyáltalán nem" válaszok összesített aránya (28%), megelőzve a fiatalokat Cipruson (26%) és Svédországban (24%); ezen országok mindegyikében a 15–30 évesek 66%-a gondolja úgy, hogy az EU hatással van mindennapi életére. A „nem tudom" válaszadók aránya Svédországban és Cipruson a legmagasabb (10 %, illetve 8 %).

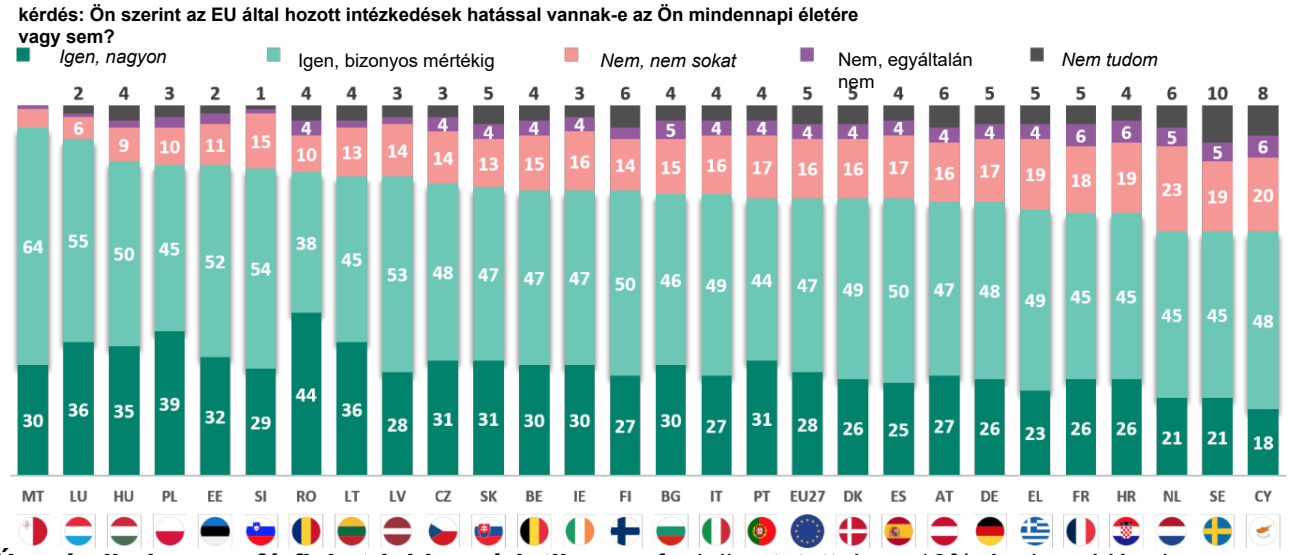
kérdés: Ön szerint az EU által hozott intézkedések hatással vannak-e az Ön mindennapi életére vagy sem?

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

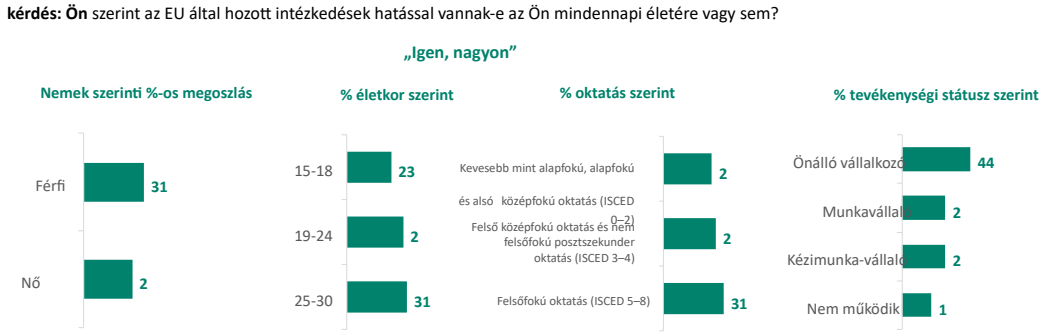
Valamennyi uniós tagállamban a fiatalok legalább kétharmada érzi úgy, hogy az EU által hozott intézkedések hatással vannak mindennapi életére. Cipruson, Svédországban és Hollandiában a fiatalok érzik a legkevésbé magukat érintettnek.

2 Eurobarométer gyorsfelmérés az ifjúságról és a demokráciáról (FL545), 2024 áprilisában, https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

Úgy érzik, hogy a férfiakat jobban érintik az EU intézkedései, mint a nőket. Ez az érzés az életkorral és az iskolai végzettséggel növekszik.

A férfiak közel egyharmada (31%) „nagyon soknak” tartja az EU által hozott intézkedéseknek a mindennapi életükre gyakorolt hatását, szemben a nők egynegyedével, akik azt mondják, hogy „igen, nagyon sok”. Ennek az érzésnek az intenzitása az életkorral is változik, 18 év után növekszik: 23%-uk „igen, nagyon sokat” mond a 15–18 évesek körében, szemben a 19–24 évesek 29%-ával és a 25–30 évesek 31%-ával. Ez az arány az iskolai végzettséggel is növekszik: Az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 25%-a érzi úgy, hogy „nagyon sokat” érint az európai szint, szemben a középfokú végzettséggel rendelkezők 27%-ával és a felsőfokú végzettséggel rendelkezők 31%-ával. Az önfoglalkoztatók sokkal „nagyon” érintettebbnek érzik magukat az EU-ban: 44%-ot tesznek ki, szemben a munkavállalók és a fizikai dolgozók 28%-ával és a nem foglalkoztatottak 19%-ával. Végül azon válaszadók egyharmada, akik részt vettek egy szervezet tevékenységében, úgy érzi, hogy „nagyon nagy mértékben” érintik az EU intézkedései, szemben azok 18%-ával, akik nem.

A fiatalok először is azt várják az EU-tól, hogy őrizze meg a békét és erősítse meg a nemzetközi biztonságot, küzdjön a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek ellen, és növelje a munkalehetőségeket

Az európai fiatalok Európai Unióval szembeni elvárásai mindenekelőtt három prioritásra összpontosulnak, amelyeket a válaszadók mintegy egyharmada választott ki: a béke megőrzése, a nemzetközi biztonság megerősítése és a nemzetközi együttműködés előmozdítása (33 %, ami az előző felméréshez képest enyhe, 4 pontos csökkenést[3] jelent), a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelem (32 %), valamint a fiatalok foglalkoztatási lehetőségeinek növelése (31 %, ami 2024-ben 3 pontos növekedést jelent az FL545-höz képest, és a legnagyobb növekedés ebben a kérdésben, ami az európai fiatalok elvárásai között a negyedik helyről a harmadik helyre emelte azt). Ezt követően a válaszadók 28%-a azt állítja, hogy elvárja, hogy az EU előmozdítsa az emberi jogokat, a demokráciát és a közös európai értékeket. Minden ötödik európai fiatal (21%) elvárja, hogy az Európai Unió előmozdítsa a környezetbarát politikát és küzdjön az éghajlatváltozás ellen. Míg a többi kiemelt téma nagyjából stabil maradt a legutóbbi felmérés óta, az éghajlat- és környezetvédelmi téma 2026-ban 5 ponttal esik vissza, ami a legnagyobb változás ebben a kérdésben, és a befogadó társadalmak előmozdításával azonos szintre hozza azt, beleértve a nemek közötti egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet (21%, stabil). Végezetül a fiatalok kisebb hányada számolt be arról, hogy elvárja, hogy az EU jelentős szerepet játsszon az egészségügyi kihívások kezelésében (18%), összehozza az Európai Unió különböző részeiből származó fiatalokat (16%), és előmozdítsa a társadalom digitalizációját (14%).

Országszerte három elvárás tűnik ki a legnyilvánvalóbban a fiatalok munkalehetőségeinek első vagy kötött 11 országban történő növelésével kapcsolatban , küzd a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek ellen, és megőrzi a békét 10 minden . A svédországi fiatalok körében azonban az emberi jogok, a demokrácia és a közös európai értékek előmozdítása a legfőbb elvárás

11 országban a fiatalok munkalehetőségeinek növelése a leggyakrabban választott elvárás, a legnagyobb arányban Olaszországban és Horvátországban (mindkét országban 40%). 10 országban a béke megőrzése, a nemzetközi biztonság megerősítése és a nemzetközi együttműködés előmozdítása a leggyakrabban választott elvárás, amely Finnországban (40 %) és Cipruson (41 %) érte el a legmagasabb pontszámot. A szegénység, valamint a

kérdés: Mit vár az Európai Uniótól az Ön generációja számára? Legfeljebb három választ választhat ki.

A trendelemzések az 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel való összehasonlításon alapulnak.
Csak egy válasz lehetséges. Összeg nem egyenlő 100%-kal a kerekítés miatt.

3 Eurobarométer gyorsfelmérés az ifjúságról és a demokráciáról (FL545), 2024 áprilisában, https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelem 10 országban a leggyakrabban választott elvárás, amely Cipruson (58%), az egyetlen olyan országban és tételben éri el a maximumot, amely meghaladja az 50 %-ot. A két elvárás között több esetben is kapcsolat áll fenn: Bulgáriában (mindkettő 39%), Horvátországban (mindkettő 40 %) és Portugáliában (mindkettő 37 %) a fiatalok a szegénység elleni küzdelem jegyében emelik a munkalehetőségek szintjét, míg Litvániában (34%) és Romániában (33%) a munkalehetőségek és a béke megőrzése között osztoznak. Svédországban egyedül a fiatalok helyezik előtérbe az emberi jogi demokrácia és a közös európai értékek előmozdítását (40%). Írországban a fiatalok elvárásai a gazdaságra összpontosítanak: a munkalehetőségek növelése az első (39%), a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelem a második (33%), miközben a béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése a 27 közül a legalacsonyabbak közé tartozik (26%, Szlovákiában csak alacsonyabb, 23%). Ami a környezetbarát politika előmozdítását illeti, az arány Luxemburgban és Szlovéniában a legmagasabb, egyenként 30%-os, ezt követi Dánia (29%), Málta (28%), Észtország (27%) és Belgium (26%).

Szociodemográfiai szempontból jelentős különbség van a nemek között abban, amit a leginkább elvárnak az Európai Uniótól.

A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel hivatkoznak a szegénység elleni küzdelemre (35 %, szemben a férfiak 30 %-ával), a béke megőrzésére és a nemzetközi biztonság megerősítésére (35 %, szemben a 30 %-kal), a fiatalok munkalehetőségeire (33 %, szemben a 28 %-kal), az emberi jogok/demokrácia előmozdítására (30 %, szemben a 25 %-kal), végül pedig a befogadó társadalmak előmozdítására, beleértve a nemek közötti egyenlőséget is (24%, szemben a 18 %-kal). A férfiak és nők hasonló arányban említik a környezetbarát politika előmozdítását és az egészségügyi kihívások kezelésében játszott jelentős szerepet. A férfiak a nőkhöz képest nagyobb valószínűséggel említik a társadalom digitalizációját (17 %, illetve 10 %) és az EU különböző részeiről származó fiatalok összehozását (17 %, illetve 14 %). Ezzel szemben az életkor kevéssé befolyásolja az Európai Unió elvárásait, mivel a 15–18 évesek és a 19–30 évesek pontszámai közel állnak egymáshoz, beleértve a munkalehetőségeket (30%, szemben a 31%-kal) és a környezetvédelmi politikát (20%, szemben a 21%-kal). Az egyik figyelemre méltó eltérés az, hogy a 15–18 évesek 34%-a említi a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelmet, szemben a 19–24 évesek 31%-ával és a 25–30 évesek 32%-ával. Ugyanakkor a felsőfokú végzettséggel rendelkezők feltűnően nagyobb valószínűséggel említik a befogadó társadalmak előmozdítását (24%, szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók 18%-ával), a környezetbarát politika előmozdítását (24%, szemben a 19%-kal) és a béke megőrzését (33%, szemben a 30%-kal). Ami azonban a munkalehetőségeket és a szegénység elleni küzdelmet illeti, a válaszadók aránya szinte azonos, függetlenül az iskolai végzettségtől (a 30%-kal szemben), a fiatalok munkalehetőségeitől (33% a 28%-kal szemben), az emberi jogok/demokrácia előmozdításától (30% a 25%-kal szemben), végül pedig a befogadó társadalmak előmozdításától, beleértve a nemek közötti egyenlőséget is (24% a 18%-kal szemben). A férfiak és nők hasonló arányban említik a környezetbarát politika előmozdítását és az egészségügyi kihívások kezelésében játszott jelentős szerepet. A férfiak a nőkhöz képest nagyobb valószínűséggel említik a társadalom digitalizációját (17 %, illetve 10 %) és az EU különböző részeiről származó fiatalok összehozását (17 %, illetve 14 %). Ezzel szemben az életkor kevéssé befolyásolja az Európai Unió elvárásait, mivel a 15–18 évesek és a 19–30 évesek pontszámai közel állnak egymáshoz, beleértve a munkalehetőségeket (30%, szemben a 31%-kal) és a környezetvédelmi politikát (20%, szemben a 21%-kal). Az egyik figyelemre méltó eltérés az, hogy a 15–18 évesek 34%-a említi a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelmet, szemben a 19–24 évesek 31%-ával és a 25–30 évesek 32%-ával. Ugyanakkor a felsőfokú végzettséggel rendelkezők feltűnően nagyobb

valószínűséggel említik a befogadó társadalmak előmozdítását (24%, szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók 18%-ával), a környezetbarát politika előmozdítását (24%, szemben a 19%-kal) és a béke megőrzését (33%, szemben a 30%-kal). Ami azonban a munkalehetőségeket és a szegénység elleni küzdelmet illeti, a válaszadók aránya az iskolai végzettségtől függetlenül szinte azonos.

3. A fiatalok részvétele a civil életben

3.1 Az ifjúságpolitikával kapcsolatos elvárások

Az európai fiatalok először azt kérik, hogy az ifjúságpolitika foglalkozzon azokkal a valódi kérdésekkel, amelyekkel szembesülnek.

A válaszadók körében egyértelműen felmerül, hogy az ifjúságpolitika terén az eredmények elérése szempontjából a legfontosabb az, hogy célkitűzéseiknek foglalkozniuk kell a fiatalok előtt álló valós problémákkal. Ezt az EU-ban élő 15–30 évesek 40%-a említi, jóval megelőzve a következő két tételt, amelyeket ugyanazon a szinten választanak ki: annak biztosítása, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe (32%), valamint pénzügyi támogatás nyújtása ifjúsági programokhoz és kezdeményezésekhez (32%). Három további kritérium következik, 25–29%: annak biztosítása, hogy a fiatalok ismerjék a meglévő szakpolitikákat és lehetőségeket (29%), annak biztosítása, hogy a szakpolitikákat ténylegesen végrehajtsák és megfelelően felülvizsgálják (26%), valamint a tények és a kutatás felhasználásával történő döntéshozatal (25%). Végezetül a helyi, regionális, nemzeti és uniós szintű intézményi együttműködést minden ötödik válaszadó (21%) választja ki, és 17%-uk hivatkozik a fiatalokat érintő különböző szakpolitikai területek összekapcsolására.

A fiatalok előtt álló valós problémák kezelése messze a leggyakoribb válasz: a 27 országból 21-ben az első helyen áll

Az uniós tagállamok többségében a fiatalok úgy vélik, hogy az előttük álló valós problémák kezelésére irányuló célok a legfontosabbak ahhoz, hogy eredményeket érjenek el az ifjúságpolitikák terén. E tétel tekintetében a legmagasabb pontszámot EU-szerte Cipruson (54 %) érték el, annak ellenére, hogy ott nem ez a leggyakrabban említett tétel, ezt követi Finnország (52%) és Málta (47%). Négy országban az ifjúsági programok pénzügyi támogatása a leggyakrabban választott lehetőség: Ciprus (61%), Románia (40%), Görögország (46%) és Litvánia (36%). Svédországban „annak biztosítása, hogy a fiatalok megismerjék a szakpolitikákat és a lehetőségeket” az első (37%), míg Dániában „annak biztosítása, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe” a leggyakrabban választott lehetőség (37%).

A nemek közötti szakadék a javasolt sikerkritériumok szinte mindegyikében megfigyelhető

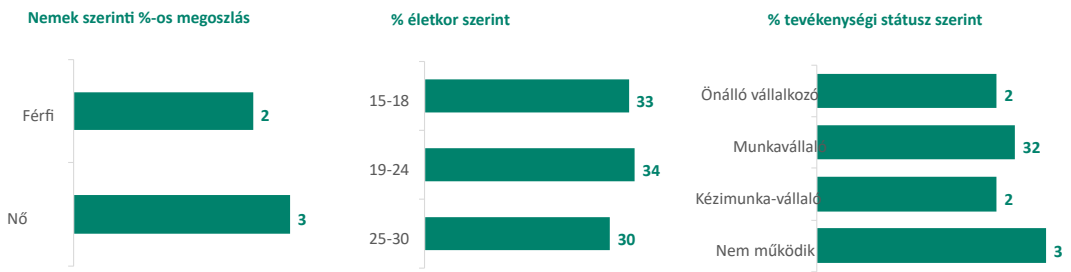
A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel választják ki a javasolt témák többségét: „olyan célok, amelyek a fiatalok valós problémáival foglalkoznak” (43%, szemben a férfiak 36%-ával), „a fiatalok beleszólása a döntésekbe” (35%, szemben a 29%-kal), „ifjúsági programok és kezdeményezések pénzügyi támogatása” (34%, szemben a 30%-kal), valamint „annak biztosítása, hogy a fiatalok megismerjék a szakpolitikákat és a lehetőségeket” (31%, szemben a 28%-kal). A férfiak nagyobb valószínűséggel választják ki a következőket: „bizonyítékokon és kutatásokon alapuló döntések” (a férfiak körében 27 %, szemben a nők körében 23 %-kal), „minden szinten

kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek a legfontosabbak ahhoz, hogy eredményeket lehessen elérni a fiatalokat célzó szakpolitikák terén? Válasszon ki legfeljebb három lehetőséget.

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Célok, amelyek a fiatalok előtt álló valós problémákkal foglalkoznak	40	37	41	45	36	38	38	41	44	38	40	46	41	54	41	34	44	42	47	39	38	41	42	33	46	44	52	35
Annak biztosítása, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe	32	32	30	29	37	29	37	39	34	29	34	30	37	41	33	33	40	25	36	29	28	34	38	32	33	27	38	31
Pénzügyi támogatás nyújtása ifjúsági programokhoz és kezdeményezésekhez	32	33	33	28	29	23	35	36	46	31	32	43	39	61	39	36	30	42	33	34	24	33	33	40	35	30	33	30
Annak biztosítása, hogy a fiatalok megismerjék a szakpolitikákat és a lehetőségeket	29	31	28	26	32	26	36	28	24	35	31	25	32	25	25	27	33	25	34	30	28	23	35	25	34	27	28	37
A szakpolitikák tényleges végrehajtásának és felülvizsgálatának biztosítása	26	26	27	12	35	28	29	25	24	29	20	31	28	26	19	20	36	22	34	27	28	33	29	23	30	18	13	28
Döntéshozatal tények és kutatások felhasználásával	25	26	27	23	30	22	33	22	23	30	29	27	24	24	33	28	30	24	39	24	23	25	22	20	32	24	24	24
Együttműködés minden szinten – helyi, regionális, nemzeti és uniós szinten	21	21	28	20	23	24	30	22	23	17	16	24	22	19	28	26	24	20	16	21	23	23	23	25	27	25	19	20
A fiatalokat érintő különböző szakpolitikai területek összekapcsolása	17	17	18	20	21	16	26	18	16	20	18	17	14	11	20	18	24	18	29	17	17	18	18	15	26	18	18	20

kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek a legfontosabbak ahhoz, hogy a fiatalokat célzó szakpolitikák eredményesek legyenek? Válasszon ki legfeljebb három lehetőséget.

Annak biztosítása, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe

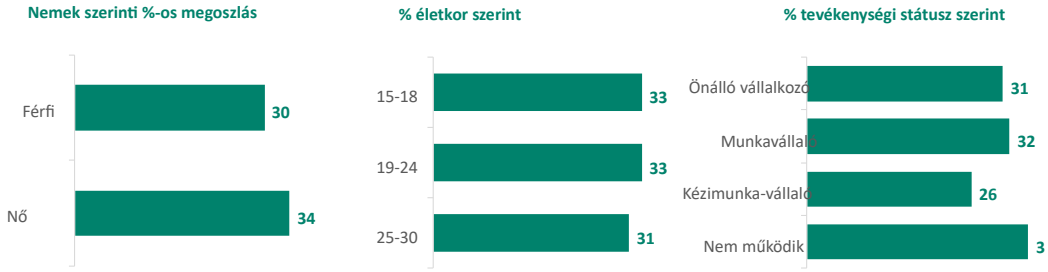

együttműködnek” (22 %, szemben a 20 %-kal) és „a fiatalokat érintő különböző szakpolitikai területek összekapcsolása” (18%, szemben a 17 %-kal). Ugyanilyen erős az igény arra, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszóljanak a döntésekbe azon válaszadók körében, akik az elmúlt 12 hónapban részt vettek egy szervezet tevékenységeiben, valamint azok körében, akik nem: 32% válassza ki ezt az elemet mindkét csoportban. Ez az egyetlen elem, ahol a két csoport azonos szinten van. Ennek a tételnek a kiválasztása azonban tevékenységi státuszonként változik: a nem foglalkoztatottak gyakrabban (37%) választják ki, mint az önálló vállalkozók és a fizikai dolgozók (mindkét esetben 29%). Életkor szerinti eltérések is megfigyelhetők: 33 % a 15–18 évesek körében, 34 % a 19–24 évesek körében és 30 % a 25–30 évesek körében. Gyakrabban választják ki a nők (35%), mint a férfiak (29%).

Hasonlóképpen, az „ifjúsági programok pénzügyi támogatását” gyakrabban említik a nem foglalkoztatott fiatalok (35%), mint a munkavállalók (32%), az önfoglalkoztatók (31%) és a fizikai dolgozók (26%). Ezt a tételt gyakrabban választják ki a 25 év alattiak (33 % mind a 15–18 évesek, mind a 19–24 évesek körében), mint a 25–30 évesek (31%). Különbség figyelhető meg a nemi csoportok között is: több nő hivatkozik erre a tételre, mint férfi (34%, szemben a 30%-kal).

kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek a legfontosabbak ahhoz, hogy eredményeket lehessen elérni a fiatalokat célzó szakpolitikák terén? Válasszon ki legfeljebb három lehetőséget.

Pénzügyi támogatás nyújtása ifjúsági programokhoz és kezdeményezésekhez

A választásokon való szavazást és a közösségi médiában való részvételt tekintik a leghatékonyabb intézkedésnek arra, hogy a döntéshozók hallassák a fiatalok hangját.

A fiatalok 33%-a úgy véli, hogy a helyi, nemzeti vagy európai választásokon való szavazás az egyik leghatékonyabb módja annak, hogy hangot adjanak véleményüknek, ugyanolyan szinten, mint a közösségi médiában való részvétel, például hashtagek vagy profilkép megváltoztatása révén (32%). A 2024. évi Eurobarométer gyorsfelmérésben 38 %-kal választották ki a szavazást, 32 %-kal pedig a konzultációkon való részvételt 29%-kal választják ki az egyik leghatékonyabb módnak arra, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a döntéshozók előtt. A fiatalok negyede hivatkozik a diák- vagy ifjúsági szervezetekben való részvételre (27%) és a „politikai mozgalmakban, pártokban vagy szakszervezetekben való részvételre” (26%). Minden ötödik (20%) hatékonynak tartja az önkéntességet egy jótékonysági vagy kampányszervezetben, és 17%-uk hatékonynak tartja a politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból történő bojkottot vagy termékvásárlást. A tesztelt intézkedések közül a legritkábban egy politikussal való kapcsolatfelvételt választják ki: A 15–30 évesek 14%-a választotta ezt a pályázattípust. Szinte minden fiatal lát legalább egy módot arra, hogy hallassa a hangját, csak 4%-uk véli úgy, hogy a felsorolt intézkedések egyike sem hatékony. Azt is érdemes megjegyezni, hogy más intézményi részvételi csatornák viszonylag jó helyzetben vannak az eredményekben (25 % felett), míg ezzel szemben a mozgósítás egyes formáit, például bizonyos termékek bojkottálását vagy vásárlását, illetve a politikusokkal való kapcsolatfelvételt kevésbé tartják hatékonynak.

kérdés: Ön szerint melyek a leghatékonyabb intézkedések annak érdekében, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a döntéshozók előtt? Legfeljebb három választ választhat ki.

A választásokon való szavazás a legtöbb tagállamban a leggyakrabban kiválasztott intézkedés. Egyikben sem választja ki azonban a válaszadók többsége. A szavazati jogot választók aránya Olaszországban és Cipruson a legmagasabb (41%), ezt követi Bulgária (40%), Szlovénia (39%), Franciaország és Portugália (mindkettő 38%), valamint Görögország és Lengyelország (37%). A skála másik végén Ausztriában (25%), Németországban, Litvániában és Hollandiában (mindkettő 26%), valamint Belgiumban, Lettországban és Szlovákiában (mindkettő 28 %) a legalacsonyabb az arány. Ausztriában, Németországban, Hollandiában és Belgiumban a válaszadók gyakrabban választják a közösségi médiában való részvételt, mint a szavazást: Ausztria (37%, szemben a szavazatok 25%-ával), Németország (35%, szemben a 26%-kal), Hollandia (31%, szemben a 26%-kal) és Belgium (32%, szemben a 28%-kal, a nyilvános konzultációt 30%-kal választották ki). Ezzel szemben Litvániában, Lettországban és Szlovákiában a válaszadók nagyobb valószínűséggel választanak konzultációs mechanizmusokat vagy kollektív szervezeti formákat. Lettországban a nyilvános konzultáció dominál (36 %, beleértve az uniós ifjúsági párbeszédet/polgári vitacsoportokat), megelőzve az ifjúsági szervezetekben és a közösségi médiában való részvételt (mindkettő 33 %). Szlovákiában szintén a nyilvános konzultáció az első (33%), közvetlenül megelőzve a közösségi médiát (32%). Litvániában a hallgatói vagy ifjúsági szervezetek állnak az első helyen (32 %), ezt követi a nyilvános konzultáció (30 %), a közösségi média pedig csak a harmadik helyen áll (28%).

Azokban az országokban, ahol a válaszadók jelentős része egyetért abban, hogy a politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, a fiatalok nagyobb valószínűséggel választják a „közösségi médiában való részvételt” mint hatékony intézkedést annak érdekében, hogy a döntéshozók meghallgassák a fiatalok véleményét: ez a helyzet Luxemburgban, Máltán és Észtországban.

Olaszországban és Cipruson, ahol alacsony az aránya annak, hogy a politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit, a leggyakrabban választott intézkedés a „szavazás”. Az „ifjúsági szervezetekben való részvételt” választó válaszadók aránya Máltán (43 %), majd Luxemburgban (39 %), Portugáliában (36 %), Szlovéniában (35 %), Horvátországban (34 %), Lettországban (33 %), Észtországban és Litvániában (mindkét országban 32 %), valamint Olaszországban (31 %) volt a legmagasabb.

Úgy tűnik, hogy az ifjúsági szervezetek érzékelt hatékonysága összefügg a politikai mozgalomban vagy pártban való részvétel érzékelt hatékonyságával. Ez a minta Luxemburgban figyelhető meg, ahol számos válaszadó választotta ki mindkét intézkedést (39% és 37%). Hasonlóképpen, azok a válaszadók, akik hatékonynak tartják a politikussal való kapcsolatfelvételt, szintén hajlamosak a nyilvános konzultációkat hatékonynak tekinteni. Észtország például mindkét cselekvési forma tekintetében a magasabb rangú országok közé tartozik (24% és 38%).

A szervezetekben részt nem vevő fiatalok körében a szavazást választják a leggyakrabban hatékonynak

Azon válaszadók 40%-a, akik az elmúlt évben nem vettek részt valamely szervezet tevékenységében, úgy véli, hogy a szavazás hatékony módja annak, hogy a fiatalok hangot adjanak véleményüknek, szemben a legalább egy szervezet tevékenységében részt vevő válaszadók mindössze 32%-ával. A többi intézkedést azonban ritkábban választották ki azok, akik nem vettek részt egy szervezetben, mint azok, akik részt vettek. Azok, akik nem vettek részt egy szervezetben, szintén jelentősen nagyobb valószínűséggel vélik úgy, hogy a felsorolt intézkedések egyike sem hatékony (9% „egyik sem”, szemben az összes 4%-kal).

Azon profilok közül, amelyek általában kevésbé hatékonynak tartják a különböző cselekvési formákat, kiemelkednek a fizikai munkások, akik általában az átlag alatt vannak szinte az összes tesztelt karon, kivéve, ha egy politikushoz kell fordulni egy kérdéssel kapcsolatban (16%, a többi munkacsoporthoz hasonlóan, míg a nem foglalkoztatottak 12%). Az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók (ISCED 0–2) ugyanezt a mintát követik, a 8 intézkedésből 5 esetében átlag alattiak.

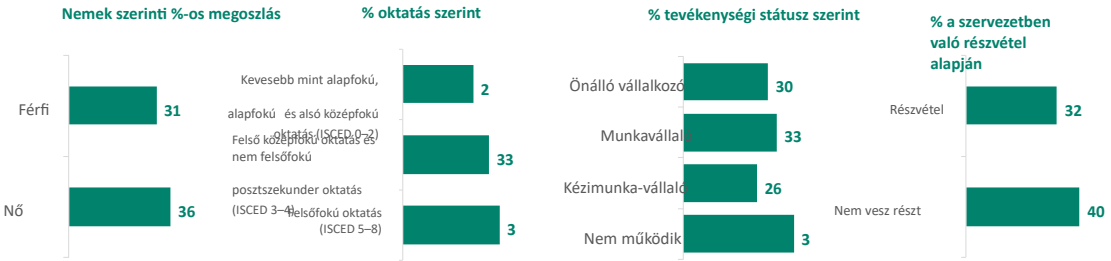
A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel gondolják úgy, hogy a szavazás az egyik leghatékonyabb intézkedés (36% a férfiak 31%-ával szemben). A szavazás érzékelt hatékonysága az iskolai végzettségtől függően is változik: az alacsonyabb iskolai végzettségűek körében 27%-kal, a középfokú végzettséggel rendelkezők körében 33%-kal, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében pedig 37%-kal. A fizikai munkások azok közé tartoznak, akik a legkisebb valószínűséggel választják ki a szavazást (26%), míg a nem foglalkoztatottak a jelek szerint nagyobb értéket tulajdonítanak a szavazásnak (39%).

kérdés: Ön szerint melyek a leghatékonyabb intézkedések annak érdekében, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a döntéshozók előtt? Legfeljebb három választ választhat ki.

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT
Szavazás a helyi, országos vagy európai választásokon	33	28	40	30	34	26	35	32	37	34	38	32	41	41	28	26	32	29	29	26	25	37	38
A közösségi médiában való részvétel például a véleményem kifejezésével, hashtagek használatával vagy a profilképem megváltoztatásával	32	32	23	33	35	35	38	36	31	34	33	27	27	36	33	28	40	33	39	31	37	34	22
Részvétel a javasolt (online vagy offline) politikai kezdeményezésekről folytatott nyilvános konzultációban, többek között az uniós ifjúsági párbeszédben vagy az európai polgári vitacsoportokban	2	30	34	28	35	25	38	27	35	31	25	28	33	41	36	30	37	33	39	26	24	31	29
Diák- vagy ifjúsági szervezetekben való részvétel	2	28	23	27	28	24	32	28	22	26	28	34	31	25	33	32	39	28	43	27	26	24	36
Részvétel politikai mozgalmakban, pártokban vagy szakszervezetekben	26	27	24	22	26	28	25	26	23	25	27	26	28	17	27	26	37	24	25	25	25	23	35
Önkéntesség jótékonysági/kampányszervezetek számára	20	18	22	17	22	19	30	23	25	18	20	23	19	20	27	22	25	19	30	18	15	22	26
Bizonyos termékek bojkottálása vagy vásárlása politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból	17	22	16	12	20	15	28	22	17	12	23	24	16	13	19	19	19	12	21	15	17	15	12
Kapcsolatfelvétel egy politikussal egy problémáról	14	17	17	16	16	14	24	19	21	12	14	15	11	22	18	19	21	17	18	15	14	16	11

kérdés: Ön szerint melyek a leghatékonyabb intézkedések annak érdekében, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a döntéshozók előtt? Legfeljebb három választ választhat ki.

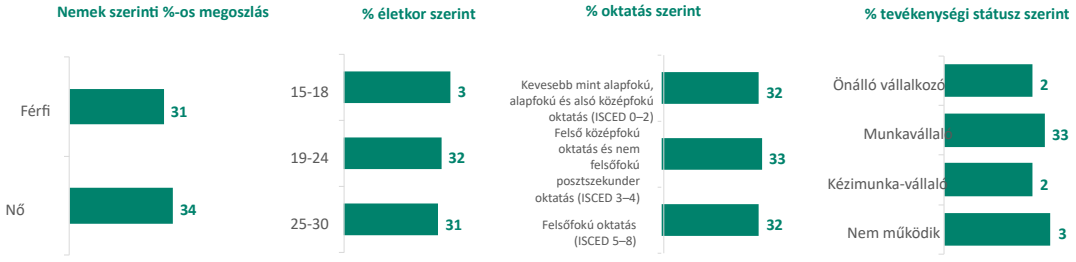
Szavazás a helyi, országos vagy európai választásokon

Kevés eltérés van a közösségi médiában való részvétel érzékelt hatékonyságában a szociodemográfiai csoportok között. Úgy tűnik, hogy ez egy olyan tevékenység, amelyet a fiatalok jobban értékelnek: 35 % a 15–18 évesek körében, szemben a 19–24 évesek 32 %-ával és a 25–30 évesek 31 %-ával. A nők nagyobb valószínűséggel választják ezt a terméket hatékony intézkedésként (34% a férfiak 31% -ával szemben). Az e fellépést választó válaszadók aránya azonban nagyjából változatlan marad, függetlenül a szervezet/intézmény iskolázottságának vagy tevékenységeiben való részvételének szintjétől.

kérdés: Ön szerint melyek a leghatékonyabb intézkedések annak érdekében, hogy a fiatalok hallathassák hangjukat a döntéshozók előtt? Legfeljebb három választ választhat ki.

„A közösségi médiában való részvétel például a véleményem kifejezésével, hashtagek használatával vagy a profilképem megváltoztatásával”

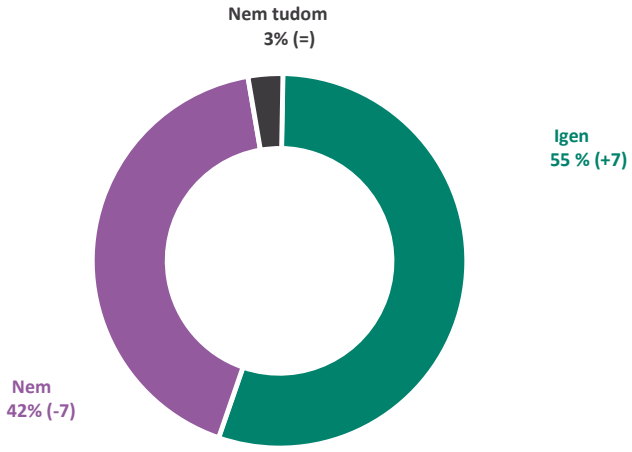

3.2 Részvétel a társadalmi változást célzó fellépésekben

Az elmúlt évben a 15-30 évesek több mint fele tett lépéseket a társadalom megváltoztatására, például petíciót írt alá, részt vett egy gyűlésen, vagy levelet küldött egy politikusnak.

Az európai fiatalok 55%-a számolt be arról, hogy az elmúlt évben lépéseket tett a társadalom megváltoztatása érdekében, például petíciót írt alá, részt vett egy gyűlésen vagy levelet küldött egy politikusnak. Ez az arány 2024-hez képest 7 ponttal emelkedik, és most az 50%-os határ felett áll. Egy kisebbség (42%) nem vett részt ilyen fellépésben.

Q7a Az elmúlt évben tett-e **valamilyen lépést a társadalom megváltoztatása érdekében, például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy egy politikusnak küldött levéllel?**

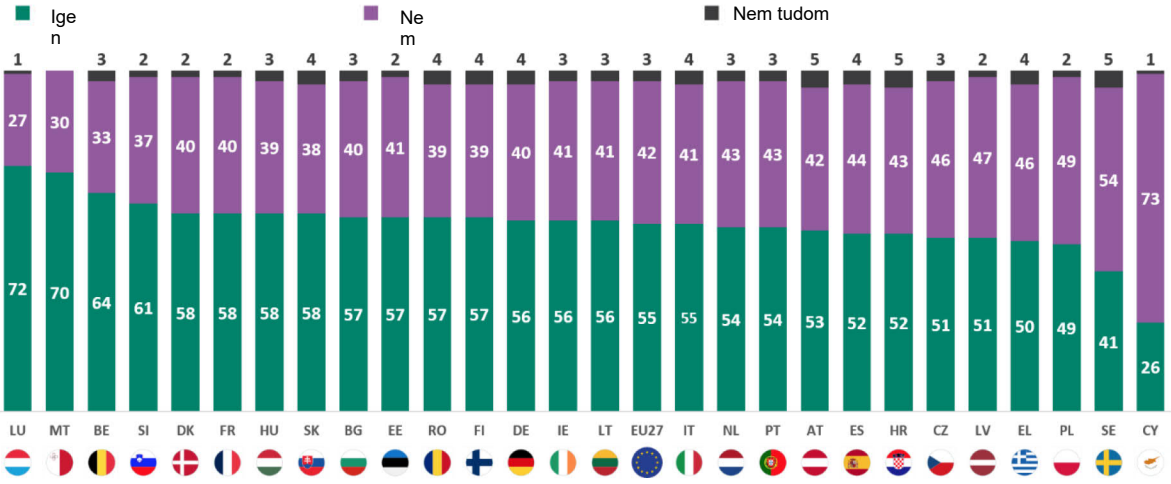

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

Unió-szerte a fiatalok többsége részt vesz a társadalom megváltoztatását célzó intézkedésekben, néhány országban jelentős kivétellel.

Míg az európai fiatalok többsége az elmúlt évben legalább egy konkrét fellépésben részt vett a társadalmi változások előidézése érdekében, a fiataloknak csak egynegyede számolt be arról, hogy Cipruson is részt vett ilyen fellépésben (26%). Ez a legalacsonyabb arány az EU-27 országaiban; a második legalacsonyabb arány Svédország (a fiatalok 41 %-a), amelyet Lengyelország (49 %), Görögország (50 %), valamint Lettország és Csehország követ, amelyek átlépik az 51 %-os többségi küszöbértéket. Ezzel szemben Luxemburgban és Máltán az elmúlt évben a fiatalok közel háromnegyede tett lépéseket a társadalom megváltoztatására (72%, illetve 70%), míg tízből több mint hat Belgiumban (64%) és Szlovéniában (61%) tett így. Azok az országok, ahol az elmúlt évben a fiatalok jelentős része tett lépéseket, szintén azok az országok, ahol sok válaszadó úgy véli, hogy a kollektív ösztönzők (hallgatói vagy ifjúsági szervezetekben való részvétel, politikai mozgalmakban, pártokban vagy szakszervezetekben való részvétel, jótékonysági vagy kampányszervezetben való önkéntesség, valamint bizonyos termékek bojkottja vagy vásárlása) hatékonyak ahhoz, hogy a döntéshozók hallassák a fiatalok hangját. Luxemburgban és Máltán a fiatalok a konkrét intézkedések magas szintjét a kollektív ösztönzők terén elért magas pontszámokkal ötvözik, legyen szó akár az ifjúsági mozgalmakban való részvételről (39% és 43%, szemben a 27 tagú EU átlag 27%-ával), akár az önkéntességről (25% és 30%, szemben a 27 tagú EU 20%-ával).

Q7a Az elmúlt évben tett-e valamilyen lépést a társadalom megváltoztatása érdekében, például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy egy politikusnak küldött levéllel?

A szervezetekben való részvétel az a bontás, amely a legnagyobb különbséget eredményezi ebben a kérdésben: Azok 62%-a, akik az elmúlt 12 hónapban részt vettek egy szervezet tevékenységében, az év során tett lépéseket a társadalom megváltoztatására, szemben azok 34%-ával, akik nem. A 15–18 évesek mindössze 47%-a vett részt egy akcióban, szemben a 19–24 évesek 56%-ával és a 25–30 évesek 57%-ával. A városokban élő fiatalok nagyobb valószínűséggel tettek lépéseket a társadalom megváltoztatására: 60%, szemben a városokban és elővárosokban élők 52%-ával és a vidéki lakosok 51%-ával. A magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők is nagyobb valószínűséggel vettek részt (62%), szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 45%-ával.

Az európai fiatalok a szerepvállalás különböző területein egyenletesen aktívak. Az egyes tevékenységi területekre vonatkozó pontszámok az egy-harmad és az egynegyed közötti tartományba esnek.

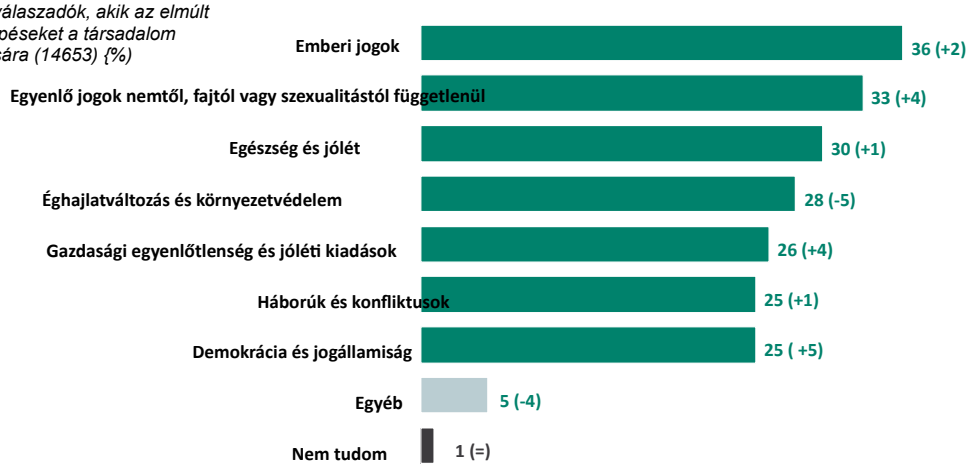
A fiatalok szerepvállalásának fő területei elsősorban az emberi jogok (36%), majd a nemtől, származástól vagy szexuális irányultságtól független egyenlő jogok (33%), valamint az egészség és a jóllét (30%) voltak. Ez a három probléma- és cselekvési terület a fiatal válaszadók mintegy egyharmadát érinti. Ezután kövesse az éghajlat- és környezetvédelem (28%), a gazdasági egyenlőtlenség és a jóléti kiadások (26%), a

háborúk és konfliktusok (25%), valamint a demokrácia és a jogállamiság (25%) kérdését. A 2024 áprilisában végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel összehasonlítva az éghajlatváltozás és a környezetvédelem a második helyről a negyedik helyre kerül, és ez az egyetlen terület, ahol ez az arány csökken (28%, 5 ponttal). A nemtől, fajtól vagy szexualitástól független egyenlő jogok a harmadikról a másodikra, a gazdasági egyenlőtlenség és a jóléti kiadások pedig a hatodikról az ötödikre emelkednek. A demokrácia és a jogállamiság jelenti a legnagyobb növekedést (20%-ról 25%-ra). A 15. negyedévben kifejezett elvárásokkal kapcsolatban azt is érdemes megjegyezni, hogy az egészség és az egyenlő jogok olyan témák, amelyekkel kapcsolatban a fiatalok majdnem annyira fellépnek, mint amennyit az EU-tól elvárnak (valamennyi válaszadó esetében a fiatalok 17%-a kapcsolódott be egy egészségügyi vonatkozású kérdésbe, szemben az EU fellépését elváró 18%-kal; hasonlóképpen 18 %, szemben az egyenlő jogok témájával foglalkozó 21 %-kal). Ezzel szemben a béke/konfliktusok (14% elkötelezettség a 33%-os elvárásokkal szemben) és a szegénység/gazdasági egyenlőtlenség (14% elkötelezettség a 32%-kal szemben) mutatják a legnagyobb különbséget: ezek az EU erős elvárásai, de olyan területek, ahol a válaszadók kisebb hányada számolt be arról, hogy lépéseket tett.

Az európai fiatalok a szerepvállalás különböző területein egyenletesen aktívak, egyharmad és negyed közötti pontszámmal. A szerepvállalás fő területei az emberi jogok és az egyenlő jogok nemtől, fajtól vagy szexuális irányultságtól függetlenül

kérdés: Mely **területeken próbálta megváltoztatni a társadalmat (például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy** egy politikusnak küldött levéllel)?

Bázis: azok a válaszadók, akik az elmúlt évben tettek lépéseket a társadalom megváltoztatására (14653) {%)

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

A 27 ország közül 23-ban az emberi jogok a leggyakrabban említett cselekvési terület.

Cipruson a fiatalok körében az emberi jogok a leggyakrabban említett cselekvési terület (54%), ezt követi Luxemburg (48%), Málta (47%), Horvátország és Szlovénia (45%). Két tagállamban az emberi jogok az első helyen állnak: Belgium (32%, gazdasági egyenlőtlenséggel egyenlő szint) és Ausztria (30%, egészségügyi szint). Négy tagállamban nem az emberi jogokra hivatkoznak leggyakrabban azok a fiatalok, akik lépéseket tettek a társadalom megváltoztatása érdekében: Csehország, ahol az egészség és a jóllét a leggyakrabban említett terület (32%); Franciaország és Hollandia, ahol az egyenlő jogok az elsők (39 %, illetve 34 %); és végezetül Észtország, ahol az éghajlat és az egyenlő jogok az első helyen állnak (mindkettő 40%), az emberi jogok pedig 38%-kal lemaradtak. Ami az éghajlatváltozást és a környezetvédelmet illeti, Máltán (45%), Szlovéniában (41%), Észtországban és Luxemburgban (mindkettő 40 %) a válaszadók aránya jóval meghaladja az EU-27 átlagát. Ami a nemtől, fajtól vagy szexualitástól független egyenlő jogokat illeti, a válaszadók aránya Bulgáriában (22%, szemben az EU-27 átlagának 33%-ával), Szlovákiában (24%) és Magyarországon (25%) a legkisebb. Ami a háborúkat és konfliktusokat illeti, a legkisebb arány Szlovákiában (18%), Máltán (17%) és Bulgáriában (15%) volt a válaszadók között.

kérdés: Mely területeken próbálta megváltoztatni a társadalmat (például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy egy politikusnak küldött levéllel)?

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Emberi jogok	36	32	40	29	39	31	38	39	43	36	36	45	39	54	44	36	48	40	47	33	30	37	41	38	45	35	36	41
Egyenlő jogok nemtől, fajtól vagy szexualitástól függetlenül	33	29	22	27	34	30	40	34	26	35	39	27	38	31	35	31	44	25	36	34	29	27	39	34	39	24	28	33
Egészség és jólét	30	29	28	32	33	28	34	30	28	34	34	31	24	27	34	25	34	32	37	31	30	29	34	28	35	31	33	31
Éghajlatváltozás és környezetvédelem	28	29	24	28	34	28	40	30	26	27	30	28	28	22	29	23	40	21	45	28	26	25	22	22	41	24	23	29
Gazdasági egyenlőtlenség és jóléti kiadások	26	32	33	21	32	22	36	24	31	31	24	27	29	24	34	19	33	25	32	26	24	22	28	25	35	25	26	29
Háborúk és konfliktusok	25	28	15	20	26	23	23	29	28	22	25	22	34	36	20	29	27	22	17	25	24	27	21	20	23	18	23	27
Demokrácia és jogállamiság	25	24	25	23	30	29	31	20	37	25	21	26	23	37	29	26	37	32	33	22	20	26	22	27	34	28	19	28

A cselekvési területek nem, életkor és iskolai végzettség szerint eltérőek

Összességében az elmúlt évben részt vevő fiatalok körében a férfiak nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy lépéseket tettek a demokrácia és a jogállamiság érdekében (27%, szemben a nők 23%-ával), míg a nők nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy lépéseket tettek az emberi jogok (41%, szemben a férfiak 31%-ával), a nemtől, származástól vagy szexuális irányultságtól független egyenlő jogok (38%, szemben a 28%-kal) és az egészség (32%, szemben a 28%-kal) érdekében.

A részt vevő 15–18 évesek aránya alacsonyabb az éghajlatváltozás és a környezetvédelem (23 % a 28 %-kal szemben) vagy a gazdasági egyenlőtlenség (23 % a 26 %-kal szemben) terén, de magasabb az egyenlő jogok tekintetében, nemtől, származástól vagy szexuális irányultságtól függetlenül (35 % a 33 %-kal szemben). Összességében a városlakók minden témában következetesen egyenrangúak vagy magasabbak a vidéki lakosokkal, kivéve az egészséget és a jólétet (30% minden településtípusban). Végezetül az iskolai végzettség tekintetében egyértelmű különbség mutatkozik az éghajlat (32 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében, szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 20 %-ával) és a gazdasági

egyenlőtlenség (29 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében, szemben a középfokú végzettséggel rendelkezők 24 %-ával és az alapfokúnál, az alapfokúnál vagy az alsó középfokúnál alacsonyabb végzettséggel rendelkező válaszadók 24 %-ával) tekintetében.

3.3 Az EU-val való együttműködés módjainak ismerete

Az európai választások az EU-val való kapcsolattartás legismertebb módja. Mégis csak a fiatalok alig több mint egyharmada ismeri őket

Bár az európai fiatalok többsége tett lépéseket a társadalom megváltoztatása érdekében, és úgy érzi, hogy az EU által hozott intézkedések hatással vannak mindennapi életükre, csak egy kisebbség ismeri az Európai Unióval való együttműködés javasolt módjait. Az európai választásokon való szavazás messze a legismertebb módja annak, hogy kapcsolatba lépjünk az EU-val a 15–30 évesek körében, de csak 36%-uk számolt be arról, hogy ismeri azt. Ezenkívül a fiatalok 10%-a azt állítja, hogy nem ismeri az EU-val való kapcsolattartás felsorolt módjait, 5%-uk pedig a „nem tudom" választ adja: ami azt jelenti, hogy összesen 15%-uk számol be arról, hogy nem ismeri az EU-val való kapcsolattartás felsorolt módjait. Ezt követik az uniós közösségimédia-csatornák és weboldalak (azaz az Európai Ifjúsági Portál), amelyek a fiatalok mintegy negyedét (27 %) érik el, míg az EU által létrehozott többi csatorna 12 % és 17 % között mozog. Az Európai Ifjúsági Hét vagy az Európai Ifjúsági Rendezvény 17%-os, az uniós intézmények meglátogatása és a saját országban tartott uniós rendezvényeken való részvétel egyenként 16%-os, az uniós ifjúsági párbeszéd és az európai polgári kezdeményezés egyenként 15%-os, a nyilvános konzultációk 14%-os, végül pedig az európai polgári vitacsoportok és a kapcsolatfelvétel egy-egy biztossal vagy európai parlamenti képviselővel egyenként 12%-os, háromszor az európai választások alatt. Végső soron ezek az eredmények arra utalnak, hogy az EU-val való együttműködés különböző módjaival kapcsolatos tudatosság továbbra is a szavazásra és az intézményi digitális jelenlétre összpontosul, miközben kevesebb válaszadó ismeri a részvételi demokrácia konkrétabb mechanizmusait (európai polgári vitacsoportok, nyilvános konzultációk, uniós ifjúsági párbeszéd), annak ellenére, hogy a negyedik negyedévben a fiatalok 29%-a hatékony intézkedésnek tekintette a javasolt politikai kezdeményezésekről folytatott nyilvános konzultációban való részvételt, többek között az uniós ifjúsági párbeszédben vagy az európai polgári vitacsoportokban.

C yprus és G reece az egyetlen olyan ország, ahol a fiatalok többsége azt állítja, hogy ismeri az európai választásokat, mint az Európai Unióval való kapcsolattartás módját.

Cipruson a legmagasabb azoknak a válaszadóknak az aránya, akik ismerik az európai választásokat mint az EU-val való kapcsolattartás egyik módját: A 15–30 évesek 61%-a véli úgy, hogy ismeri az európai választásokat, szemben az EU-ban mért 36%-kal. Amint azt már említettük, a ciprusi fiatalok 41%-a úgy véli, hogy a szavazás hatékony eszköz arra, hogy hallassák hangjukat. A választásokon kívül azonban a ciprusi fiatalok

kérdés: Ismeri-e **az Európai Unióval való kapcsolattartás alábbi módjainak valamelyikét?**

13%-a állítja, hogy „nincs mechanizmus”, ami valamivel meghaladja az EU-27 átlagát (10 %). Görögországban a fiatalok 50%-a nyilatkozott úgy, hogy ismeri az európai választásokat, ezt követi Szlovénia (43%), Franciaország és Portugália (40%), majd Horvátország (39%) és Németország (38%). Az uniós közösségimédia-csatornákat és -weboldalakat leginkább Máltán (48%), Luxemburgban (48%) és kisebb mértékben Szlovéniában (37%), Észtországban (36%) és Spanyolországban (35%) ismerik. A legnagyobb rész, amely azt mondja, hogy nem ismeri a tesztelt lehetőségeket, Hollandiában van: A fiatalok 21%-a állítja, hogy nem ismeri a mechanizmust, ezt követi Bulgária (18%), szemben az EU-27 átlagának 10%-ával. Érdemes megjegyezni azt is, hogy Észtországban a legmagasabb azoknak a válaszadóknak az aránya, akik ismerik a biztossal vagy európai parlamenti képviselővel való kapcsolatfelvételt (28%); míg Szlovákiában a legmagasabb a nyilvános konzultációk aránya (30%, ami szintén a legmagasabb pontszám); Finnországban a legmagasabb az európai polgári kezdeményezés aránya (24%).

A szervezetekben részt vevő fiatalok nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy tisztában vannak az Európai Unióval való kapcsolattartás különböző módjaival.

Arra a kérdésre, hogy milyen módon tudnak kapcsolatba lépni az Európai Unióval, azok a fiatalok, akik legalább egy szervezet tevékenységében részt vettek, szinte minden javasolt lehetőséget jobban ismernek. A szervezetben részt vevők és a nem részt vevők közötti szakadék jelentős: Európai polgári vitacsoportok (a szervezetekben részt vevők 14 %-a ismeri, szemben a nem részt vevők 6 %-ával), kapcsolatfelvétel egy biztossal vagy európai parlamenti képviselővel (14% kontra 6 %), Európai Ifjúsági Hét (20 % kontra 9 %), részvétel uniós rendezvényeken (19 % kontra 8 %). Mindenekelőtt a szervezetekben részt nem vevők körében 25%-ra emelkedik az az arány, amely szerint nem ismerik a javasolt lehetőségek egyikét sem. Másrészt azok, akik nem vesznek részt egy szervezetben, nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy ismerik az európai választásokon való

kérdés: Ismeri-e az Európai Unió ? hálózatával való együttműködés alábbi módjait?

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Európai választások	36	30	33	34	30	38	36	33	50	34	40	39	36	61	31	35	35	36	33	27	37	33	40	32	43	35	35	35
Uniós közösségimédia-csatornák és weboldalak (azaz az Európai Ifjúsági Portál)	27	24	21	22	33	30	36	27	28	35	24	21	26	24	31	24	48	21	48	20	31	31	28	22	37	22	22	22
Az Európai Ifjúsági Hét vagy az Európai Ifjúsági Rendezvény	17	20	17	15	25	13	29	14	17	19	20	19	17	19	23	22	33	12	28	13	12	20	26	17	30	18	13	16
Látogatás az uniós intézményeknél	16	19	14	15	18	13	25	17	17	16	19	18	16	19	22	15	27	16	25	13	15	17	16	17	24	13	13	14
Részvétel az EU által az Ön országában szervezett rendezvényeken	16	19	14	14	13	17	16	13	19	15	18	15	16	17	13	15	19	15	15	13	19	13	16	16	22	16	14	12
Uniós ifjúsági párbeszéd vagy uniós ifjúsági konferencia	15	17	13	11	22	12	26	14	17	15	17	13	19	16	20	17	24	11	26	11	11	14	18	19	26	16	12	13
Európai polgári kezdeményezés	15	12	12	12	7	15	9	12	13	16	16	18	16	7	9	14	9	14	10	12	15	15	13	14	11	13	24	9
Nyilvános konzultációk	14	14	13	18	18	12	24	13	12	16	13	11	13	14	19	13	22	18	26	10	11	20	12	16	20	30	18	14
Európai polgári vitacsoportok	12	12	10	10	18	12	26	12	15	12	12	12	8	12	20	11	24	11	24	8	10	14	10	13	21	10	14	13
Kapcsolatfelvétel egy biztossal vagy egy európai parlamenti képviselővel	12	16	10	10	19	9	28	17	14	12	16	12	9	18	18	17	21	13	16	11	8	13	11	10	17	13	14	16

szavazást (43%, szemben a szervezetben részt vevők 34%-ával). A nem foglalkoztatottak 43%-a nyilatkozott úgy, hogy ismeri az európai választásokat, miközben átlag alattiak vagy összhangban vannak az összes többi javasolt lehetőség átlagával, és a legnagyobb arányban azon válaszadók tevékenységi státusz szerinti csoportjai között vannak jelen, akik nem ismerik a javasolt lehetőségek egyikét sem (15%). A felsőfokú végzettséggel rendelkezők szinte minden javasolt alternatíva esetében következetesen és jelentősen meghaladják az EU-27 átlagát (18–20% az uniós ifjúsági párbeszéd, a vendégintézmények és az Európai Ifjúsági Hét esetében), és a legkisebb azoknak a válaszadóknak az aránya, akik nem ismerik a javasolt alternatívák egyikét sem (8 %). Az alacsonyabb iskolai végzettségű válaszadók körében 14 % az az arány, amely szerint a javasolt lehetőségek egyikét sem ismerik. Végezetül a nemek kisebb szerepet játszanak: a nők valamivel jobban ismerik a választásokat (38%, szemben a férfiak 35%-ával) és az uniós közösségimédia-csatornákat (29%, szemben a 25%-kal), míg a férfiak valamivel jobban ismerik az európai polgári vitacsoportokat (13%, szemben a nők 10%-ával), és kapcsolatba lépnek egy európai parlamenti képviselővel (13%, szemben a 11%-kal).

3.4 Források az EU-ról való folyamatos tájékoztatáshoz

Továbbra is a közösségi média az EU-val kapcsolatos fő információforrás a fiatalok számára (több mint felük számára), ezt követi a televízió (több mint egyharmaduk számára)

A válaszadók több mint fele (52%) használja a közösségi médiát arra, hogy tájékozódjon az EU-ról, fő információforrásuk a témában, négy ponttal elmaradva a 2024-es szinttől (56%).[4] Az online sajtót/podcastokat közel egyharmaduk (31%) idézi. A közösségi média és az online sajtó vagy podcastok együttesen jelentik azokat a fő információforrásokat, amelyeket a fiatalok arra használnak, hogy tájékozódjanak az EU-ról. Ez a megállapítás összhangban van a harmadik negyedévben megfigyeltekkel, ahol a média (hagyományos és digitális együttesen) volt a társadalmi kérdések megismerésének vezető csatornája. Ennek ellenére a második leggyakrabban idézett csatorna a televízió (38%), bár meredeken csökkent 2024-hez képest (49%), amikor az EU-val kapcsolatos információforrásként csak 7 ponttal maradt el a közösségi médiától. Mindazonáltal a televízió továbbra is fontos információforrás az EU-ról, ellentétben az írott (nyomtatott) sajtóval és a rádióval, amelyek az utolsók, egyenként 16%-kal kötve (a rádiózás 7 ponttal csökkent 2024-hez képest). Az iskolát/egyetemet a 15–30 évesek kevesebb mint negyede, 23%-a említi, ami jelentősen kevésbé szembetűnő, mint a barátokkal, családdal vagy kollégákkal folytatott beszélgetések (31%).

A közösségi média az EU-val kapcsolatos legfontosabb információforrás valamennyi tagállam fiataljai számára. Cipruson, Máltán, Luxemburgban, Szlovéniában, Dániában és Észtországban a fiatalok jelentős része legalább három információforrást használ.

Az összes uniós tagállam fiataljai körében a közösségi média a leggyakrabban használt információforrás az EU-ról, bár Romániában (44%), Hollandiában (47%), Belgiumban és Spanyolországban (egyenként 49 %) nem éri el a többséget. Mindemellett hat országban a fiatalok több mint 40%-a legalább három információforrást használ: Ciprus a közösségi médiával (74%), az online sajtóval (45%) és a családdal és barátokkal folytatott megbeszélésekkel (43%); Málta: a közösségi médiával (69%), a barátokkal, családdal vagy kollégákkal folytatott beszélgetésekkel (52%) és az online sajtóval (51%); Luxemburg, a közösségi médiával (64 %), az online sajtóval és vitákkal (mindegyik 49 %); Észtország: a közösségi médiával (58%), az online sajtóval (44%) és a barátokkal, családdal vagy kollégákkal folytatott beszélgetésekkel (43%); Dániában pedig a közösségi médiával (56%), az online sajtóval (41%) és a barátokkal, családdal vagy kollégákkal folytatott beszélgetésekkel (40%). Végezetül a szlovén fiatalok négy, 40% feletti forrást említenek: a közösségi médiát (53%), az online sajtót és vitákat (mindegyik 45%), valamint a televíziót (41%). Az iskolában vagy egyetemen, mint az EU-val kapcsolatos információforrásban a luxemburgi fiatalok kiemelkednek: 38 % az iskolát/egyetemet említi (szemben az EU-27 23 %-ával), ezt követik a fiatalok Észtországban (32 %), Máltán (31 %), Belgiumban és Szlovéniában (mindkét országban 30 %).

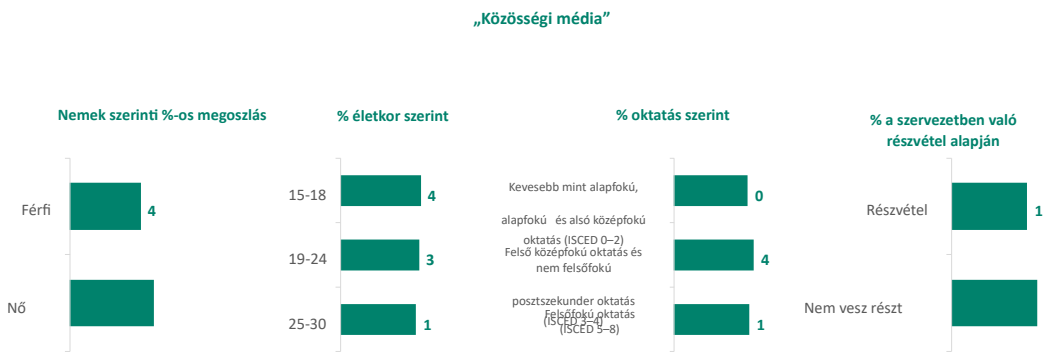
4 Eurobarométer gyorsfelmérés az ifjúságról és a demokráciáról (FL545), 2024 áprilisában, https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

kérdés: Az alábbi források közül melyiket használja arra, hogy tájékozódjon az EU-ról?

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Közösségi média	52	49	56	56	56	51	58	60	58	49	54	55	52	74	55	51	64	51	69	47	52	57	54	44	53	56	55	52
televízió	38	36	40	38	37	33	38	33	36	45	42	41	43	28	33	35	31	27	25	32	31	38	51	39	41	39	35	37
Online sajtó, podcastok és/vagy hírplatformok	31	29	39	34	41	27	44	32	33	29	29	39	33	45	42	41	49	34	51	24	25	36	35	40	45	28	35	27
Beszélgetések barátokkal, családtagokkal vagy kollégákkal	31	31	30	28	40	31	43	34	40	31	29	32	29	43	36	28	49	33	52	29	31	31	32	28	45	29	30	32
Iskola vagy egyetem	23	30	15	22	25	24	32	27	23	20	28	26	25	20	27	18	38	17	31	22	24	18	20	17	30	23	23	24
Írásos (nyomtatott) sajtó (pl. újságok, heti vagy havi magazinok stb.)	16	21	9	13	24	15	35	15	12	20	17	18	14	5	26	17	39	12	35	16	17	12	17	17	32	10	16	18
Rádió	16	23	11	14	13	18	15	20	10	15	18	13	12	10	15	17	13	15	8	18	19	20	15	13	16	18	18	16

A nők nagyobb valószínűséggel használják a közösségi médiát (57%, szemben a férfiak 48%-ával), valamint a családdal és barátokkal folytatott megbeszéléseket (35%, szemben a 27%-kal), hogy tájékozódjanak az EU-ról, míg a férfiak gyakrabban számolnak be hagyományos média, például írott (nyomtatott) sajtó (18%, szemben a nők 15%-ával) és rádió (17%, szemben a 15%-kal) használatával. Az életkor jelentős hatással van az iskolán/egyetemen keresztüli tájékoztatásra: A 15–18 évesek 35%-a használ iskolát vagy egyetemet az EU-val kapcsolatos információforrásként, szemben a 25–30 évesek 15%-ával. Ezzel szemben az írott (nyomtatott) sajtó, a rádió és az online sajtó EU-val kapcsolatos információforrásként való használata az életkor előrehaladtával egyre gyakoribbá válik. A legalább középfokú végzettséggel rendelkezők nagyobb valószínűséggel használják a közösségi médiát arra, hogy tájékozódjanak az EU-ról (54 % a középfokú végzettséggel rendelkezők, 51 % a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében), szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 50 %-ával. Az EU egészére vonatkozóan továbbra is ez a leggyakrabban használt információforrás. A közösségi média használata az EU-val kapcsolatos tájékozottság megőrzésére koronként kevéssé változik (54 % a 15–18 évesek körében, 53 % a 19–24 évesek körében és 51 % a 25–30 évesek körében). Ezenkívül a szervezetekben részt nem vevők 58%-a hivatkozik a közösségi médiára az EU-val kapcsolatos információforrásként, szemben a legalább egy szervezetben részt vevők 51%-ával. Azok a fiatalok, akik nem vettek részt egy szervezet tevékenységeiben, háromszor nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy egyáltalán nem tájékozódnak az EU-ról (12%, szemben a 4%-kal).

kérdés: Az alábbi források közül melyiket **használja arra, hogy tájékozódjon az EU-ról?**

4. Részvétel más uniós országokban működő szervezetekben és tevékenységekben

4.1 Szervezetekben való részvétel

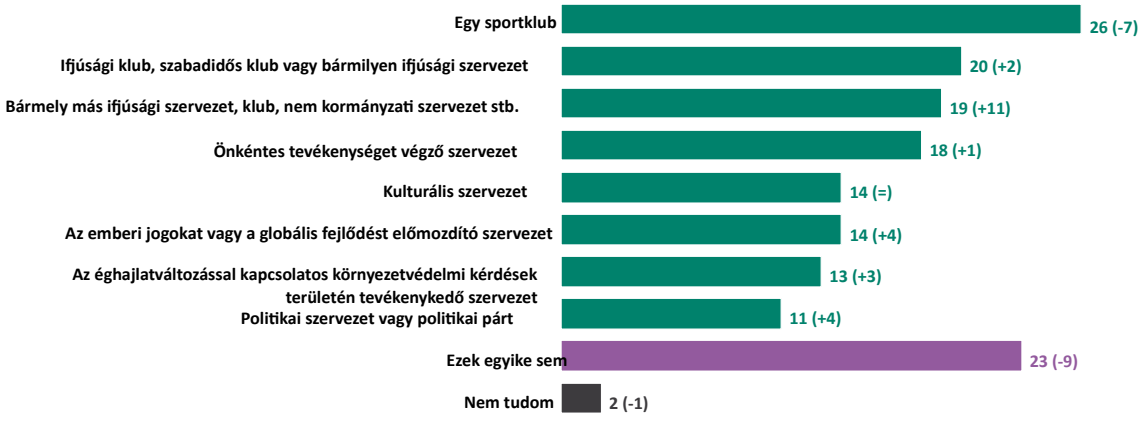
A fiatalok szervezetekben való részvétele 2024 óta nőtt. A szervezetek típusai, amelyekben részt vesznek, továbbra is változatosak.

Összességében a megkérdezett fiatalok 75 %-a vett részt egy vagy több szervezet tevékenységében az elmúlt 12 hónapban, szemben a 2024. évi 64 %-kal. A 15 és 30 év közötti európai fiatalok közel egynegyede nem vett részt a felmérésben felsorolt szervezetek egyik tevékenységében sem (23%), ez az arány 2024 óta meredeken csökkent (–9 százalékpont). A fiatalok továbbra is nagy valószínűséggel vesznek részt sportklubokban (26 %), annak ellenére, hogy 2024 óta csökkentek (–7 pont). A sportklubokat ifjúsági klubok, szabadidős klubok vagy bármilyen ifjúsági szervezet (20%), bármely más ifjúsági szervezet, klub vagy nem kormányzati szervezet (19%), önkéntes tevékenységet folytató szervezetek (18%), kulturális szervezetek, valamint az emberi jogokat vagy a globális fejlődést előmozdító szervezetek (mindkettő 14%), valamint az éghajlatváltozás vagy a környezetvédelmi kérdések területén tevékenykedő szervezetek (13%) követik. 2024 óta a fiatalok részvételének legnagyobb növekedése más ifjúsági szervezeteket, klubokat vagy nem kormányzati szervezeteket érint (+11 pont). A részvétel legkevésbé elterjedt formája azonban továbbra is a politikai szervezetben vagy politikai pártban való részvétel (11%), annak ellenére, hogy 2024 óta 4 ponttal nőtt.

A szervezetekben való részvétel formái és szintjei tagállamonként igen eltérőek

Az egyes országok eredményei jelentős különbségeket mutatnak a fiatalok szervezetekben való részvétele terén. A fiatalok által részt vevő szervezetek típusai országonként eltérőek. A sportklubokban való részvétel különösen jelentős Franciaországban (36%), Írországban és Litvániában (mindkettő 31%), míg az ifjúsági klubokban, szabadidős klubokban vagy ifjúsági szervezetekben való részvétel Máltán (40%), Luxemburgban (38%) és Észtországban (35%) éri el a legmagasabb szintet. E három ország fiatal válaszadói is kiemelkednek a különböző típusú szervezetekben való részvétel tekintetében: Máltán és Luxemburgban egyaránt magas a

kérdés: Részt vett-e az elmúlt 12 hónapban a következő szervezetek/intézmények valamelyikének tevékenységében? Válassza ki az összes jelentkezőt.

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

kulturális szervezetekben (41% és 38%) és az önkéntes szervezetekben (36% és 30%) való részvétel aránya, míg Észtországban sok fiatal vesz részt az emberi jogokat vagy a globális fejlődést előmozdító szervezetek tevékenységeiben (32%), az éghajlatváltozás vagy a környezetvédelmi kérdések területén tevékenykedő szervezetekben (31%) és politikai szervezetekben vagy pártokban (28%). A legnagyobb arányban részt vevő országok válaszadói a szervezetek szélesebb körében is részt vesznek.

Az elmúlt 12 hónapban Cipruson (46%), Görögországban és Magyarországon (mindkettő 31%), valamint Bulgáriában, Horvátországban és Svédországban (mindkettő 30 %) volt a legmagasabb azoknak a fiataloknak az aránya, akik nem vettek részt a jegyzékbe vett szervezetek tevékenységeiben. Ezzel szemben Máltán a válaszadók mindössze 4 %-a számolt be arról, hogy az elmúlt 12 hónapban nem vett részt a jegyzékbe vett szervezetek egyik tevékenységében sem. A nem részt vevő válaszadók aránya szintén alacsony Luxemburgban (6%) és Észtországban (11%), és Belgiumban (14%), Dániában, Lettországban és Szlovéniában (mindegyik 16%), valamint Franciaországban (17%) továbbra is elmarad az EU-27 átlagától.

Kevésbé valószínű, hogy a nők, a nem foglalkoztatott fiatalok és az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők azt mondják, hogy részt vettek egy szervezet tevékenységében

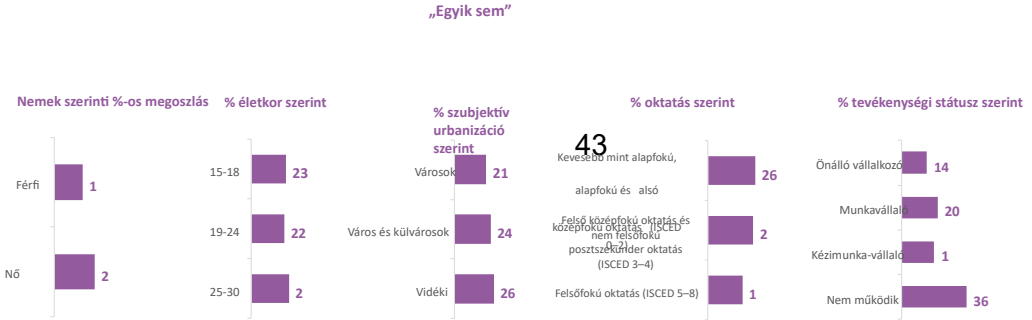
A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy az elmúlt 12 hónapban nem vettek részt a felsorolt szervezetek egyikében sem (27%, szemben a férfiak 19%-ával), ami nagyrészt a sportklubokban való alacsonyabb részvételhez kapcsolódik (21%, szemben a férfiak 31%-ával). Az életkorbeli különbségek korlátozottabbak: a részvétel hiánya a 19–24 évesek 22%-a és a 25–30 évesek 25%-a között mozog, ami arra utal, hogy a szervezetekben való részvétel viszonylag stabil marad a 15–30 éves korcsoportban.

A legegyértelműbb különbségek a fiatalok aktivitási státuszához és oktatási helyzetéhez kapcsolódnak. A nem foglalkoztatottak több mint egyharmada nem számolt be részvételről (36%), szemben az alkalmazottak 20%-ával és az önfoglalkoztatók 14%-ával. Hasonlóképpen, az alacsonyabb iskolai végzettségű fiatalok körében magasabb a részvétel hiánya (26%), mint a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében (19%). A lakóhely is szerepet játszik, bár kisebb mértékben: a vidéki térségekben élő fiatalok nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy nem vesznek részt, mint a városokban élők (26%, szemben a 21%-kal).

A szervezetben való részvétel elmaradásának okai elsősorban gyakorlati jellegűek, de úgy tűnik, hogy a részvételi lehetőségek hiányát is tükrözik.

Azoknak az európai fiataloknak a körében, akik az elmúlt 12 hónapban nem vettek részt valamely szervezet tevékenységében, messze az időhiány az említett fő ok (41%). Ezt követi az a tény, hogy még nem gondoltak rá (23%) és az érdeklődés hiánya (20%), bár ez utóbbi csökkent a 2024. évi 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréshez képest (-6 százalékpont). Ez arra utal, hogy a részvétel elmaradása elsősorban nem e tevékenységek elutasításával, hanem gyakrabban versengő prioritásokkal vagy a részvétel egyértelmű kiváltó okának hiányával magyarázható.

kérdés: Részt vett-e az elmúlt 12 hónapban a következő szervezetek valamelyikének tevékenységében? Válassza ki az összes vonatkozót.

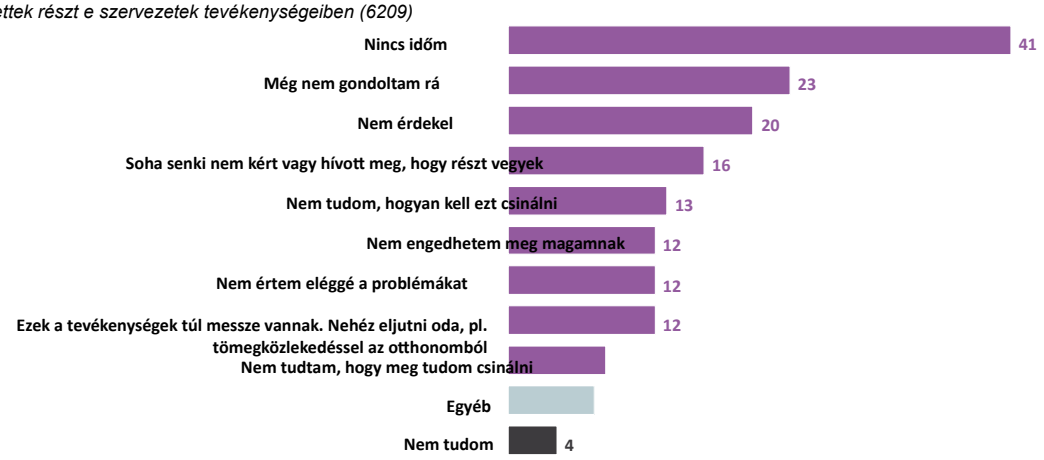

Más okok a részvétel konkrétabb akadályaira utalnak. Egyes fiatalok azt mondják, hogy soha senki nem kérte vagy hívta meg őket a részvételre (16%), míg mások nem tudják, hogyan vegyenek részt benne (13%), vagy nem értik eléggé a kérdéseket (12%). A pénzügyi és földrajzi akadályokat nyolc válaszadóból egy is megemlíti: 12%-uk azt állítja, hogy nem engedheti meg magának, és ugyanez az arány azt mondja, hogy a tevékenységek túl messze vannak vagy nehezen érhetők el.

31%-uk említette az időhiányt, miközben nem gondolt a részvételre (29%), és nem értette eléggé a problémákat (18%), ami sokkal szembetűnőbb, mint sok más országban. A lengyelországi válaszadók még egyértelműbben kiemelkednek ezen a ponton, 39%-uk azt mondta, hogy még nem gondolt a részvételre. A svédországi válaszadók ezzel szemben az időhiányt (44%) az érdeklődés viszonylag magas hiányával (26%) és a pénzügyi korlátokkal (17%) kombinálják. Olaszország a hozzáférés terén is kiemelkedik:

kérdés: Milyen okokból nem vett részt ezekben a tevékenységekben? Kérjük, válassza ki az összes vonatkozót.

Bázis : azok a válaszadók, akik az elmúlt 12 hónapban nem vettek részt e szervezetek tevékenységeiben (6209)
(%)

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

Az egyes országok eredményei eltérő okokat mutatnak arra, hogy miért nem vesznek részt szervezetekben

Számos országban az időhiány a fő oka annak, hogy nem vesznek részt a szervezetek tevékenységeiben. Az időhiányt jelző válaszadók aránya különösen magas Máltán (70%), Görögországban (48%), Cipruson (47%), Horvátországban és Magyarországon (mindkettő 46%), valamint Svédországban (44%). Cipruson azonban a részvétel elmaradásának oka nem csak gyakorlatias: a részt nem vevők közel egyharmada azt mondja, hogy soha senki nem kérte vagy hívta meg őket a részvételre (32%), míg minden ötödik azt mondja, hogy nem érti eléggé a kérdéseket (20%).

Más országokban úgy tűnik, hogy a részvétel elmaradásának oka kevésbé kapcsolódik közvetlenül az időbeli korlátokhoz. Bulgáriában A nem résztvevők 20%-a szerint a tevékenységek túl messze vannak vagy nehezen érhetők el, ami a legmagasabb szint az EU-ban. A pénzügyi megszorítások Belgiumban és Franciaországban is kiemelkednek, ahol 24 %, illetve 22 % hivatkozik a megfizethetőségre, ezt követi Finnország (21%) (míg az EU-27-ben 12 %).

A szociodemográfiai eredmények azt is mutatják, hogy különböző okok miatt nem vesznek részt szervezetekben

Azon válaszadók aránya, akik azt válaszolták, hogy az időhiány az oka annak, hogy nem vesznek részt a szervezetek tevékenységeiben, különböző szociodemográfiai csoportok között változik. Az időhiányt a férfiak és a nők egyformán említik (mindkét esetben 41%), de az életkor előrehaladtával nő, a 15–18 évesek 36%-áról a 25–30 évesek 43%-ára. Különösen magas a munkavállalók (47%) és a felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok (46%) körében is.

A fiatalabb nem résztvevők nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy még nem gondoltak egy szervezetben való részvételre (28 % a 15–18 évesek körében, szemben a 25–30 évesek 19 %-ával), és nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy soha senki nem kérte vagy hívta meg őket részvételre (20 %). A nők nagyobb valószínűséggel említik, mint a férfiak, hogy nem tudják, hogyan vegyenek részt (15% vs 10%), vagy nem kérték vagy hívták meg (18% vs 14%), míg a férfiak gyakrabban mondják, hogy nem érdekli őket (24% vs 18%). Azon válaszadók aránya, akik azt állítják, hogy soha senki nem kérte vagy hívta meg őket, jelentősen magasabb a nem dolgozó fiatalok körében (20 % az inaktív fiatalok körében), mint az önálló vállalkozók vagy az alkalmazottak körében (mindegyik 14 %). A 15–18 évesek körében is magasabb (20%). Ugyanígy a vidéki lakosok 18%-a számolt be arról, hogy soha nem kértek tőlük felkérést (szemben a városlakók 15%-ával). Emellett az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők (18%) a felsőfokú végzettséggel rendelkezőknél (16%) nagyobb valószínűséggel adják meg a részvétel elmaradásának okát.

Végezetül úgy tűnik, hogy a gyakorlati hozzáférés továbbra is problémát jelent egyes csoportok számára: azon válaszadók aránya, akik szerint a szervezetek tevékenységei túl messze vannak, több mint kétszer olyan magas a vidéki területeken élő fiatalok körében, mint a városokban élők körében (18%, szemben a 8%-kal). Az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők a felsőfokú végzettséggel rendelkezőknél nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy nem engedhetik meg maguknak ezeket a tevékenységeket (14%, szemben a 8%-kal).

4.2 Tevékenységek egy másik EU-országban

2024-hez képest több európai fiatal vett részt más uniós országban végzett tevékenységekben, bár az európai fiatalok több mint egyharmada nem vett részt ilyen tevékenységekben.

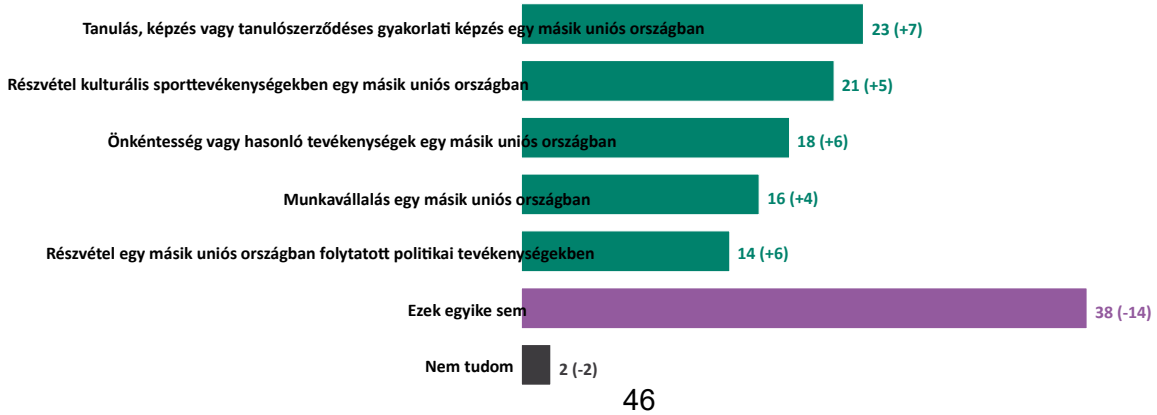
Összességében a 15 és 30 év közötti európai fiatalok 60%-a vett részt a felmérésben megjelölt tevékenységek legalább egyikében egy másik uniós országban. A másik uniós országban folytatott tanulás, képzés vagy tanulószerződéses gyakorlati képzés a leggyakoribb az európai fiatalok körében (23%), megelőzve a másik uniós országban folytatott kulturális vagy sporttevékenységeket (21%). Kisebb arányban számoltak be arról, hogy önkéntes vagy hasonló tevékenységekben vettek részt (18%), másik uniós országban dolgoztak (16%) vagy politikai tevékenységekben vettek részt egy másik uniós országban (14%). A 2024. évi Eurobarométer felmérés óta a legnagyobb növekedés a más uniós országban folytatott tanulást, képzést vagy tanulószerződéses gyakorlati képzést érinti (+7 pont). Egy másik uniós országban is nőtt az önkéntesség és a politikai tevékenységek száma (+6 pont).

Az európai fiatalok 38%-a nyilatkozott úgy, hogy e tevékenységek egyikében sem vett részt. Ez az arány azonban 2024 óta meredeken csökkent (-14 százalékponttal), míg a más uniós országban tevékenységekben részt vevő válaszadók aránya nőtt.

Az egyes országok eredményei jelentős különbségeket mutatnak a fiatalok más uniós országokban végzett tevékenységekben való részvétele tekintetében.

Egy másik uniós országban folytatott tanulásról, képzésről vagy tanulószerződéses gyakorlati képzésről 13 tagállamban számoltak be a leggyakrabban, és 9 tagállamban vettek részt kulturális vagy sporttevékenységekben egy másik uniós országban. Emellett Franciaországban (mindkettőben 25 %), Magyarországon (mindkettőben 18 %), Litvániában (mindkettőben 22 %) és Máltán (mindkettőben 39 %) azonos szintű adatok szerepelnek. Az önkéntesség vagy hasonló tevékenységek egy másik uniós országban csak Lettországban (32%) az elsők. A legnagyobb arányban Cipruson és Svédországban (mindkettőben 50%) nyilatkoztak úgy, hogy nem vettek részt a felsorolt tevékenységek egyikében sem, ezt követi Magyarország és Portugália (mindkettőben 46%), Görögország és Lengyelország (mindkettőben 45%) és Horvátország (44%). Ezzel szemben Máltán és Luxemburgban a fiatalok mindössze 12%-a, Észtországban pedig 19%-a számolt be arról, hogy nem vett részt más uniós országban folytatott tevékenységekben. Ezekben az országokban figyelhető meg a különböző típusú tevékenységekben való részvétel legmagasabb szintje is: a tanulmányok, képzések vagy tanulószerződéses gyakorlati képzések aránya Észtországban eléri a 40%-ot, Máltán a 39%-ot, Luxemburgban pedig a 36%-ot, a kulturális vagy sporttevékenységek aránya pedig szintén különösen magas (41%, 39%, illetve 42%). A

Q10 Részt vett-e valaha az alábbi tevékenységek valamelyikében?

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelmérésével (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

külföldi önkéntesség ugyanezt a mintát követi: Luxemburgban 38%, Máltán 37% és Észtországban 34%. Egy másik uniós országban folytatott politikai tevékenységekben való részvételről leggyakrabban Észtországban és Luxemburgban számolnak be (mindkét országban 31%). A másik uniós országban való munkavállalás hasonló rangsort követ: Észtország (29%), Szlovénia (24%) és Málta (23%) vagy Luxemburg (22%), míg a legkisebb arány Svédországban (11%) figyelhető meg. Ez arra utal, hogy azokban az országokban, ahol a tevékenységek egy másik uniós országban a legelterjedtebbek, azok nem korlátozódnak egyetlen tevékenységtípusra, hanem több tevékenységtípus között oszlanak meg.

másik uniós országban (21%, szemben a 16%-

Q10 Részt vett valaha az alábbi tevékenységek bármelyikében ?

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Tanulás, képzés vagy tanulószerződéses gyakorlati képzés egy másik uniós országban	23	25	20	18	31	23	40	23	18	28	25	20	26	28	30	22	36	18	39	20	21	21	22	19	29	27	23	13
Részvétel kulturális/sporttevékenységekben egy másik uniós országban	21	29	18	22	28	22	41	21	20	21	25	19	18	14	29	22	42	18	39	21	20	14	18	23	33	21	21	21
Önkéntesség vagy hasonló tevékenységek egy másik uniós országban	18	24	14	18	26	19	34	18	19	16	19	17	17	16	32	21	38	13	37	18	16	18	17	21	32	21	15	16
Munkavállalás egy másik uniós országban	16	18	19	16	16	17	29	15	13	14	17	16	13	12	21	20	22	15	23	15	17	15	14	19	24	20	14	11
Részvétel egy másik uniós országban folytatott politikai tevékenységekben	14	20	12	12	23	15	31	14	15	15	13	12	12	9	22	16	31	14	24	16	13	14	13	14	23	16	14	13
Ezek egyike sem	38	28	42	36	29	34	19	39	45	38	36	44	42	50	23	34	12	46	12	39	39	45	46	36	26	30	40	50

A más uniós országban végzett tevékenységben részt vevő válaszadók aránya nemtől, iskolai végzettségtől és lakóhelytől függően eltérő.

A nők a férfiakhoz képest nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy nem vettek részt a jegyzékben szereplő tevékenységek egyikében sem egy másik uniós országban (43%, szemben a 33%-kal). Jelentős különbségek figyelhetők meg az oktatás és a lakóhely tekintetében is. Az alacsonyabb vagy közepes iskolai végzettséggel rendelkező fiatalok sokkal nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy nem vettek részt tevékenységekben egy másik uniós országban, mint a felsőfokú végzettséggel rendelkezők (43% és 41%, szemben a 31%-kal). Hasonlóképpen, a vidéki területeken élő fiatalok nagyobb valószínűséggel nem rendelkeztek ilyen tapasztalattal, mint a városokban élők (41%, szemben a 34%-kal). Azok a válaszadók, akik felsőfokú végzettséggel rendelkeznek, nagyobb valószínűséggel tanultak egy másik uniós országban (29%, szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 18%-ával), és vállaltak önkéntes munkát egy kal). A legfiatalabb válaszadók – nem meglepő módon – nagyobb valószínűséggel számolnak be arról, hogy nem vettek részt a jegyzékben szereplő tevékenységek egyikében sem egy másik uniós országban: A 15–18 évesek 42%-a nem vett részt e tevékenységek egyikében sem, szemben a 19–24 évesek 36%-ával és a 25–30 évesek 38%-ával.

Q10 Részt vett-e valaha az alábbi tevékenységek valamelyikében?

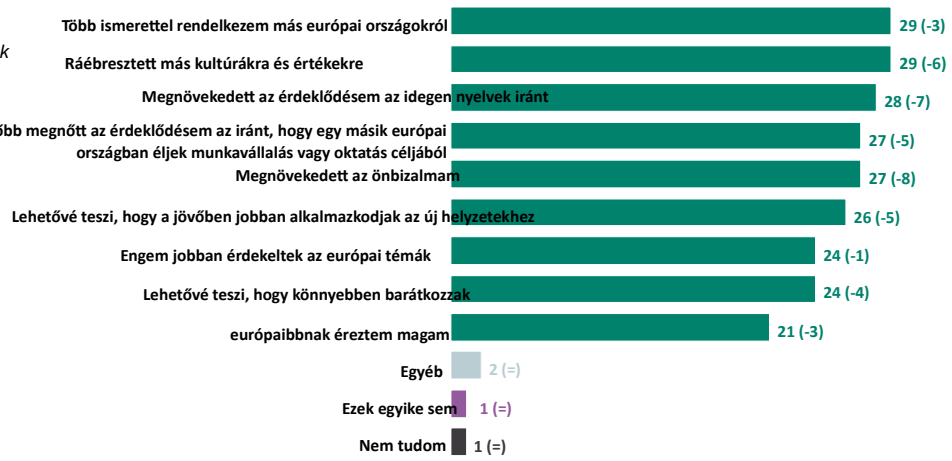

Azon európai fiatalok körében, akik legalább egy tevékenységben részt vettek egy másik uniós országban, az érzékelt előnyök továbbra is pozitívak.

A más uniós országokban folytatott tevékenységekben való részvétel leggyakrabban említett előnyei a más európai országok jobb ismerete és más kultúrák és értékek jobb ismerete (mindkettő 29%), amelyet szorosan követ az idegen nyelvek iránti fokozott érdeklődés (28%). A válaszadók mintegy negyede egyéb előnyöket is említ: 27%-uk szerint a tapasztalatok növelték az érdeklődésüket aziránt, hogy később egy másik európai országban éljenek, akár munka, akár oktatás céljából, és ugyanez az arány azt állítja, hogy növelte önbizalmukat. 26%-uk úgy véli, hogy ez segíteni fogja őket abban, hogy a jövőben jobban alkalmazkodjanak az új helyzetekhez. Az európai identitáshoz és a társadalmi kötelékekhez legközvetlenebbül kapcsolódó előnyök valamivel alacsonyabbak: 24%-uk szerint a tapasztalatok felkeltették érdeklődésüket az európai témák iránt, 24%-uk szerint ez segít nekik abban, hogy könnyebben barátkozzanak, 21%-uk szerint pedig európaibbnak érezték magukat. Az az arány, amely szerint ezek a tevékenységek nem jártak a leírt pozitív hatásokkal, továbbra is marginális (1 %, 2024 óta változatlan). A kérdésben szereplő előnyök többsége esetében azonban csökkent azoknak a válaszadóknak az aránya, akik beszámoltak ezekről a pozitív hatásokról. A legnagyobb csökkenés az önbizalom növekedését (-8 pont), az idegen nyelvek iránti érdeklődést (-7 pont), valamint a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos tudatosságot (-6 pont) érinti. Ezt a csökkenést a részvétel növekedésével együtt kell értelmezni: az ellátásokra vonatkozó kérdésre válaszoló válaszadók száma mintegy 38%-kal nőtt a 2024. évi Eurobarométer felméréshez képest, mivel 14 százalékponttal nőtt azon fiatalok aránya, akik legalább egy tevékenységben részt vettek egy másik uniós országban. Lehetséges, hogy a 2026-os válaszadók jelentős része valószínűleg frissebb vagy korlátozottabb külföldi tapasztalattal rendelkezett, ami csökkentheti az érzékelt előnyök bejelentett szintjét.

Q12 Egyetért vagy nem ért egyet azzal, hogy részt vesz ezekben a tevékenységekben... ? Válasszon ki mindent, amivel egyetért.

Bázis : azok a válaszadók, akik legalább egy ilyen tevékenységben részt vettek egy másik uniós országban (15933) (%)

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

Egyes tagállamok válaszadói arról számoltak be, hogy a más uniós országokban folytatott tevékenységek erősebb és szélesebb körben érzékelt hatást gyakorolnak

Egyetlen előny sem dominál a tagállamokban. 11 tagállamban a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos ismeretek bővítése az első, 8 tagállamban pedig a többi európai országgal kapcsolatos ismeretek bővítése. Nyolc tagállamban két vagy három ellátásról számoltak be pontosan ugyanazon a szinten. Ezért a tagállamok közötti fő különbség kevésbé az említett ellátás típusában rejlik, mint abban, hogy milyen intenzitással fejezik ki ezeket az ellátásokat. A ciprusi válaszadók a legszembetűnőbbek: a vizsgált előnyök tekintetében; a pontszámok 27 % és 57 % között mozognak, és különösen magasak a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos nagyobb tudatosság (57 %), a más európai országokkal kapcsolatos nagyobb ismeretek (51%) és a későbbiekben egy másik európai országban való élet iránti érdeklődés (47%) tekintetében. Szlovéniában és Észtországban a válaszadók hasonló, bár kevésbé kifejezett mintát mutatnak. Szlovéniában a válaszadók körében a legtöbben 29 % és 38 % közötti haszonról számoltak be, a későbbiek során a legmagasabb pontszámot a más európai országban való élet iránti érdeklődés (38%) és a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos tudatosság (37%) érte el. Észtországban a pontszámok 26 % és 37 % között mozognak, más európai országok ismerete (37 %), a későbbi külföldi élet iránti érdeklődés (36%) és az új helyzetekhez való alkalmazkodás (35%) valamivel jobban kiemelkedik.

Ezzel szemben az érzékelt hatás több tagállamban, köztük Németországban, Hollandiában, Ausztriában és Svédországban mérsékeltebb. Ezekben az országokban az arány 18 % és 28 % között mozog, és a leírt pozitív hatások egyike sem éri el a Cipruson, Szlovéniában vagy Észtországban jelentett szintet.

A más uniós országokban folytatott tevékenységekben való részvétel előnyei széles körben megoszlanak a különböző szociodemográfiai csoportok között. A nők és a magasabb iskolai végzettséggel rendelkező válaszadók nagyobb valószínűséggel veszik figyelembe ezeket az előnyöket

A szociodemográfiai különbségek általában mérsékeltek. A nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy egy másik országban szerzett tapasztalataik növelték más európai országokkal kapcsolatos ismereteiket (31%, szemben a 27%-kal), és említik az idegen nyelvek iránti érdeklődésüket (31%, szemben a 26%-kal), valamint más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos tudatosságukat (32%, szemben a 27%-kal).

Az iskolai végzettség szintje és az aktivitási státusz egyértelműbb különbségeket mutat. A

felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok gyakrabban említenek számos előnyt, különösen a más európai országokkal kapcsolatos ismeretek bővülését (31%, szemben az alapfokúnál, az alapfokúnál vagy az alsó középfokúnál alacsonyabb végzettséggel rendelkező válaszadók 25%-ával), a később egy másik európai országban való élet iránti érdeklődést (30%, szemben a 22%-kal), valamint a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos tudatosságot (32%, szemben a 25%-kal). Tevékenységi státusz szerint azok, akik nem dolgoznak, nagyobb valószínűséggel figyelnek fel más európai országok ismeretére (35%), más kultúrák és értékek ismeretére (37%), az idegen nyelvek iránti érdeklődésre (36%) és az új helyzetekhez való alkalmazkodásra (32%). Ezzel szemben a fizikai dolgozók kevésbé valószínű, hogy észreveszik ezeket a pozitív hatásokat. A lakóhely szerinti különbség is megfigyelhető, bár kevésbé láthatóan: a városokban élő fiatalok valamivel nagyobb valószínűséggel említik a más kultúrákkal és értékekkel kapcsolatos tudatosságot (31% vs 27%) és az új helyzetekhez való alkalmazkodást (29% vs 23%).

Továbbra is a pénzügyi megszorítások a fő okai annak, hogy valaki nem vesz részt egy másik uniós országban folytatott tevékenységekben

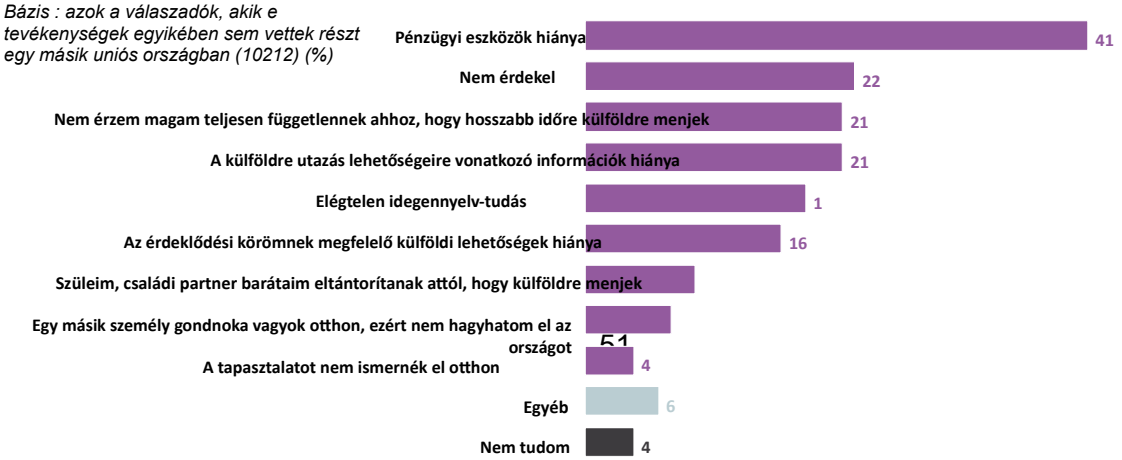
Azon európai fiatalok körében, akik nem vettek részt más uniós országban folytatott tevékenységekben, messze a pénzügyi eszközök hiánya a fő ok (41%, +4 százalékpont 2024 óta), messze felülmúlva az összes többi javasolt okot. A második leggyakoribb ok (22%), de ez 2024 óta csökkent (-6 százalékpont). Hasonló arányok szerint nem érzik elég függetlennek magukat ahhoz, hogy hosszabb időre külföldre menjenek (21%), vagy nem rendelkeznek információval ennek lehetőségeiről (21%). Az idegennyelv-tudás hiányát 18 %-kal említették, ami 2024 óta 3 százalékponttal nőtt.

Az országok eredményei különböző okokat mutatnak arra, hogy miért nem vesznek részt egy másik uniós országban folytatott tevékenységekben

Az olyan országokból származó válaszadók körében, ahol a fiatalok nagy része nem vett részt semmilyen tevékenységben egy másik uniós országban, gyakran a pénzügyi megszorítások a leggyakoribb okok, de eltérő intenzitással. Ez különösen egyértelmű Görögországban, ahol 45%-uk nyilatkozott úgy, hogy nem vett részt más uniós országban folytatott tevékenységekben; 50 %-uk említi a pénzügyi eszközök hiányát. A pénzügyi eszközök hiányát gyakran említik az olasz (46%), francia (49%) és ciprusi (44%) válaszadók is. E fő mintán túl több országban is felmerülnek a részvétel elmaradásának további okai. Cipruson 35%-kal, Görögországban pedig 28%-kal említik az információhiányt. Horvátországban egynegyedük említi az érdekeiknek megfelelő külföldi lehetőségek hiányát (25%). Svédországban az érdeklődés hiánya a leggyakoribb ok (34%) és az egyik leggyakrabban említett ok az EU-ban. Lengyelországban a pénzügyi eszközök hiányát (35%) ritkábban említik, mint az EU-27 átlagát, míg azon válaszadók aránya, akik nem érzik magukat kellően függetlennek ahhoz, hogy külföldre menjenek (26%) eléri a legmagasabb szintet az EU-ban, amihez az érdektelenség magas szintje társul (30%). Az elégtelen idegennyelv-tudást sokkal gyakrabban említik a válaszadók Franciaországban (27%), Lengyelországban (23%) és Belgiumban (22%), mint az EU-27 szintjén (18%). Ezzel szemben az ezt az okot megemlítő válaszadók aránya

Q11 Mi akadályozta meg az ilyen tevékenységekben való részvételt ? Válassza ki az összes vonatkozót.

Bázis : azok a válaszadók, akik e tevékenységek egyikében sem vettek részt egy másik uniós országban (10212) (%)

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

különösen alacsony Luxemburgban (3%), Romániában (8%) és Ausztriában (10%).

A pénzügyi eszközök hiánya a fő oka annak, hogy a különböző társadalmi-demográfiai csoportok nem vesznek részt, de a motiváció és a bizalom profilonként eltérő

A szociodemográfiai eredmények megerősítik, hogy a legtöbb csoportban a pénzügyi eszközök hiánya a leggyakoribb oka a részvétel elmaradásának. A nők gyakrabban említik, mint a férfiak (44%, szemben a 37%-kal), és különösen gyakori a nem foglalkoztatott fiatalok körében a munkavállalókhoz képest (45%, szemben a 39%-kal).

A más uniós országokban folytatott tevékenységekben való részvétel elmaradásának egyéb okai profilonként egyértelműbben eltérnek. A férfiak a nőkhöz képest nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy nem érdekli őket (27% vs. 19%), míg a nők gyakrabban említik, hogy nem rendelkeznek elegendő idegennyelv-tudással (20% vs. 15%), és nem érzik magukat kellően függetlennek ahhoz, hogy hosszabb időre külföldre menjenek (23% vs. 19%). A fiatalabb válaszadók nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy nem érzik magukat kellően függetlennek (23 % mind a 15–18, mind a 19–24 évesek körében, szemben a 25–30 évesek 19 %-ával). Az elégtelen idegennyelv-tudás egyértelmű különbséget mutat a vidéki területek és a városok között (19% a vidéki területeken és a városokban, szemben a városok 15%-ával). Ami az iskolai végzettséget illeti, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében a legalacsonyabb (15%) azon válaszadók aránya, akik azt állítják, hogy nem rendelkeznek elegendő idegennyelv-tudással, és a legmagasabb a felső középfokú vagy nem felsőfokú posztszekunder végzettséggel rendelkezők között (19%), míg az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők köztes szintről (17%) számolnak be. Végezetül, azok a fiatalok, akik az elmúlt évben nem vettek részt egy szervezet tevékenységeiben, sokkal nagyobb valószínűséggel mondják azt, hogy nem érdeklődnek egy másik uniós országban végzett tevékenységek iránt (28%, szemben a szervezetekben részt vevők 18%-ával), míg a szervezetekben részt vevők gyakrabban említik az információhiányt (24%, szemben a 18%-kal).

4.3 Tudatosság a más uniós országokban való tartózkodás uniós finanszírozású lehetőségeiről

A diákoknak szóló Erasmus+ továbbra is a legismertebb uniós finanszírozású lehetőség arra, hogy egy másik uniós országban maradjanak, annak ellenére, hogy 2024-hez képest csökkent

Az Erasmus+ továbbra is messze a legismertebb uniós finanszírozású lehetőség a fiatalok számára, hogy egy másik uniós országban maradjanak. Az európai fiatalok 41%-a tisztában van ezzel a lehetőséggel. 2024 óta azonban csökkent azoknak a válaszadóknak az aránya, akik hallottak róla (–8 százalékpont). 2024-hez képest csökkent azoknak a válaszadóknak az aránya is, akik hallottak más Erasmus+ ágakról, bár kisebb mértékben: 32 % hallott már a tanulóknak szóló Erasmus+ programról (-1 százalékpont), 31 % az Erasmus+ ifjúsági csereprogramokról (-2), 20 % a tanulószerződéses tanulóknak szóló Erasmus+ programról (-2) és 16 % a fiatal vállalkozóknak szóló Erasmus+ programról (-3).

Másrészt 2024 óta nőtt a kevésbé ismert uniós lehetőségekkel kapcsolatos tudatosság. A DiscoverEU-t ma már az európai fiatalok 14%-a ismeri (+4 pont), míg 12%-uk hallott az Európai Szolidaritási Testületről (+4 pont). Ugyanakkor a fiatalok 13%-a azt állítja, hogy nem hallott a jegyzékben szereplő, uniós finanszírozású lehetőségek egyikéről sem, hogy egy másik uniós országban tartózkodjon, ez az arány 2024 óta csökkent (-3 pont), 3%-uk pedig „nem tudja”.

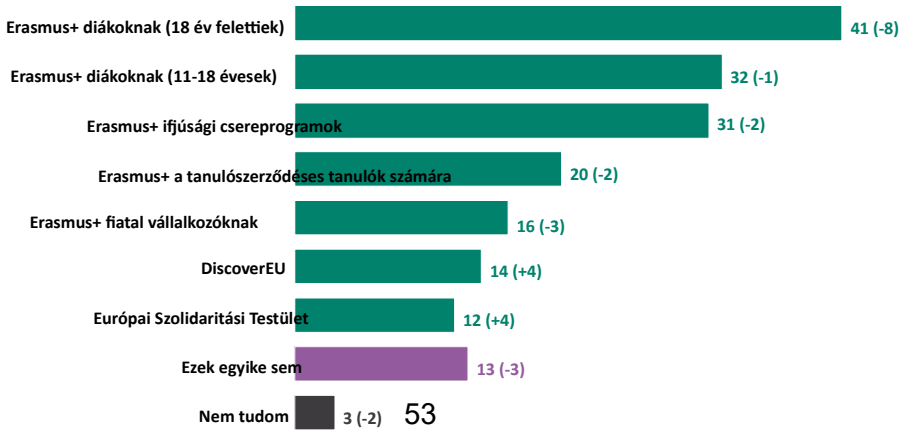
Az Erasmus+ magas szintű ismertsége a más uniós országokban folytatott tevékenységekben való alacsony szintű részvétellel is járhat

Az egyes országok eredményei megerősítik, hogy a diákoknak szóló Erasmus+ a legismertebb lehetőség valamennyi tagállamban, de az erről hallott válaszadók aránya jelentősen eltér. Az Erasmus+ programot ismerő fiatalok aránya Cipruson (64%), Szlovéniában (59%), Görögországban (57%) és Horvátországban (56%), őket követi Portugália (54%), Luxemburg és Málta (mindkettő 53%). Ezzel szemben ez az arány sokkal alacsonyabb Svédországban (25%), Hollandiában (26%) és Németországban (27%), ahol több más Erasmus+ ág esetében is alacsonyabb szintű tudatosság figyelhető meg.

Azok az országok, ahol a fiatalok a leginkább ismerik a diákoknak szóló Erasmus+ programot, gyakran azok az országok, ahol a válaszadók a legjobban ismerik a többi Erasmus+ formátumot. A ciprusi válaszadók számos területen kiemelkednek, többek között a diákoknak szóló Erasmus+ (59%), az Erasmus+ ifjúsági csereprogramok (52%), a tanulószerződéses tanulóknak szóló Erasmus+ (38%) és a diákoknak szóló Erasmus+ (64%) területén. Szlovéniában az Erasmus+ hallgatók (59%) és az ifjúsági csereprogramok (45%), míg Horvátországban sok válaszadó ismeri az Erasmus+ hallgatókat (56%), a tanulókat (46%) és az ifjúsági csereprogramokat (44%).

A DiscoverEU-ról hallott válaszadók aránya Máltán (30%), Észtországban és Szlovéniában (mindkettő 28 %) a legnagyobb. Az Európai

kérdés: Az alábbiakban **bemutatunk néhány uniós finanszírozású lehetőséget a fiatalok számára, hogy egy másik uniós országban maradjanak. Melyikről hallottál, ha volt ilyen?**

A trendelemzések a 2024. április 3. és 12. között végzett 545. sz. Eurobarométer gyorsfelméréssel (Ifjúság és demokrácia) való összehasonlításon alapulnak.

Szolidaritási Testület ismertsége továbbra is korlátozottabb, és az országok között egyenletesebben oszlik meg, Spanyolországban és Szlovéniában pedig legfeljebb 15%.

Egyes országokban azonban az Erasmus+ ismertségi szintje eltér a más uniós országokban folytatott tevékenységekben való részvétel szintjétől. A diákoknak szóló Erasmus+ programot ismerő válaszadók aránya különösen magas Görögországban és Cipruson, ahol a válaszadók 57%-a, illetve 64%-a ismeri a programot. Ugyanakkor mindkét ország azon országok közé tartozik, ahol a legmagasabb azoknak a válaszadóknak az aránya, akik nem vettek részt más uniós országban végzett tevékenységekben (Görögországban 45 %, Cipruson pedig 50 %), és akik akadályként említik a pénzügyi korlátokat (50% és 44%, szemben az EU-27 41 %-os átlagával).

Hasonló tendencia figyelhető meg Horvátországban és Portugáliában is, ahol nagy a tájékozottság (56 % és 54 %), és magas a részvétel hiánya (44 % és 46 %), annak ellenére, hogy a pénzügyi korlátokra hivatkozó válaszadók aránya pontosan az EU-27 átlaga (mindkettő 41 %). Azon válaszadók aránya, akik nem hallottak ezekről az uniós finanszírozású lehetőségekről, Svédországban a legnagyobb (29 %), ahol a más országban folytatott tevékenységekben való részvétel elmaradásának szintje a legmagasabb az EU-ban (50 %, Ciprushoz kötve).

Másrészről úgy tűnik, hogy Németországban és Hollandiában az Erasmus+ alacsony szintű ismertsége nem hátráltatja a tényleges mobilitást. Mindkét országban a legalacsonyabb az Erasmus+ ismertségi szintje a diákok körében az EU-ban (27 %, illetve 26 %), de a más uniós országokban folytatott tevékenységekben való részvétel hiánya összességében megközelíti az EU-27 átlagát (34% és 39%, szemben az EU-27 szintjén mért 38 %-kal). Ezek az eredmények arra utalnak, hogy ezekben az országokban úgy tűnik, hogy a fiatalok egy másik uniós országban vesznek részt tevékenységekben anélkül, hogy uniós finanszírozásúként azonosítanák őket.

kérdés: Az alábbiakban bemutatunk néhány uniós finanszírozású lehetőséget arra, hogy a fiatalok egy másik uniós országban maradhassanak. Amiről, ha van ilyen, hallottál már ?-ról

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Erasmus+ diákoknak (18 év felettiek)	41	42	46	45	35	27	50	46	57	51	47	56	48	64	49	52	53	37	53	26	31	40	54	45	59	46	35	25
Erasmus+ diákoknak (11-18 évesek)	32	30	36	33	25	24	35	27	45	31	33	46	40	59	36	38	35	31	29	16	28	38	41	39	41	35	31	19
Erasmus+ ifjúsági csereprogramok	31	31	34	34	29	20	42	26	42	38	31	44	38	52	43	37	42	32	43	20	23	40	42	30	45	38	25	16
Erasmus+ a tanulószerződéses tanulók számára	20	19	27	17	21	18	33	15	38	18	19	18	20	38	26	15	33	24	29	15	18	26	28	13	26	14	17	11
Erasmus+ fiatal vállalkozóknak	16	18	23	12	22	14	28	16	17	19	16	19	17	18	26	19	33	15	37	13	12	16	22	18	28	17	16	13
DiscoverEU	14	16	15	12	22	12	28	19	16	14	11	15	16	12	18	19	22	16	30	15	13	12	13	15	28	14	16	20
Európai Szolidaritási Testület	12	13	11	12	11	12	12	10	9	15	14	11	8	8	9	9	12	11	13	12	12	10	9	11	15	10	13	11

A felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok és a szervezetek tevékenységeiben részt vevők körében nagyobb a tudatosság a más uniós országban való tartózkodás uniós finanszírozású lehetőségeiről

A szociodemográfiai eredmények azt mutatják, hogy egyenlőtlenül oszlanak meg a másik uniós országban való tartózkodás uniós finanszírozású lehetőségeivel kapcsolatos ismeretek. A nemek közötti különbségek továbbra is mérsékeltek, bár a nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel hallottak a diákoknak szóló Erasmus+ programról (44%, szemben a 38%-kal) és az Erasmus+ ifjúsági csereprogramokról (34%, szemben a 28%-kal). Nem meglepő, hogy a tanulók körében a 15–18 évesek körében a legmagasabb az Erasmus+ ismertsége (41%), míg a diákoknak szóló Erasmus+ leginkább a 19–24 évesek körében ismert (45%).

A legegyértelműbb különbségek az oktatáshoz, a lakóhelyhez és a szervezetekben való részvételhez kapcsolódnak. Az Erasmus+ ismertsége a diákok körében az alapfokúnál, az alapfokúnál vagy az alsó középfokúnál alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező fiatalok körében 30 %, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében pedig 48 % között mozog, és ugyanez a tendencia figyelhető meg az Erasmus+ ifjúsági csereprogramok esetében is (24%, szemben a 35 %-kal). A felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok is sokkal ritkábban mondják azt, hogy nem hallottak ezekről a lehetőségekről (8%, szemben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 20%-ával). A lakóhely egy másik tényező; a városokban élő fiatalok nagyobb valószínűséggel hallottak a diákoknak szóló Erasmus+ programról (44%, szemben a 38%-kal), az Erasmus+ ifjúsági csereprogramokról (33%, szemben a 28%-kal) és a DiscoverEU programról (16%, szemben a 12%-kal), míg kevésbé valószínű, hogy azt mondják, hogy nem hallottak ezekről a lehetőségekről (11%, szemben a 16%-kal). Végezetül azok a fiatalok, akik az elmúlt évben legalább egy szervezet tevékenységeiben részt vettek, jobban tisztában vannak a kevésbé ismert lehetőségekkel, például a DiscoverEU-val (16%, szemben a szervezet tevékenységeiben részt nem vevők 8%-ával) és az Európai Szolidaritási Testülettel (14%, szemben az 5%-kal).

5. Digitális oktatás

5.1 Bizalom az AI-eszközök használatának képességében

Az európai fiatalok jobban bíznak abban, hogy képesek biztonságosan használni a mesterségesintelligencia-eszközöket, mint abban, hogy azokat az általuk keresett eredmények elérésére használják.

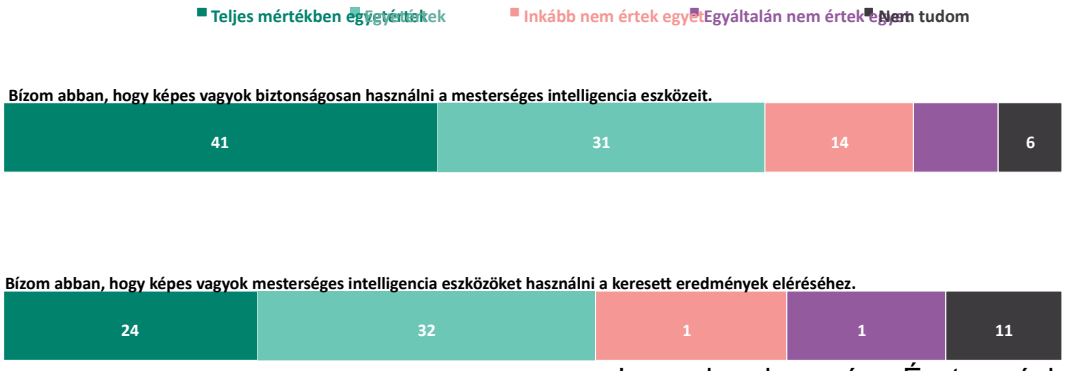
Majdnem háromnegyedük azt mondja, hogy bízik abban, hogy képes biztonságosan használni az AI-eszközöket (72%), köztük 41%, akik teljesen egyetértenek ezzel az állítással. Ezzel szemben a bizalom alacsonyabb, ha a kérdés arra összpontosít, hogy képesek-e AI-eszközöket használni a keresett eredmények eléréséhez: 56% egyetért, köztük csak 24%, akik teljesen egyetértenek. A képességbe vetett bizalom erősebbnek tűnik az általános használat szintjén, mint amikor a mesterséges intelligenciát konkrét eredmények elérésére használják. A különbség élesebb az erős megállapodás esetében, amely 41%-ról 24%-ra esik vissza, mint az általános megállapodás esetében, amely 72%-ról 56%-ra esik vissza.

tekintetben, hogy képesek-e biztonságosan használni a mesterséges intelligenciát. A biztonságos és hatékony használat közötti különbség országonként eltérő

Az egyes országok eredményei azt mutatják, hogy az MI-eszközök biztonságos használatának képességébe vetett bizalom széles körben elterjedt a tagállamokban, de az intenzitás tekintetében egyértelmű különbségek vannak. A legmagasabb Máltán (97%), Luxemburgban (90%) és Észtországban (89%), majd Lettországban és Szlovéniában (mindkettő 84%) és Dániában (82%) következik. A skála másik végén a holland fiatalok állnak, akik a legkevésbé bíznak a mesterséges intelligencia biztonságos használatában (57%), őket követi Belgium (66%), Svédország (68%) és Ausztria (69%). A fiatalok többsége azonban még ezekben az országokban is bízik abban, hogy képes biztonságosan használni az MI-eszközöket.

Szinte mindenhol alacsonyabb az abba vetett bizalom, hogy az ember képes AI-eszközöket használni a válaszadók által keresett eredmények eléréséhez. Máltán,

kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet a mesterséges intelligenciával (MI) kapcsolatos alábbi állításokkal?

Máltán, Luxemburgban és Észtországban a fiatalok körében a legmagasabb a bizalom a

Luxemburgban és Észtországban ismét a legmagasabb a bizalmi szint (95 %, 87 %, illetve 85 %), míg Hollandiában (42 %),

Németországban (48%) és Ausztriában (49%) a legalacsonyabb.

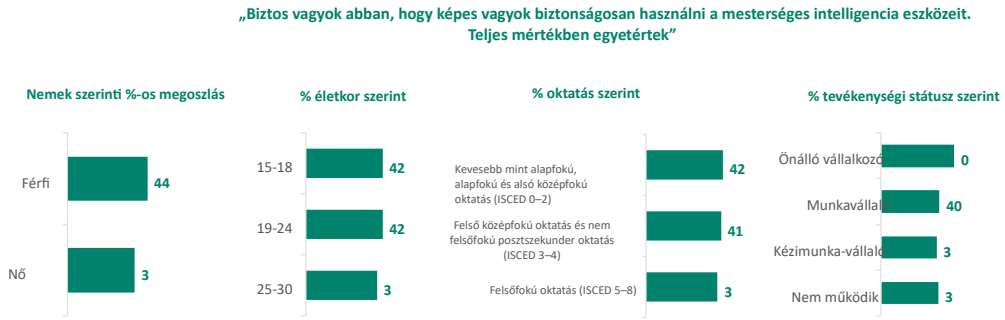
A biztonságos és hatékony használat közötti szakadék különösen nagy Németországban, Ausztriában, Lengyelországban és Romániában a válaszadók körében, ami arra utal, hogy ezekben az országokban a fiatalok úgy érezhetik, hogy viszonylag képesek biztonságosan használni az MI-eszközöket, de kevésbé bíznak abban, hogy képesek használni azokat a kívánt eredmények elérése érdekében. Ezzel szemben Máltán, Luxemburgban, Észtországban és Cipruson a bizalom két formája sokkal közelebb áll egymáshoz.

A társadalmi-demográfiai különbségek azt mutatják, hogy az AI-eszközök biztonságos használatának képességébe vetett bizalom nem egyenletesen oszlik el

A férfiak nagyobb valószínűséggel mondják, mint a nők, hogy teljesen magabiztosak abban, hogy képesek-e biztonságosan használni az AI-eszközöket (44%, szemben a 37%-kal). Az életkorbeli különbségek korlátozottabbak, bár a teljes mértékben egyetértő válaszadók aránya valamivel alacsonyabb a 25–30 évesek körében (39%), mint a 15–18 és a 19–24 évesek körében (mindkettő 42%).

A tevékenységi státusz szerinti különbségek kifejezettebbek. Az önfoglalkoztató fiatalok fele állítja, hogy teljesen biztos abban, hogy képes biztonságosan használni a mesterséges intelligenciát (50%), szemben az alkalmazottak 40%-ával, a nem dolgozók 39%-ával és a fizikai dolgozók 38%-ával. Az oktatás szerinti különbségek kicsik, és ellentétben állnak a jelentés legtöbb más kérdésével: A legalacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők 42%-a teljesen egyetért ezzel, míg a felső középfokú vagy nem felsőfokú posztszekunder végzettséggel rendelkezők körében ez az arány 41%, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők körében pedig 39%. Összességében az eredmények arra utalnak, hogy a mesterséges intelligencia biztonságos használatába vetett bizalom tekintetében a legnagyobb különbségek a tevékenységi státusz és a nemek, nem pedig az oktatás szerinti bontásban mutatkoznak.

kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet a mesterséges intelligenciával (MI) kapcsolatos alábbi állításokkal?

5.2. A mesterséges intelligencia használatának megtanulása

A fiatalok főként a mesterségesintelligencia-eszközök médián vagy online tartalmakon, valamint önirányított olvasáson, kutatáson vagy gyakorlaton keresztül történő megértésével és használatával kapcsolatos készségeket sajátítanak el

Az elmúlt 12 hónapban az európai fiatalok leggyakrabban a mesterségesintelligencia-eszközök médián vagy online tartalmakon, például közösségi médián, podcastokon, blogokon vagy híreken keresztüli megértésével és használatával kapcsolatos készségeket sajátítottak el (39%). Az önirányított olvasás, kutatás vagy gyakorlat szintén fontos szerepet játszik (33%), kissé megelőzve az iskolai vagy egyetemi tanulást (31%). A családdal vagy barátokkal folytatott megbeszéléseket 28%-ban említik, míg a kollektívebb vagy szervezettebb környezet kevésbé gyakori: 16%-uk tanult a mesterségesintelligencia-eszközök közösségben vagy önkéntes környezetben történő megértésével és használatával kapcsolatban, 15%-uk pedig nyilvános rendezvényeken vagy figyelemfelkeltő kampányokon keresztül.

Ezek az eredmények arra utalnak, hogy a mesterséges intelligencia tanulását jelenleg inkább a mindennapi digitális expozíció és az egyéni kísérletezés vezérli, mint a strukturált oktatási környezet. Ugyanakkor az összes válaszadónak csak 7%-a nyilatkozott úgy, hogy a felsorolt csatornák egyikén sem tanulta meg a mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségeket, ami nem feltétlenül jelenti azt, hogy nem tanult semmit, mivel más tanulási módokat nem teszteltek. Azok a csatornák, amelyeken keresztül tanulnak, továbbra is változatosak és gyakran informálisak.

kérdés: Az elmúlt 12 hónapban hol, ha volt ilyen, tanult meg az MI-eszközök megértésével és használatával kapcsolatos készségeket?

A mesterséges intelligenciával kapcsolatos tanulási csatornák tagállamonként eltérőek. Egyes országokban több válaszadó tanult MI-készségeket az iskolában vagy az egyetemen

Az egyes országok eredményei azt mutatják, hogy számos tagállamban a média és az online tartalmak jelentik a mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségek elsajátításának leggyakoribb csatornáit. Különösen kiemelkedőek a luxemburgi (57%) és máltai (55%) válaszadók körében, őket követi Észtország és Szlovénia (mindkettő 48%), Olaszország (45%), Horvátország és Franciaország (42%). Az önirányított tanulás több országban is különösen fontos, különösen Cipruson (50%), Szlovéniában (49%), Bulgáriában (48%), Horvátországban (47%) és Máltán (46%) a válaszadók számára.

Egyes tagállamokban szembetűnőbbnek tűnik a mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségek tanulása az iskolákban és az egyetemeken. Ők a vezető csatorna Belgiumban (38%) és a második legfontosabb csatorna Luxemburgban (44%), Dániában (39%), Franciaországban (36%), Portugáliában (34%), valamint Spanyolországban és Olaszországban (mindkettő 33%). Ez azt mutatja, hogy bár a mesterséges intelligencia uniós szintű tanulását továbbra is főként az online tartalom és az önirányított gyakorlat vezérli, úgy tűnik, hogy a formális oktatás már több országban is jelentős szerepet játszik. Azok az országok, ahol a válaszadók gyakrabban említik az iskolákat és egyetemeket, azok az országok is, ahol a legmagasabb a szakmai tevékenységet nem végző válaszadók aránya (beleértve a diákok jelentős részét is). A szervezettebb vagy kollektívebb csatornák általában véve továbbra is ritkábbak, de Máltán, Luxemburgban, Észtországban és Szlovéniában kiemelkednek, különösen közösségi vagy önkéntes keretek között, valamint nyilvános rendezvényeken. Málta, Luxemburg és Észtország, ahol a válaszadók a legmagasabb bizalmi szintet jelzik, minden tanulási csatornán meghaladja az EU-27 átlagát, nevezetesen az „iskolai vagy egyetemi” (37%, 44% és 44%, szemben az EU-27 31%-ával), a „média- vagy online tartalmak” (55%, 57% és 48%, szemben a 39%-kal) vagy akár a „családdal vagy barátokkal folytatott megbeszélések” (43%, 40% és 36%, szemben a 28%-kal). Máltán és Luxemburgban mindössze 1 %, Észtországban pedig 2 % számolt be arról, hogy a felsorolt csatornák egyikén sem tanult, szemben az EU-27 szintjén mért 7 %-kal.

Q17 Az elmúlt 12 hónapban, ahol, ha bárhol, megtanulta az AI-eszközök megértésével és használatával kapcsolatos készségeket ?

	EU -27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Média vagy online tartalom útján (pl. közösségi média, podcastok, blogok, hírek)	39	36	34	35	40	38	48	40	35	34	42	42	45	36	40	33	57	41	55	29	39	35	41	40	48	37	39	38
Önirányított olvasáson, kutatáson vagy gyakorlaton keresztül	33	26	48	29	37	35	45	39	40	31	27	47	31	50	41	38	39	37	46	34	33	43	31	30	49	35	38	36
Iskolában vagy egyetemen (pl. osztályok, tanfolyamok, tanórán kívüli tevékenységek)	31	38	23	32	39	29	44	33	30	33	36	27	33	29	31	27	44	21	37	29	26	23	34	25	35	28	33	34
Családdal vagy barátokkal folytatott megbeszéléseken keresztül	28	27	23	26	33	28	36	26	30	31	29	25	29	36	30	23	40	25	43	25	27	26	30	23	38	23	28	26
Közösségi vagy önkéntes környezetben (pl. ifjúsági klubok, nem kormányzati szervezetek, önkéntesség, workshopok)	16	21	14	16	25	14	32	13	14	18	18	15	13	6	26	18	33	19	34	18	16	16	16	16	30	18	15	17
Nyilvános rendezvényeken vagy figyelemfelkeltő kampányokban	15	20	11	15	22	16	30	14	12	13	17	14	13	8	24	16	25	13	33	15	14	12	15	14	25	14	12	12

Az AI tanulási csatornák nagyjából hasonlóak a csoportok között. Az elmúlt 12 hónapban a legfiatalabb válaszadók tanultak leginkább a mesterségesintelligencia-eszközök iskolai megértésével és használatával kapcsolatos készségeket, tekintettel arra, hogy a mesterséges intelligenciának való kitettség közelmúltbeli jelenség.

A szociodemográfiai eredmények azt mutatják, hogy a mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségek elsajátításának fő csatornái továbbra is nagyjából hasonlóak a csoportok között. A médiát és az online tartalmakat szinte azonos szinten említik a nők és a férfiak esetében (39%, szemben a 38%-kal), és életkor szerint csak kismértékben változnak, a 25–30 évesek 37%-a és a 15–18 évesek 41%-a között. Ezzel szemben az önirányított tanulás gyakoribb az idősebb válaszadók körében: A 25–30 évesek 36%-a saját irányítású olvasás, kutatás vagy gyakorlat révén tanult, szemben a 15–18 évesek 31%-ával.

A legegyértelműbb korkülönbség az iskolát és az egyetemet érinti. A 15–18 évesek 40%-a nyilatkozott úgy, hogy az elmúlt 12 hónapban tanult mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségeket ebben a környezetben. Ebben a korcsoportban az iskolai tanulás ugyanolyan gyakori, mint a médián vagy online tartalmakon keresztül történő tanulás (41%), így ez a két leggyakoribb csatorna a mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségek elsajátítására. A 19–24 évesek 34%-a számolt be arról, hogy az elmúlt 12 hónapban tanult mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségeket az iskolában vagy az egyetemen. Így a média vagy az online tartalom után a második leggyakoribb tanulási csatornává válik (39%). A 25–30 évesek 23%-a nyilatkozott úgy, hogy az elmúlt 12 hónapban tanult mesterséges intelligenciával kapcsolatos készségeket az iskolában vagy az egyetemen.

Az oktatási különbségek korlátozottabbak, de a felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok valamivel nagyobb valószínűséggel említik az önirányított tanulást (35% vs 29%) és a

közösségi vagy önkéntes környezeteket (18% vs 14%). Tevékenységi státusz szerint a szakmai tevékenységet nem végző fiatalok a munkavállalóknál nagyobb valószínűséggel tanulták meg a mesterséges intelligencia használatát az elmúlt 12 hónapban média- vagy online tartalmakon keresztül (43%, szemben a 39%-kal), különösen iskolán vagy egyetemen keresztül (38%, szemben a 29%-kal).

Végül a leglátványosabb különbség azok között figyelhető meg, akik részt vesznek a szervezetekben, és azok között, akik nem. A szervezetekben részt vevő fiatalok sokkal valószínűbbek, mint azok, akik az elmúlt 12 hónapban nem rendelkeztek a mesterségesintelligencia-eszközök megértéséhez és használatához kapcsolódó készségekkel közösségben vagy önkéntes környezetben (20 %, szemben a 4 %-kal). Ugyanez a különbség mutatkozik a nyilvános rendezvények vagy a figyelemfelkeltő kampányok esetében is (18%, szemben az 5%-kal). Összességében a mesterséges intelligencia tanulása széles körben elterjedt a profilok között, de a strukturált és kollektív csatornákról gyakrabban számolnak be a fiatalabb válaszadók és azok, akik részt vettek egy szervezet tevékenységeiben.

6. Műszaki adatok

2026. június 19. és július 1. között a Demoscopy elvégezte ezt az 585. sz. Eurobarométer gyorsfelmérést az Európai Bizottság Oktatásügyi, Ifjúságpolitikai, Sportügyi és Kulturális Főigazgatóságának (DG EAC) kérésére. A felmérést a Kommunikációs Főigazgatóság (DG COMM „Közvélemény és polgári szerepvállalás” egysége) koordinálja.

Ez az Eurobarométer gyorsfelmérés a 15 és 30 év közötti fiatalokra terjed ki mind a 27 uniós tagállamban. Ez a célsokaság megfelel az Eurobarométer gyorsfelmérés keretszerződésében meghatározott 1. konkrét célcsoportnak (STG1). Összesen 26 806 interjú készült a Computer Assisted Web Interviewing (CAWI) segítségével.

Interjúk száma országonként			
EU	26807	Lettország	00:00:00
Belgium	1022	Litvánia	104
Bulgária	1031	Luxemburg	501
Csehország	1024	Magyarország	1009
Dánia	1023	Málta	503
Németország	1172	Hollandia	1003
Észtország	1003 .	Ausztria	105
Ír Köztársaság	1073 -	Lengyelország	1001
Görögország	1007	Portugália	1192
Spanyolország	1007	Románia	1183
Franciaország	995	Szlovénia	1013
Horvátország	1021	Szlovákia	1030
Olaszország	1173	Finnország	1032
Ciprus	521	Svédország	1138

Hibahatár

A felmérési eredményekre mintavételi tűréshatárok vonatkoznak. A „hibahatár” a felmérés eredményével kapcsolatos bizonytalanságot (vagy az abba vetett bizalmat) számszerűsíti. Általános szabályként minél több interjút végeznek (mintanagyság), annál kisebb a hibahatár. Egy 500-as minta legfeljebb 4,4 százalékpontos hibahatárt, egy 1000-es minta pedig legfeljebb 3,1 százalékpontos hibahatárt eredményez.

Statisztikai tűréshatárok a mintavételi tűréshatárok miatt
(95%-os megbízhatósági szinten)

különböző mintaméretek vannak sorokban	a különböző megfigyelt eredmények oszlopokban vannak feltüntetve						
	5,00 %	10,00 %	25,00 %	50,00 %	75,00 %	90,00 %	95,00 %
n=50	±6,0	±8,3	±12,0	±13,9	±12,0	±8,3	±6,0
n=100	±4,3	±5,9	±8,5	±9,8	±8,5	±5,9	±4,3
n=200	±3,0	±4,2	±6,0	±6,9	±6,0	±4,2	±3,0
n=500	±1,9	±2,6	±3,8	±4,4	±3,8	±2,6	±1,9
n=1000	±1,4	±1,9	±2,7	±3.1	±2,7	±1,9	±1,4
n=1500	±1,1	±1,5	± 2,2	±2,5	± 2,2	±1,5	±1,1
n=2000	±1,0	±1,3	±1,9	± 2,2	±1,9	±1,3	±1,0

7. Qu estionnaire

Interjú mód: Online (CAWI)

Célsokaság: 15 és 30 év közötti fiatalok.

C túladagolás: 27 uniós tagállam

A terepmunka időpontjai: 2026. június 19-től július 1-jéig.

Minta si ze: 26 806 interjú (kb. 1000 a nagyobb országokban és 500 a kisebb országokban)

Társadalmi-demográfiai kérdések: életkor, nem, iskolai végzettség, foglalkozás, régió, urbanizáció, háztartás összetétele

TÉMAKÖRŰ KÉRDÉSEK

Az EU ifjúsági stratégiája

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Véleménye szerint az alábbiak közül melyek a legfontosabbak ahhoz, hogy eredményeket lehessen elérni a fiatalokat célzó szakpolitikák terén? Válasszon ki legfeljebb három lehetőséget.

(MAXIMÁLIS HÁROM VÁLASZ LEHETSÉGES)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE TÉTELEK)

1. Célok, amelyek a fiatalok előtt álló valós problémákkal foglalkoznak

2. Együttműködés minden szinten – helyi, regionális, nemzeti és uniós szinten

3. Annak biztosítása, hogy a fiatalok és az ifjúsági szervezetek beleszólhassanak a döntésekbe

4. Annak biztosítása, hogy a fiatalok megismerjék a szakpolitikákat és a lehetőségeket

5. Pénzügyi támogatás nyújtása ifjúsági programokhoz és kezdeményezésekhez

6. Döntéshozatal tények és kutatások felhasználásával

7. A szakpolitikák tényleges végrehajtásának és felülvizsgálatának biztosítása

8. A fiatalokat érintő különböző szakpolitikai területek összekapcsolása

9. Ezek egyike sem

10. Nem tudom

Állampolgári ismeretek oktatása

[ÖSSZES KÉRDÉS]

Q2 Az elmúlt 12 hónapban tanult valami újat a következő témákról?

(TÖBB VÁLASZ LEHETSÉGES)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–5.)

1. Demokratikus folyamatok, politikai részvétel és intézmények

2. Emberi jogok és társadalmi igazságosság

3. Egyenlőség, sokszínűség és megkülönböztetésmentesség

4. Környezeti fenntarthatóság

5. Médiaműveltség és digitális jártasság, valamint a dezinformáció felismerése

6. A fentiek egyike sem

7. Nem tudom

[ASK IF Q2 = 1 vagy 2 vagy 3 vagy 4 vagy 5]

Q3 Hogyan értesült ezekről a témákról?

(TÖBB VÁLASZ LEHETSÉGES)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–6.)

1. Iskolában vagy egyetemen (tanfolyamok, tanórán kívüli tevékenységek)

2. Ifjúsági klubokban, civil szervezetekben való részvétel, önkéntesség

3. Hagyományos médián (pl. TV, rádió, újságok), digitális médián (pl. közösségi média, podcastok, blogok) keresztül

4. Önirányított olvasás vagy kutatás révén

5. Beszélgetések a családdal vagy a barátokkal

6. Nyilvános rendezvényeken vagy figyelemfelkeltő kampányokban

7. A fentiek egyike sem

8. Nem tudom

TREND KÉRDÉSEK

A fiatalok részvétele a civil életben

MÓDOSÍTOTT TREND – FL 545 (2024) – 1. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Véleménye szerint melyek a leghatékonyabb intézkedések annak érdekében, hogy a döntéshozók meghallgassák a fiatalok véleményét? Legfeljebb három választ választhat ki.

(HÁROM ENGEDÉLYEZETT VÁLASZRA VONATKOZÓAN)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–8.)

1. Szavazás a helyi, országos vagy európai választásokon

2. Részvétel politikai mozgalmakban, pártokban vagy szakszervezetekben

3. Kapcsolatfelvétel egy politikussal egy problémáról

4. Önkéntesség jótékonysági/kampányszervezetek számára

5. Bizonyos termékek bojkottálása vagy vásárlása politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból

6. Diák- vagy ifjúsági szervezetekben való részvétel

7. Részvétel a javasolt (online vagy offline) politikai kezdeményezésekről folytatott nyilvános konzultációban, többek között az uniós ifjúsági párbeszédben vagy az európai polgári vitacsoportokban

8. A közösségi médiában való részvétel például a véleményem kifejezésével, hashtagek használatával vagy a profilképem megváltoztatásával

9. Egyéb

10. Ezek egyike sem hatékony

11. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 2. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Részt vett-e az elmúlt 12 hónapban az alábbi szervezetek/intézmények valamelyikének tevékenységében? Válassza ki az összes vonatkozót.

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–7.)

1. Egy sportklub

2. Ifjúsági klub, szabadidős klub vagy bármilyen ifjúsági szervezet

3. Kulturális szervezet

4. Politikai szervezet vagy politikai párt

5. Önkéntes tevékenységet végző szervezet

6. Az éghajlatváltozás/környezetvédelmi kérdések területén tevékenykedő szervezet

7. Az emberi jogokat vagy a globális fejlődést előmozdító szervezet

8. Bármely más ifjúsági szervezet, klub, nem kormányzati szervezet stb.

9. Ezek egyike sem

10. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 3. negyedév

[ASK IF Q5 = 9 (ezek egyike sem)]

kérdés: Milyen okokból nem vett részt ezekben a tevékenységekben? Kérjük, válassza ki az összes vonatkozót.

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–6.)

1. Nincs időm

2. Nem érdekel

3. Nem engedhetem meg magamnak

4. Még nem gondoltam rá

5. Nem tudom, hogyan kell ezt csinálni

6. Nem értem eléggé a problémákat

7. Soha senki nem kért vagy hívott meg, hogy részt vegyek

8. Nem tudtam, hogy meg tudom csinálni

9. Ezek a tevékenységek túl messze vannak. Nehéz eljutni oda (pl. tömegközlekedéssel) az otthonomból

10. Egyéb

11. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 4. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

Q7a. Az elmúlt évben tett-e valamilyen lépést a társadalom megváltoztatása érdekében, például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy egy politikusnak küldött levéllel?

(CSAK EGY VÁLASZ)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: KIZÁRÓLAGOS)

1. Igen

2. Nem

3. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 4. negyedév

[KÉRDÉS HA Q7a = 1 (Igen)]

kérdés Mely területeken próbálta megváltoztatni a társadalmat (például petíció aláírásával, gyűlésen való részvétellel vagy egy politikusnak küldött levéllel)?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–7.)

1. Éghajlatváltozás és környezetvédelem

2. Egészség és jólét

3. Gazdasági egyenlőtlenség és jóléti kiadások

4. Egyenlő jogok nemtől, fajtól vagy szexualitástól függetlenül

5. Emberi jogok

6. Háborúk és konfliktusok

7. Demokrácia és jogállamiság

8. Egyéb

9. Nem tudom

Vélemény a következő tárgyban: Uniós/uniós ifjúsági ajánlat

MÓDOSÍTOTT TREND – FL 545 (2024) – 5. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

8. kérdés: Ismeri-e az Európai Unióval való kapcsolattartás alábbi módjait?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–8.)

1. Uniós ifjúsági párbeszéd vagy uniós ifjúsági konferencia

2. Európai polgári vitacsoportok

3. Nyilvános konzultációk

4. Európai választások

5. Uniós közösségimédia-csatornák és weboldalak (pl. Európai Ifjúsági Portál)

6. Látogatás az uniós intézményeknél

7. Az Európai Ifjúsági Hét vagy az Európai Ifjúsági Rendezvény

8. Kapcsolatfelvétel egy biztossal vagy egy európai parlamenti képviselővel

9. Részvétel az EU által az Ön országában szervezett rendezvényeken

10. Európai polgári kezdeményezés

11. Ezek egyike sem

12. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 6. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Az alábbi források közül melyiket használja arra, hogy tájékozódjon az EU-ról?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–7.)

1. Közösségi média

2. Online sajtó, podcastok és/vagy hírplatformok

3. Írásos (nyomtatott) sajtó (pl. újságok, heti vagy havi magazinok stb.)

4. televízió

5. Rádió

6. Beszélgetések barátokkal, családtagokkal vagy kollégákkal

7. Iskola vagy egyetem

8. Egyéb

9. Egyik sem, nem vagyok mindig tájékozott az EU-ról

10. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 7. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Részt vett valaha az alábbi tevékenységek valamelyikében?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–5.)

1. Tanulás, képzés vagy tanulószerződéses gyakorlati képzés egy másik uniós országban

2. Részvétel kulturális/sporttevékenységekben egy másik uniós országban

3. Részvétel egy másik uniós országban folytatott politikai tevékenységekben

4. Önkéntesség vagy hasonló tevékenységek egy másik uniós országban

5. Munkavállalás egy másik uniós országban

6. Ezek egyike sem

7. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 8. negyedév

[ASK IF Q10 = 6 (ezek egyike sem)]

kérdés: Mi akadályozta meg abban, hogy részt vegyen ilyen tevékenységekben? Válassza ki az összes vonatkozót.

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–9.)

1. Nem érdekel

2. Elégtelen idegennyelv-tudás

3. Egy másik személy gondnoka vagyok otthon, ezért nem hagyhatom el az országot

4. A szüleim/családom/élettársam/barátaim visszatartanak attól, hogy külföldre menjek

5. Nem érzem magam kellően függetlennek ahhoz, hogy hosszabb időre külföldre menjek

6. Pénzügyi eszközök hiánya

7. A külföldre utazás lehetőségeire vonatkozó információk hiánya

8. Az érdeklődési körömnek megfelelő külföldi lehetőségek hiánya

9. A tapasztalatot nem ismernék el otthon

10. Egyéb

11. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 9. negyedév

[ASK IF Q10 = 1, 2, 3, 4 vagy 5]

kérdés: Egyetért vagy nem ért egyet azzal, hogy az ilyen tevékenységekben való részvétel...? Válassza ki mindazt, amivel egyetért.

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–9.)

1. Több ismerettel rendelkezem más európai országokról

2. európaibbnak éreztem magam

3. Később megnőtt az érdeklődésem az iránt, hogy egy másik európai országban éljek (munka vagy oktatás céljából)

4. Engem jobban érdekeltek az európai témák

5. Megnövekedett az érdeklődésem az idegen nyelvek iránt

6. Ráébresztett más kultúrákra és értékekre

7. Megnövekedett az önbizalmam

8. Lehetővé teszi, hogy a jövőben jobban alkalmazkodjak az új helyzetekhez

9. Lehetővé teszi, hogy könnyebben barátkozzak

10. Egyéb

11. Ezek egyike sem

12. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 10. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Az alábbiakban bemutatunk néhány uniós finanszírozású lehetőséget a fiatalok számára, hogy egy másik uniós országban maradjanak. Melyikről, ha van ilyen, hallottál már?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE TÉTELEK, LEGFONTOSABB 1-5 CSOPORTOS)

1. Erasmus+ diákoknak (18 év felettiek)

2. Erasmus+ diákoknak (11-18 évesek)

3. Erasmus+ a tanulószerződéses tanulók számára

4. Erasmus+ ifjúsági csereprogramok

5. Erasmus+ fiatal vállalkozóknak

6. DiscoverEU

7. Európai Szolidaritási Testület

8. Ezek egyike sem

9. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 11. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Ön szerint az EU intézkedései hatással vannak-e az Ön mindennapi életére vagy sem?

(CSAK EGY VÁLASZ)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: KIZÁRÓLAGOS)

1. Igen, nagyon

2. Igen, bizonyos mértékig

3. Nem, nem sokat

4. Nem, egyáltalán nem

5. Nem tudom

TREND – FL 545 (2024) – 12. negyedév

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Mit vár az Európai Uniótól az Ön generációja számára? Legfeljebb három választ választhat ki.

(HÁROM ENGEDÉLYEZETT VÁLASZRA VONATKOZÓAN)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–9.)

1. A környezetbarát politika előmozdítása és az éghajlatváltozás elleni küzdelem

2. A fiatalok munkalehetőségeinek bővítése

3. A szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek elleni küzdelem

4. Erős szerep betöltése az egészségügyi kihívások kezelésében

5. A béke megőrzése, a nemzetközi biztonság megerősítése és a nemzetközi együttműködés előmozdítása

6. Az emberi jogok, a demokrácia és a közös európai értékek előmozdítása

7. A társadalom digitalizációjának előmozdítása

8. A befogadó társadalmak előmozdítása, beleértve a nemek közötti egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet

9. Az EU különböző részeiről származó fiatalok összefogása

10. Egyéb

11. Nem tudom

Digitális oktatás / dezinformáció / médiaműveltség

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Milyen mértékben ért egyet a mesterséges intelligenciával (MI) kapcsolatos alábbi állításokkal?

(VONALONKÉNT EGY VÁLASZ)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: VONALONKÉNT KIZÁRÓLAGOS – 1–4. RANDOMIZE)

• Teljesen egyetértek

• Hajlamos egyetérteni

• Hajlik, hogy nem ért egyet

• Egyáltalán nem értek egyet

• Nem tudom

1. Bízom abban, hogy képes vagyok biztonságosan használni a mesterséges intelligencia eszközeit.

2. Bízom abban, hogy képes vagyok mesterséges intelligencia eszközöket használni a keresett eredmények eléréséhez.

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Az elmúlt 12 hónapban hol és hol tanult meg az MI-eszközök megértésével és használatával kapcsolatos készségeket?

(Több válasz engedélyezve)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE IRÁNYMUTATÁSOK 1–6.)

1. Iskolában vagy egyetemen (pl. osztályok, tanfolyamok, tanórán kívüli tevékenységek)

2. Közösségi vagy önkéntes környezetben (pl. ifjúsági klubok, nem kormányzati szervezetek, önkéntesség, workshopok)

3. Média vagy online tartalom útján (pl. közösségi média, podcastok, blogok, hírek)

4. Önirányított olvasáson, kutatáson vagy gyakorlaton keresztül

5. Családdal vagy barátokkal folytatott megbeszéléseken keresztül

6. Nyilvános rendezvényeken vagy figyelemfelkeltő kampányokban

7. A fentiek egyike sem

8. Nem tudom

6. Nemzedékek közötti méltányosság

[ÖSSZES KÉRDÉS]

kérdés: Ön személy szerint milyen mértékben ért egyet az alábbi állítások mindegyikével?

(VONALONKÉNT EGY VÁLASZ)

(FELVÉTELI UTASÍTÁSOK: RANDOMISE TÉTELEK)

• Teljesen egyetértek

• Hajlamos egyetérteni

• Hajlik, hogy nem ért egyet

• Egyáltalán nem értek egyet

• Nem tudom

1. (ORSZÁGUNKBAN) a politikai döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit

2. Az uniós döntéshozók figyelembe veszik döntéseik hosszú távú következményeit

3. (ORSZÁGUNKBAN) a fiataloknak ugyanolyan esélyük van arra, hogy sikeresek legyenek az életben, mint a 30 évvel ezelőtti azonos korú fiataloknak

4. (ORSZÁGUNKBAN) a fiataloknak 30 év múlva ugyanolyan esélyük lesz a sikerre, mint ma az azonos korú fiataloknak

Megjegyzések

Az eredeti pdf fájlban a karakterek furcsának tűnnek, különösen az ábrákon: egyes karakterek hiányoznak a másolás-beillesztés műveletek során, különösen az aposztrófok, nagybetűk és kérdőjelek.

Például a 8. oldal első ábráján:

- A felső sor (a címsor) másolásakor a "Q18" kérdésszámot " 1" helyettesíti, és a végső kérdőjel eltűnik.

- A következő sorokban a zárójelben lévő "(ORSZÁGUNK)" kifejezés " U U T Y " -ra alakul át.

Ezek a furcsa módon hiányzó karakterek magában a szövegben is előfordulnak (például a 6. oldalon, az utolsó bekezdés elején lévő első oszlopban egy szó eltűnik a másolási folyamat során).

Lehetséges, hogy más hibák is megmaradnak; Kérjük, küldjön nekünk egy üzenetet, hogy kijavíthassuk őket.

A 10. kérdés azt mutatja, hogy növekszik azoknak az európai fiataloknak az aránya, akik az Európai Unió egy másik országában folytatnak tevékenységet. Ez pozitív fejlemény (bár szem előtt kell tartani a szénlábnyomot: a külföldre utazás magasabb CO2-kibocsátáshoz vezet).

A 12. kérdés ugyanezeket az egyéneket kérdezi a külföldön töltött idejükből származó előnyökről. A pozitív válaszok aránya jelentősen csökken.

Ezért úgy tűnik, hogy minél több európai fiatal utazik külföldre, annál kevésbé lesz vonzó számukra a tapasztalat.

Digitális oktatás: az egyetlen feltett kérdés a mesterséges intelligenciára vonatkozik. Ez a digitális oktatásnak csak egy aspektusát képviseli, még akkor is, ha ez a legaktuálisabb.